

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2016

Núm. 52

Presidència **del Molt Honorable Sr. Vicenç Thomàs i Mulet**

Sessió celebrada dia 11 d'octubre de 2016

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) RGE núm. 13813/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Silvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'alberg juvenil de Formentera. (**Decaiguda**) [2841](#)
- 2) RGE núm. 13827/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels edificis escolars. [2841](#)
- 3) RGE núm. 13834/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al reconeixement del grau de discapacitat a Menorca. [2842](#)
- 4) RGE núm. 13811/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a treballadors de les ambulàncies d'SSG. [2843](#)
- 5) RGE núm. 13826/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reorganització de l'Advocacia de la comunitat autònoma. [2844](#)
- 6) RGE núm. 13828/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament de la directora general d'Espais Naturals i Biodiversitat. [2845](#)
-

- 7) RGE núm. 13829/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats del Pla de xoc contra l'intrusisme a Eivissa. [2846](#)
- 8) RGE núm. 13831/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al conflicte laboral a Serveis Ferroviaris de Mallorca. [2848](#)
- 9) RGE núm. 13819/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a subvencions. [2849](#)
- 10) RGE núm. 13824/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres d'atur a les Illes Balears. [2850](#)
- 11) RGE núm. 13825/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tercer moll al port de Ciutadella. [2851](#)
- 12) RGE núm. 13833/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a planificació educativa. [2853](#)
- 13) RGE núm. 13832/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes. [2854](#)
- 14) RGE núm. 13812/16**, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts 2017. [2855](#)
- 15) RGE núm. 13830/16**, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts 2017. [2857](#)
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 10508/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern. [2858](#)
- III. PROPOSICIONS NO DE LLEI:**
- 1) RGE núm. 6831/16**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a l'empresa familiar. [2865](#)
- 2) RGE núm. 7652/15**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a liquidació del deute de 241 milions d'euros contret pel Govern d'Espanya amb el Govern de les Illes Balears, vinculat als convenis en matèria de carreteres, signats per ambdues administracions els anys 1998 i 2004. [2876](#)
- 3) RGE núm. 8179/15**, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a convertir el bo social en una mesura efectiva contra la pobresa energètica a l'àmbit elèctric. [2886](#)
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia. El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 13813/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sílvia Tur i Ribas, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a l'alberg juvenil de Formentera.

La primera pregunta, RGE núm. 13813/16, relativa a l'alberg juvenil de Formentera, que ha de formular la diputada Sílvia Tur, a causa de la seva absència decau.

I.2) Pregunta RGE núm. 13827/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, relativa a millora dels edificis escolars.

Passam a la segona pregunta, RGE núm. 13827/16, relativa a millora dels edificis escolars, que formula el diputat Sr. Miquel Vidal i Vidal, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Miquel Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bon dia a tots. Sr. Conseller, ja arribam a finals d'any i parlem del pressupost de 2017 i a nosaltres ens agradaria saber aquella partida de l'IBISEC de més de 8 milions d'euros que vàrem aprovar en els pressupostos per a l'any 2016, de millores i reformes en centres escolars, com s'ha vengut executant. Ens agradaria que ens digués quines quantitats i a quins centres, en números grossos, han invertit aquests 8 milions d'euros.

Gràcies, Sr. Conseller.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el representant del Govern per respondre.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Bon dia, Sr. President. Sr. Diputat, moltes gràcies per la pregunta. Jo no sé si li he de fer una relació pesada de totes les inversions que s'ha fet a tots els centres perquè seria una mica llarg, però si vostè ho vol, jo li diré exactament el que hem fet. En principi faré un desglossament per illes.

A nivell de Mallorca s'ha fet una inversió de 6 milions, quasi 7 milions d'euros; a Menorca 878.145 euros; a Eivissa i Formentera 984.899 euros. Això a *grosso modo*, si vol després li puc detallar centre per centre. Però jo no sé si seria millor que li enviàs detallat a nivell escrit perquè això serà molt pesat. Però si vol li ho dic clarament.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, sí que m'agradaria que ens ho enviàs després per escrit, i entenc que es pot fer llarg. Però jo li volia fer dos matisos. El 24 de setembre de l'any 2015 el Partit Socialista va presentar una proposició no de llei a la Comissió de Cultura, Educació i Esports, relativa a fer un calendari de com s'havien de prioritzar i quines obres s'havien de fer en els centres de les Illes Balears. A hores d'ara, si s'ha fet aquest calendari, a nosaltres no ens ha arribat. Llavors fa que em plantegi dues coses: una, que vostès no han fet el calendari, i dues, que sí l'han fet i no ens l'han fet arribar, per què si l'han fet, Sr. Conseller? Les obres que ha realitzat durant tot aquest any ha anat a *bulto* i sense necessitat de fer el calendari.

Crec també que hi ha un altre punt important i és a l'hora de fer PNL del mateix Partit Socialista es fan preguntes d'*autobombo* per quedar bé i llavors no executen, i això ens du que una vegada més fan preguntes en el Parlament que després no s'empren les conclusions aquí on arriben. La veritat és que em fa aquesta sensació.

I a més, ja que hi som, Sr. Conseller, li avançaré que al seu programa electoral figura que destinaran a educació el 5% del Producte Interior Brut. Aquest 5% del Producte Interior Brut estaria al voltant dels 1.300 milions d'euros, front dels 800 i busques que hi varen posar aquest any passat. Jo li deman, Sr. Conseller, farà feina per a la seva conselleria per poder tenir aquests 1.300 milions d'euros que li toquen, o no hi farà feina i serà una altra vegada aquí on hauran fet sentir els ciutadans enganyats.

I per acabar, Sr. Conseller, em preocupa molt l'educació, ja fa un any i mig que en parla. I quan miram els paràmetres educatius, no estam així com estàvem fa un any i mig. Estàvem els darrers d'Espanya i hi continuam estant i estàvem més amunt a nivell europeu i hem descendit. Fa comptes continuar amb aquestes polítiques, Sr. Conseller, de tal manera que l'educació a les Illes Balears sigui la darrera a nivell de tot Europa?

Moltes gràcies, Sr. President.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vidal. Té la paraula el Sr. March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Vidal, no sé quina pregunta li he de contestar, si els centres o de la qüestió, etcètera. Jo allò dels centres li ho enviaré, perquè em pareix una mica pesat que jo ara li digui centre per centre la inversió que hem fet. Però en qualsevol cas està al voltant dels doblers que li he dit per illes.

Quant a la resta. Miri, jo som conscient de quina és la realitat de les Illes Balears, estam fent... i després hi ha una interpel·lació seva, hi ha una pregunta de la Sra. Camargo i

contestaré moltes de les qüestions que ha fet. Però jo els demanaria a tots una qüestió i no ho dic ara que estic de conseller, ho he dit sempre des que he fet articles als diaris com a professor, a l'Anuari de l'educació, etc. Hem d'acabar el fet de tirar-nos els fracassos al cap. Aquí tots tenim responsabilitats, uns més que uns altres, però tots tenim responsabilitats i per tant es tracta de posar damunt la taula les coses que funcionen, els èxits del sistema escolar. Aquesta és la qüestió.

Miri, jo sé perfectament quina és la realitat educativa de les Illes Balears. Sé perfectament tot el que hem fet per això. Si vostè creu que en un any podem canviar les coses, és que no sap realment allò que és el món de l'educació. I torn repetir i no vull mirar cap endarrere, però sí que tothom també ha de fer una reflexió, un examen de consciència, de veure si aquests quatre anys darrers varen ser quatre anys realment de pèrdua en temes d'educació. I això és així i no només en retallades, sinó en altres coses. Perquè la qüestió clau que estam treballant i això no és cosa menor, és recuperar la confiança del món educatiu i recuperar la confiança del món educatiu és quelcom que es pot fer de dues maneres: a través de la paraula, del diàleg i dels fets. I nosaltres estam amb la paraula i els fets i ens agradaria d'una forma clara, i per això estam treballant amb el pacte social i polític per l'educació, que vostès i tota la cambra política d'aquest parlament, entràs un debat en què les coses que funcionen les hem de potenciar i les coses que no funcionen...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller...

(Algunes rialles i remor de veus)

I.3) Pregunta RGE núm. 13834/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. David Martínez i Pablo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al reconeixement del grau de discapacitat a Menorca.

Tercera pregunta, RGE núm. 13834/16, relativa al reconeixement del grau de discapacitat a Menorca, que formula el diputat Sr. David Martínez i Pablo del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. David Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, senyores i senyors diputats i diputades, treballadors i treballadores de la cambra i resta de públic present, tinguin molt bon dia. Sra. Consellera, ens hem fet ressò de les denúncies que s'han fet a Menorca per les entitats que treballen en discapacitat, sobre les greus deficiències i retards que hi ha en les valoracions dels graus de discapacitat i que reclamen una actuació urgent del Govern i en concret de la Conselleria de Serveis Socials per solucionar aquest problema.

El passat 24 de maig ja li vam preguntar sobre aquest mateix tema en aquest parlament i la situació lluny de millorar

i solucionar-se, encara està igual o pitjor. Han passat cinc mesos i continuen els retards en la valoració dels graus de discapacitat. Estan pendents de valorar les sol·licituds del mes de febrer i s'estan veient perjudicades 500 persones a Menorca. Són famílies que necessiten aquesta valoració de discapacitat per demanar ajudes, beques, accedir a contractes de feina i pensions i que no tenen els recursos necessaris i depenen d'aquesta valoració per sobreviure. Són 500 famílies que ho estan passant malament i no poden esperar més.

Per açò li demanem, Sra. Consellera, quines accions du a terme la Conselleria de Serveis Socials per solucionar les greus deficiències i retards per respondre les sol·licituds de grau de discapacitat a Menorca?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martínez. Té la paraula la consellera Fina Santiago.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies, president. Bon dia a totes les persones presents a la sala. Des del mes d'abril d'aquest any hem tengut dues baixes, una de metge i una de psicòleg. La de psicòloga, que és una psicòloga per temes de maternitat, després va demanar l'excedència. I el metge per un motiu de baixa en què no hi haurà una incorporació al lloc de feina.

El tema del psicòleg vàrem acudir al borsí, el borsí de Menorca s'havia esgotat. Es va constituir un altre borsí i mentre aquest borsí s'estava constituint, vàrem fer un contracte mercantil amb una psicòloga el 15 de juny. La vàrem contractar i el mes d'agost se'n va anar a una altra feina. De llavors ençà el que feim són desplaçaments setmanals d'una psicòloga de Mallorca que va a Menorca a fer les valoracions. En aquest sentit això ens ha servit perquè en aquest moment hi hagi una llista d'espera inferior als dos mesos i mig. Jo el tema de les 500 persones no sé d'on ho ha tret. De psicòloga, dos mesos i mig, de psicòloga.

Després tenim el metge. És una baixa, que no hi haurà una incorporació. Hi ha una persona en el borsí, s'accedeix a aquesta persona, aquesta persona renuncia i es torna constituir el borsí. Aquest borsí ha estat constituït ara, s'hi varen incorporar dues persones, es va oferir a les dues persones la plaça i les dues han dit que no, no tenim metge a Menorca. Mentrestant, què hem fet?, hem contactat amb el Col·legi de Metges, hem contactat amb el SOIB, amb la mateixa fundació, amb les mútues i no tenim metge a Menorca que pugui, de moment, quedar-se a Menorca; què feim?, traslladar cada setmana un metge a Menorca, de Mallorca a Menorca, i aquí sí que tenim un retard superior a sis mesos i és on hi ha realment el problema.

Nosaltres hem contestat públicament a aquesta situació perquè els pares ens han fet cartes i nosaltres hem contestat i hem tengut reunions a la fundació per explicar-los-ho, mentre

no tinguem un metge, tenim dificultats, però més coses - cregui'm- no podem fer, de moment.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Martínez.

EL SR. MARTÍNEZ I PABLO:

Moltes gràcies, per la seva resposta, Sra. Consellera, per la seva sinceritat a l'hora d'explicar les coses tal i com han estat, i bé, aquest nombre de 500 persones és un estimació de més o menys quines persones estan sent perjudicades i sí que és cert que hi ha un retard d'uns sis mesos, que sí ha reconegut que està passant.

No sé si la solució temporal que es du a terme és la més adient o si tal vegada es podria reforçar més encara aquesta actuació dels metges que puguin anar de Mallorca a Menorca o mirar altres vies per poder solucionar-ho, però sí que és clar que bé, que hi ha un problema que es té a Menorca en aquest tema, que hi ha gent que es veu perjudicada i sí que és cert que es va aprovar un decret per evitar fer valoracions que hi hagi una renovació automàtica d'aquestes valoracions que no ha estat retroactiva, per això està passant des de febrer a agost, aquesta sol·licitud, que estan pendants i esperem que es puguin fer més esforços encara per solucionar aquest problema.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE SERVEIS SOCIALS I COOPERACIÓ (Josefina Santiago i Rodríguez):

Gràcies. El que no podem és perjudicar Mallorca, vull dir..., perquè ara es desplacen dos treballadors de Mallorca a Menorca, no podem perjudicar Mallorca.

Estam en contacte amb ib-salut per la possibilitat que permetin la compatibilitat de treballar amb ib-salut i treballar al centre base perquè això també possibilitaria que en el futur aquesta situació quedàs una mica més... resolta, però la solució passa per trobar un metge que vulgui fer feina al centre base i cregui'm que estam en això des del mes d'abril.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Consellera.

I.4) Pregunta RGE núm. 13811/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a treballadors de les ambulàncies d'SSG.

Quarta pregunta RGE núm. 13811/16, relativa a treballadors de les ambulàncies de SSG, que formula la

diputada Sra. Maria Antònia Sureda i Martí del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES. Té la paraula la diputada Sra. Maria Antònia Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, en les darreres setmanes s'ha fet públic el malestar dels treballadors de l'empresa Serveis Sociosanitaris Generals tant amb l'empresa com amb l'administració per l'incompliment del conveni. En quin estat es troben els pagaments a l'empresa Serveis Sociosanitaris Generals?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presentant del Govern.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom, miri, com vaig explicar la setmana passada el pagament és més llarg perquè es fa mitjançant reconeixement de deute, això vol dir que en lloc de tenir contracte, no té contracte aquesta empresa, és un servei bàsic, per tant, l'han de continuar prestant i suposa un retard d'uns sis mesos a l'hora d'emetre les factures i poder-les pagar. Per què?, perquè passa fiscalització prèvia, informe d'assessoria jurídica, informe d'Intervenció, Consell Consultiu, Consell de Govern i després es passa a Tresoreria.

En aquests moments afortunadament al proper consell de Govern tenim previst dur l'expedient de liquidació dels mesos de maig a agost del transport programat a totes les illes i de l'urgent de Menorca, Eivissa i Formentera, és a dir, tot el que està... el servei que està prestant SSG per un valor de 4.893.352,61 euros.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president. La realitat és aquesta: l'empresa té un deute amb els seus treballadors que s'havia compromès a solucionar durant el 2016 perquè en teoria ja hi hauria... fa un any i mig com ha dit que no hi ha contracte, i dins les noves clàusules se solucionava el tema de les retallades que s'havien sofert dins la legislatura passada, però estam a l'octubre i els treballadors, com bé ha dit, encara no han cobrat.

Això afectarà la subrogació dels serveis d'ambulàncies d'urgències a Menorca, Eivissa i Formentera perquè la nova adjudicatària no vol subrogar si no els ha liquidat l'empresa actual, i aquí sí que tendrem un problema de bon de ver perquè les illes es poden quedar durant un temps indefinit sense servei d'ambulàncies d'urgències a aquestes illes.

Els conflictes que tenguí la Conselleria de Salut amb les empreses que contracta no han de recaure sobre els treballadors ni sobre els pacients que al cap i a la fi seran els que es veuran afectats si no se soluciona aquest problema.

Aquest govern parla de lluitar contra la precarietat, però ens agradaria que ho aplicassin dins les empreses que tenen contractades perquè complissin els seus convenis amb els treballadors.

D'altra banda, i per si això fos poc, hem sabut pels mateixos treballadors que s'han presentat tres concursos: el primer dins la legislatura passada que es va impugnar; el segon dins aquesta que també es va impugnar i es va aturar; i aquest tercer, que també es va impugnar, està aturat, i tot això encara s'agreuja més perquè les ambulàncies tenen una vida útil de vuit anys i d'aquí sis mesos acaba aquesta vida útil de la majoria dels vehicles que hi ha a les nostres illes. Què pensen fer llavors?, què passarà si s'aturen els serveis? Aquí hi ha una manca absoluta de previsió i de control que ens pot jugar una molt mala passada.

Sra. Consellera, és un tema molt delicat que ha de solucionar, ja que el patirà l'empresa, el pateixen els treballadors, el patirà l'administració, però sobretot el patiran els ciutadans i les ciutadanes que no podran usar aquest servei.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Gómez.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. M'agradaria, Sra. Diputada, que estigués en les nostres mans, li ho puc assegurar perquè entenc que és un servei bàsic, un servei molt important, hi ha una altra adjudicació i per una altra banda s'ha comprat... o sigui, hi ha una flota d'ambulàncies que ja s'han posat a l'abast de l'empresa, dels professionals i dels pacients i dels ciutadans per aquest motiu.

Ja li dic, no està en les nostres mans, m'encantaria que hi estigués, però no hi està, no hi ha contracte. I és cert, ara està pendent des del mes de setembre, sabem que està pendent el darrer recurs que va posar l'altra empresa que es va presentar, Ambuibérica va posar un recurs a aquest concurs, a l'adjudicació perquè ja estava.... nosaltres vàrem adjudicar a SSG i hi ha un recurs pendent del tribunal administratiu i estam pendents d'aquest recurs. Mentre aquesta situació es manté és molt difícil que els terminis vagin més endavant.

Per una altra banda sí que vull dir que sense tenir obligació d'incorporar clàusules socials al contracte que hem fet de diàlisi, per exemple, a principis d'any ja vàrem incorporar aquestes clàusules socials al nou contracte i si aquestes no estan incorporades en aquest nou concurs és precisament perquè es va proposar el desembre de l'any passat. Els terminis són llargs, però pens que podem dir que el servei està garantit. Gràcies.

I.5) Pregunta RGE núm. 13826/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez, del Grup Parlamentari Popular, relativa a reorganització de l'Advocacia de la comunitat autònoma.

EL SR. PRESIDENT:

Cinquena pregunta, RGE núm. 13826/16, relativa a reorganització de l'Advocacia de la comunitat autònoma, que formula el diputat Sr. Antonio Gómez i Pérez del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antonio Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Vicepresidente. Señoras y señores diputados, buenos días a todos. Sra. Consellera, en una comparecencia ante los medios de comunicación después del Consejo de Gobierno siguiente al cese del Sr. Luís Segura usted manifestó que no habían nombrado director porque iban o tenían que reorganizar la Abogacía de la comunidad. La pregunta es: ¿en qué términos van a llevar a cabo esa reorganización? y ¿cuándo piensan nombrar al director? Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la representant del Govern, la consellera Pilar Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gómez, com ja li vaig dir la setmana passada i a efectes d'organització interna i mentre el càrrec de la direcció general continuï vacant, hi ha un decret de juliol de 2015 que ja estableix les substitucions de tres caps de departament de l'Advocacia que n'assumeixen les funcions.

I més enllà d'aquesta situació conjuntural aquest govern està treballant ja des de fa mesos en l'elaboració del decret que recull el funcionament de l'Advocacia dins l'estructura de la comunitat autònoma que com vostè molt bé deu saber és un decret que està pendent de desenvolupar des de l'any 2003, precisament arran de la Llei de règim jurídic de l'Administració de la comunitat autònoma de l'any 2003, una norma ben necessària des de fa temps, perquè s'ha de concretar més l'organització i el seu funcionament per exercir de manera molt més eficaç el funcionament i la representació i la defensa de la nostra comunitat autònoma, i com ja li he dit abans, li ho he dit en totes les meves compareixences, de moment aquesta direcció general està vacant. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I PÉREZ:

Muchas gracias, Sr. Vicepresidente. Sra. Consellera, la necesidad de reorganizar la Abogacía nos suena a excusa para no nombrar al director. La estructura básica de la dirección de

la Abogacía ya la establecieron ustedes al inicio de la legislatura y no ha pasado excesivo tiempo.

Conocido el afán de este gobierno por controlar las administraciones públicas estamos en la creencia de que por ahora no van a nombrar director. Tienen allí a la Sra. Lourdes Aguiló, que tiene el mismo perfil imparcial y neutral que el del Sr. Diéguez al frente del Consell Consultiu, y por lo tanto ahora *de facto* está dirigiendo la Abogacía y les está haciendo de comisario político. Es decir, ustedes tienen una buena situación para controlar las decisiones de la Abogacía sin tener que dar cuenta de ello, que por cierto la semana pasada usted nos acusaba que habíamos nombrado a una diputada directora de la Abogacía. Le recuerdo que la Sra. Perelló inmediatamente al ser nombrada. Ahora, ahora, ahora ustedes tienen a una diputada durante la pasada legislatura que está *de facto* dirigiendo la Abogacía. Vaya coherencia.

Y, por cierto, Sra. Consellera, estamos preocupados porque no han convocado aun para cubrir la plaza del director de la Abogacía. ¿Acaso tienen pensado modificar la ley para poder poner al frente a alguien que se deje manipular en beneficio o en favor de la causa? Confiamos, Sra. Consellera, que ahora conteste a las cuestiones concretas que le he planteado y no haga, como suele ser habitual, soltarnos esa diatriba en contra del Partido Popular, lo cual es propio de gobiernos con tic totalitarios que no permiten que la oposición les controle.

(Remor de veus)

Y, Sra. Consellera, Sra. Consellera, le recomiendo que revise los logros de su zurrón y medite si los ciudadanos merecen que usted siga aun gestionando sus intereses. Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera Costa.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

Gràcies, Sr. President. Sr. Gómez, pot estar tranquil que aquest govern no canviarà cap llei perquè la consellera acabi essent directora general, com vostè va ser i va fer en el cas d'IB3. Per tant podria tenir una mica de vergonya política.

(Alguns aplaudiments)

Per altra banda li he de dir que malauradament a dia d'avui el funcionament de l'Advocacia es troba condicionat precisament per la immensa quantitat de casos judicials per corrupció en els quals, vostès i el seu partit, ens hem trobat immersos per haver robat amb diners públics dels ciutadans. Una dada important: a dia d'avui l'Advocacia de la comunitat està en un total de trenta processos penals que estan en marxa, oberts per corrupció i frau a l'administració, la majoria del Partit Popular, i per tot això hem hagut de reforçar la tasca dels lletrats que s'encarreguen de les causes penals de corrupció i tractar de millorar la seva coordinació. Miri, hi ha tres persones

dedicades exclusivament a aquests processos que hem reforçat amb dues més, en uns moments en què s'han reactivat diferents instruccions de diferents peces judicials.

Això és el que fa aquest govern, Sr. Gómez, posar totes les eines necessàries per recuperar els diners públics que altres van malbaratar i van robar. I el que fa el Partit Popular ja ho sabem i ja ho veim, intentar anul·lar el judici del Cas Gürtel per tapar tota la seva corrupció. Ara s'han sofisticat una miqueta més: de la pissarra del Sr. Matas on posava el cas Mapau de Formentera han passat al PowerPoint del Gürtel. Per cert, Sr. Gómez, el Partit Popular de les Illes Balears ha executat i va executar aquest PowerPoint del cas Gürtel? Vergonya de pertànyer al trio de la corrupció...!

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Costa, el seu temps s'ha exhaurit.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA (Pilar Costa i Serra):

...Balears, València i Madrid.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 13828/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cessament de la directora general d'Espais Naturals i Biodiversitat.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta RGE 13828/16, relativa a cessament de la directora general d'Espais Naturals i Biodiversitat, que formula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Juan Manuel Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia a tothom. El conseller d'Agricultura i Medi Ambient va cessar de manera fulminant la directora general d'Espais Naturals i Biodiversitat, la Sra. Caterina Amengual, fa unes setmanes. S'han publicat diverses possibilitats, diverses possibles causes d'aquest cessament. No sabem si va ser pel desastre de gestió en la matança de les cabres d'Es Vedrà a Eivissa; si va ser la mala relació amb els batles i els consells insulars; si ha estat la mala gestió de les ajudes comunitàries; si han estat les pressions de Menorca i Formentera, que es queixaven de la mala gestió de la conselleria; si han estat les diferències de criteri en l'autorització de construccions a les urbanitzacions sense clavegueram; si ha estat la mala gestió per la tramitació del Parc Natural d'Es Trenc; si han estat les crítiques internes de MÉS per l'enfrontament de la directora general amb el seu equip... En definitiva, totes aquestes causes s'han publicat i voldríem saber si el Sr. Conseller ens pot dir la veritat, ens pot dir quines són les causes reals d'aquest cessament.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Molt bon dia, president. Sr. Lafuente, durant aquest any i escaig hem iniciat la tramitació d'Es Trenc, l'ampliació del Parc Natural de Cabrera; hem posat ordre a Xarxa Natura 2000, on hem incorporat els nous plans de gestió i hem fet molta feina; hem aturat molts d'impactes, com el xibiu de Son Serra, hem posat ordre a Vallgornera..., tot un conjunt de pressions que hem evitat. També hem tornat a presentar un Life, després de quinze anys que aquesta comunitat autònoma no es presentàs. Hem tret el decret del banyarriquer; hem tractat el tema d'invasores, les cabres d'Es Vedrà, que aquest conseller està orgullós del que va passar i de com ho vàrem fer. (...), (...) a Formentera i Eivissa, com vostès ho havien donat per perdut... Tot un conjunt de feina que he d'agrair a la directora, a na Caterina, una persona de la meua màxima confiança, que ha assumit aquest repte durant aquest any i busques, que a partir d'ara evidentment hàviem de fer una passa de reforçar l'equip, i les pressions detectades aquest estiu sobre sistemes de posidònia ens dona que canviem de perfil.

Aquest conseller va posar el seu equip de confiança, aquest conseller quan troba que hem de fer un reforç canvia, i crec que és un tema habitual. Aquí tot el meu equip dona el cent per cent cada dia i per tant han de fer tota aquesta feina i a vegades és necessari fer canvis.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bé, si la Sra. Amengual era de la màxima confiança i ho ha fet tan bé, la veritat és que crec que a tothom estranya la seva contestació. No sabem per què l'ha cessada, no ha dit el motiu concret per aquest cessament, perquè si ha fet totes aquestes feines i era de la màxima confiança allò normal és que pugui continuar amb la seva feina. I a més no casa molt bé amb la declaració de la mateixa afectada.

El que a més és totalment responsabilitat seva, Sr. Conseller, en vista de les declaracions de la Sra. Amengual, no només és el fons sinó les formes. El fet que la Sra. Amengual s'assabentés un dia després del seu cessament pel seu successor tampoc no és una forma molt adequada i molt educada, i això sí que és responsabilitat seva, de fer les coses malament, encara que sigui en les formes.

I després de les nul·les explicacions que ens han donat, que ens ha donat vostè aquí, l'únic que podem pensar, l'única explicació que hi podem donar, és que el fet de la seva mala gestió, el fet de la mala gestió a la conselleria, el fet que no es fan les coses bé, idò el que fa és que el màxim responsable faci el cessament de la seva subordinada, i desgraciadament aquest cessament fulminant de la directora de Biodiversitat el que

demostra és precisament aquesta moda en aquest govern que les ficades de pota del director o del màxim responsable les paga el subordinat, i això ho ha fet vostè i ho ha fet la consellera de Presidència. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vidal.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT, AGRICULTURA I PESCA (Vicenç Vidal i Matas):

Sr. Lafuente, jo crec que podria entrar en retrets de la gestió del Partit Popular d'aquesta direcció general; podria entrar a comentar-li el punt de partida, però no estam per això, estam per explicar. Durant un any i mig hem intentat reconduir tota la situació de desgast d'aquesta direcció general, on es varen acomiadar 32 persones a IBANAT, (...) tota una sèrie de polítiques molt errònies. Per tant he d'agrair l'esforç de la directora general perquè durant un any i mig ha fet una feina per reconduir aquesta situació.

I arribats a aquest punt, on hem reconduït, on hem posat ordre, és el moment de començar una nova etapa, i la pressió demostrada aquest estiu damunt la posidònia, damunt els sistemes dunars i damunt els espais m'ha fet pensar que era idoni canviar de perfil. Per tant no cerquin més fantasmes; sí, aquest conseller canviarà el seu equip les vegades que sigui necessari ajustant-se a la realitat. Per tant vull agrair la feina feta, agrair l'esforç del meu equip, que cada dia hi dedica el cent per cent, i, evidentment, no cerquin més fantasmes, simplement és un canvi per millorar la gestió pública.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.7) Pregunta RGE núm. 13829/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a resultats del Pla de xoc contra l'intrusisme a Eivissa.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 13829/16, relativa a resultats del Pla de xoc contra l'intrusisme a Eivissa, que formula la diputada Sra. Sara Ramón i Rosselló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Sara Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSSELLÓ:

Gràcies, vicepresident. Diputats i diputades. La situació de transport il·legal de passatgers a Eivissa, o taxis pirata, és molt greu. Aquest estiu hi ha hagut, diríem, més que mai. Aquest transport il·legal és agressiu i afecta els professionals del transport, deixa el nostre destí... afecta la qualitat dels serveis que oferim als nostres visitants. Vostè és coneixedor d'aquesta problemàtica i a l'inici de l'estiu va anunciar aquest pla de xoc. Considera el conseller que ha estat efectiu el resultat del pla de xoc? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Sap vostè quan va ser la darrera vegada que un inspector del Govern de les Illes Balears es va desplaçar a Eivissa a desenvolupar la seva activitat inspectora? L'any 99. Fa disset anys que un inspector del Govern de les Illes Balears no es desplaçava a Eivissa a fer front i a combatre, en aquest cas, o a fer tasques en matèria d'inspecció. En aquell moment encara les competències eren del Govern de les Illes Balears, des que són competència del Consell d'Eivissa no hi havien anat mai.

La problemàtica del taxi pirata no és nova d'enguany, ni de l'any passat, ni de l'altre, ni de l'altre, això és una problemàtica des de fa molts anys i mai el Govern no s'hi havia volgut implicar. Què ha fet aquesta vegada, per primera vegada, el Govern? Ha posat serveis propis, dotze inspectors han anat una vegada, una setmana cada mes a Eivissa i hi han fet feina, i jo crec que amb bons resultats. 550 vehicles inspeccionats, 61 expedients d'infracció, multes per valor de 255.000 euros. Això és la feina del Govern, aquí, a més, hem de sumar la del Consell d'Eivissa i la dels ajuntaments.

Per tant, crec que sí, que hem fet una bona feina, hem ajudat a combatre un problema, tot i que sabem la seva complexitat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Ramón.

LA SRA. RAMÓN I ROSSELLÓ:

Gràcies. Bé, la Federació de Taxis ha qualificat el seu pla d'inútil i que ha estat un fracàs, el seu pla s'ha saldat en només nou denúncies en transport il·legal amb vuit inspectors. Ara vostè em diu onze, que, per cert, havien d'anar acompanyats de policia local perquè poguessin immobilitzar els taxis pirata, duplicant així els efectius.

Hi ha municipis d'Eivissa que han fet més de cent denúncies només a la seva policia local. Ens agradaria saber, què ha costat aquest desplaçament d'aquests inspectors a l'illa d'Eivissa. Vostè anuncia, això sí, 250.000 euros en sancions, sancions que són estimades perquè realment l'expedient ha de concloure, i això no ha passat, és més, ni tan sols s'han iniciat.

Molts d'anuncis, molts de plans, molts de titulars, molta foto, però poc resultat, Sr. Conseller, on són els canvis de normativa que vostè anunciava per millorar aquest problema i que no arriben? La realitat és que qui sí va fer una bona feina va ser el Consell d'Eivissa amb el decret de 2012, que permetia la immobilització de vehicles, que permetia, per primera vegada, sancionar comercialitzadors i intermediaris que oferien aquest transport il·legal i que permetia a la policia local actua

sola. Aquest decret es va incloure dins la Llei de transport i realment aquest sí que va millorar aquest intrusisme.

Sabem perfectament que no és un problema fàcil, però li demanam menys anuncis i treballar amb aquesta normativa perquè, avui per avui, vostès viuen de rendes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Les competències són insulars, és el Consell d'Eivissa que ha d'actuar, juntament amb els ajuntaments. Nosaltres podem col·laborar amb ells, si ells ho volen. I jo li deman, hi està d'acord que el Govern de les Illes Balears col·labori amb el Consell d'Eivissa i pugui ajudar a fer front a aquesta problemàtica? Sí o no? Perquè si hi està d'acord fins ara no ho havien fet. Durant tots aquests quatre anys passats que s'incrementava tant el taxi pirata, i que tan nerviós posa al Sr. Company, ell no va fer res. En aquesta legislatura hi ha aquest espai de col·laboració, i això ajuda a construir comunitat autònoma.

Hi som, i tant, ho podem resoldre... les competències no són nostres, són del Consell d'Eivissa, però hem de voler ser-hi, hem de voler ajudar. 61 expedients oberts, infraccions per valor de 250.000 euros, que no els cobrarà aquest govern, els cobrarà el Consell d'Eivissa perquè ell és el competent, i ho han fet amb ells al costat de la policia local, per suposat que sí, és que hem fet la feina bé i com pertoca.

L'any que ve hem de seguir, nosaltres estarem a disposició del Consell d'Eivissa i l'ajudarem si ens ho demana i vol que continuem fent feina. A aquestes xifres encara se li han de sumar les pròpies del Consell d'Eivissa i les de la policia local. Vostès quan ho han criticat han comparat les d'enguany només respecte de les del passat anterior quan tothom havia fet feina. Per tant, tampoc no són justes. Seguirem fent feina, seguirem col·laborant...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, el seu temps s'ha acabat.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

... i esperam que vostès ho valorin de manera positiva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.8) Pregunta RGE núm. 13831/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa al conflicte laboral a Serveis Ferroviaris de Mallorca.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 13831/16, relativa al conflicte laboral a Serveis Ferroviaris de Mallorca, que formula el diputat Sr. Baltasar Picornell i Lladó, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Baltasar Picornell.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, vicepresident. Bé, bon dia a totes i a tots. Bé, anam a un tema que ens ocupa i ens preocupa, que és que aquest dimarts ja són sis les jornades de vaga dels treballadors i de les treballadores dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. Vostès tenen constància de tot això i en les converses mantingudes amb el conseller Iago Negueruela els varen donar la seva paraula que es posaria solució a aquest problema; però els treballadors i les treballadores ara mateix desconfien molt de la seva paraula i tenen totes les raons. No entenen de cap de les maneres que un govern en el qual els treballadors i les treballadores dels Serveis Ferroviaris consideren progressista estigui actuant de la mateixa forma que ho faria el Partit Popular.

Vosaltres us vàreu comprometre a posar solucions a les lleis del Partit Popular que, entre d'altres coses, permet i possibilita encara a dia d'avui el doble salari entre treballadors i treballadores dels Serveis Ferroviaris de Mallorca. Què vol dir això? Ho explicaré un poquet perquè així ho entengui la ciutadania. Els que ara estan treballant com a interins cobren nits, però els que entren de fora nous passen a cobrar un 30% menys del salari, i el mateix passa si estàs treballant dins l'empresa i vols promocionar per accedir a una altra categoria superior. També perdrà salaris, regint-nos per la llei vigent del Partit Popular dissenyada per retallar, per tant jo dic que ens hauria de fer sentir-nos orgullosos tenir una empresa com Serveis Ferroviaris de Mallorca totalment viable, que pot pagar un sou digne als seus treballadors i treballadores i m'omple de tristor i m'emprenya també veure com s'intenta minvar la seva eficàcia. Mirin, per privatitzar, el neoliberalisme, primer destrueix els serveis públics.

També ens assabentam que ara reduiran freqüències per donar pitjor servei i donar més arguments per malbaratar aquesta empresa pública. I sí que vull donar les gràcies als treballadors i les treballadores dels Serveis Ferroviaris de Mallorca per la vostra lluita, perquè defensant les vostres condicions de treball defensau els serveis públics de la nostra illa, que tan necessitada està de transport públic de qualitat.

Sr. Conseller, cercam solucions ara que és el que els estan demanant, que tots tinguin el salari que els correspongui, ja siguin els actuals o els que entrin nous. Per tant, quines actuacions du a terme el Govern de les Illes Balears per solucionar el conflicte laboral que es viu als Serveis Ferroviaris de Mallorca? Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. La setmana passada ja explicava la complexitat de gestionar Serveis Ferroviaris, els dèficits que hi ha en infraestructures, en l'electrificació, els dèficits en atenció als usuaris, dels quals també som conscients, i també en l'àmbit laboral. També hem de ser conscients que és una empresa on legislatura rere legislatura hi ha hagut conflictes laborals i, per tant, estam davant d'una realitat que és complexa de gestionar.

Què hem fet, em demanava vostè, fins ara? Per part nostra hem volgut mantenir i hem mantingut el diàleg cobert en tot moment, hi ha hagut reunions formals, divendres dia 30 de setembre, divendres dia 7 d'octubre i n'hi ha una prevista dijous amb la directora general de Treball juntament amb el director general de Mobilitat, i a la vegada hi ha hagut contactes de manera informal en tot moment.

Totes aquestes reunions han servit per avançar i per intentar marcar un punt que pugui suposar una solució, però crec que també hem de ser conscients, encara falta camí per poder-hi arribar. Hem fet altres coses mentrestant? Sí, jo crec que sí, i tant, mentrestant s'ha anat treballant per donar una resposta a les diferents reclamacions del Comitè d'Empresa. Tenim a punt els cursos de formació per a l'obtenció del títol de maquinista, hi falten vint maquinistes més i estam tots d'acord amb la importància de poder-los formar quant al que són treballadors interns, en un procés intern. Tenim molt avançada la revisió de la relació de llocs de feina, els treballadors que havien estat destinats provisionalment a un altre lloc de feina de major qualificació hi han de poder accedir de manera definitiva i amb açò també tenim un compromís clar. I a més a més hem fet altres esforços, per abordar i per readmetre els acomiadats improcedents de l'època del Sr. Bauzá, o hem fet front a sentències judicials en matèria laboral per valor de 2 milions d'euros. Queda molt de camí encara per fer, i ho sabem, la voluntat nostra és la de la mà estesa, la voluntat d'acord i esperar que dijous, juntament amb la directora general de Treball, hi pugui haver la possibilitat d'acabar tancant almanco un camí de feina que pugui resoldre aquest conflicte.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Picornell per un temps de vint segons.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Gràcies, conseller, per la resposta. Jo li deman diàleg i més diàleg encara i no podem permetre de cap de les maneres que ara aquest govern, ja li ho he dit abans, estigui defensant el doble salari a una empresa pública que s'està duent ara mateix

i s'està permetent amb un conflicte que sí que pot crear en el futur en les treballadores i treballadors de Serveis Ferroviaris.

I, la veritat, no podem caure en el mateix error d'una línia que ens va marcar el Partit Popular...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Picornell, el seu temps s'ha acabat.

EL SR. PICORNELL I LLADÓ:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Marc Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Moltes gràcies. Una reflexió que crec que és important tenir en compte: la solució s'ha de poder en el sector públic instrumental en el seu conjunt, no només a una sola empresa pública. I crec que és important tenir aquesta visió de conjunt quant allò que representa el sector públic instrumental. Aquesta idea nosaltres no l'hem perdut de vista en cap moment, l'hem reflexionada i l'hem compartida, i estic convençut de què podem trobar un punt d'encontre, perquè l'important és que el sector públic sigui fort per donar els millors serveis als ciutadans...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Pons, el seu temps s'ha acabat.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Pons i Pons):

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 13819/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Olga Ballester i Nebot, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a subvencions.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 13819/16, relativa a subvencions que formula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos. Té la paraula la diputada Sra. Olga Ballester i Nebot.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Vicepresidente. Sra. Consellera, ¿puede indicar qué criterios se han seguido para que la cantidad subvencionada por los dos medios digitales diarios en catalán sea de 180.000 euros?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Sra. Ballester, d'entrada m'agradaria puntualitzar dos aspectes, que siguin dos els beneficiaris l'únic que significa és que la presència de la nostra llengua a mitjans és molt escassa i açò és el que volem canviar. Els dos mitjans subvencionats no són només digitals, sinó que a part també n'hi ha un dels dos que fa la versió impresa.

L'objectiu d'aquesta subvenció és donar suport i consolidar la premsa diària en català, amb la finalitat de contribuir que tinguem un espai de comunicació amb la nostra llengua, fet que ara és molt feble. Com a mandat de la nostra conselleria i com a responsable en matèria de política lingüística, tenc entre les funcions donar compliment a la Llei de normalització lingüística, i un dels seus principals objectius d'aquesta llei és fomentar l'ús de la llengua catalana en els mitjans de comunicació socials. I, a més, l'article 32 d'aquesta llei preveu que els poders públics han de donar suport econòmic als mitjans de comunicació que emprin la llengua catalana de forma habitual.

Aquesta llei li record que va ser aprovada fa ara 30 anys per aquest parlament i que tenc el mandat de complir i que ho pens fer. Ara bé, entenc que darrere la pregunta s'hi amaga la disconformitat respecte del fet que donem 180.000 euros a mitjans de comunicació. Llavors segurament per a vostès potser sigui massa, però per als que creim que és necessària la presència de la nostra llengua a tots els àmbits, potser resulta insuficient.

Deixant de banda les nostres opinions, que poden ser contradictòries, crec que aquesta conselleria i aquest govern han tret les convocatòries públiques amb unes bases determinades, que estan publicades en el BOIB i s'han fet de manera totalment transparent i legal.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Ballester.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Pues la verdad es que no me ha contestado, Sra. Consellera. Mire, estas son las dos convocatorias de ayudas a los medios de comunicación privados que escriben en catalán. Esta es la convocatoria *ad hoc* para los dos medios digitales diarios de temática nacional que existen en Baleares y la otra es la convocatoria para el resto de medios.

Las dos convocatorias son exactamente iguales, excepto en un pequeño punto, el punto 3 del artículo 14, que fija un importe máximo de la subvención, punto que está presente en la convocatoria para el resto de medios, que fija el importe máximo entre 5.000 a 7.500 euros, pero es un punto que en la convocatoria específica que han hecho para los medios digitales diarios han eliminado, Sra. Consellera, no hay un

importe máximo para cada beneficiario. De tal manera que los 180.000 euros de la convocatoria se han repartido entre los únicos dos medios que ustedes sabían que se iban a presentar: una subvención de 140.000 euros para *Ara Balears* y 40.000 euros para el *Diari de Balears*.

¿Usted es consciente de lo que son 140.000 euros de los impuestos de los ciudadanos? Dos medios de comunicación que ya reciben subvenciones de la Generalitat de Catalunya. ¿Cómo se puede agradecer tanta generosidad, Sra. Consellera? Mire otro día abrí uno de los medios que justamente me encontré con un desafortunado y desagradable artículo, “*a Cal viva Espanya enyoren el veí Jordi Pujol*”, escrito por el director Tomeu Martí i Florit, justamente, casualmente, coordinador de la Obra Cultural Balear durante muchos años.

Todo queda en casa, Sra. Consellera. Mire, ¿sabe qué creo?, que con la excusa del catalán, ustedes están regando con dinero público los medios afines a su ideología y esto es un torpedo a la línea de flotación de la democracia. Iniciativas erróneas como estas no solo desprestigian la política, sino que además están desprestigiando una de las principales columnas de la democracia, que es el periodismo, la prensa libre. Ustedes están fomentando la prensa libre de libertad.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la consellera Mateu.

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

Com ja li he dit abans, ja suposava que darrere la pregunta hi havia la dèria del català.

Jo li ho repetesc, si hi hagués les mateixes oportunitats per ambdues llengües segurament no hagués estat necessària la Llei de normalització lingüística, tan necessària encara en aquests moments. Dins el meu mandat amb el que li he dit, he de fomentar, perquè ho tenc per imperatiu legal. No em pens saltar les lleis i pens complir-les.

Vostès poden pensar que són mitjans de comunicació, no sé si llegeix l'*Ara* o el *Diari de Balears*, supòs que no, supòs que només deu haver llegit aquest article en concret i moltes vegades no van a favor ni d'aquesta conselleria ni d'aquest govern. Vull dir que és la premsa lliure totalment. Però sí que per a la propera convocatòria, aquesta conselleria el que vol és fomentar que hi hagi més mitjans i donarem l'oportunitat que a les bases hi hagi una opció de què els mitjans en castellà puguin fer una versió en català...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera, el seu temps ha acabat...

LA SRA. CONSELLERA DE TRANSPARÈNCIA, CULTURA I ESPORTS (Ruth Mateu i Vinent):

...i reflectir-ho damunt aquesta convocatòria.

I.10) Pregunta RGE núm. 13824/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit, del Grup Parlamentari Popular, relativa a xifres d'atur a les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 13824/16, relativa a xifres d'atur a les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Santiago Tadeo i Florit del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Santiago Tadeo.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, le pedimos por las cifras de paro, las últimas publicadas el pasado mes de septiembre. No es la primera vez que hablamos de la situación y de la herencia que han recibido y de cómo llevan todo el tema económico, basado principalmente en la inercia y la inacción por parte del equipo de gobierno.

En el 2011 había más de 70.000 parados, la reducción que hubo del 12 al 13 fue de 5.000 personas, del 13 al 14 de 7.000. En el 2014 los niveles de afiliación ya eran parecidos a los del 2010. En julio y agosto de 2014 también ya se superaron los 480.000 afiliados a la Seguridad Social, no se llegó a los 500.000 de ahora, pero sí se habían superado los 480.000. En 2014 referente a 2013 hubo un incremento de un 23% de contratos indefinidos. A finales del 2014 se llevaban 24 meses consecutivos de reducción de las cifras de paro. Todo ello creo que además avalado por el informe de coyuntura económica que usted presentó en abril de 2015.

A partir de aquí está claro que también usted hace una valoración cuando salen las cifras de paro, que se vanaglorian de estas cifras y de su acción de gobierno, cuando yo le repito una y otra vez que es un tema de inercia, pero lo curioso es que todos los grupos parlamentarios el pasado jueves en la Comisión de Economía, en una proposición no de ley de MÉS per Mallorca, se decía que uno de los principales problemas que teníamos era que todos los puestos de trabajo que se crean son mayoritariamente precarios y que los mayores de 45 años todavía están excluidos del mercado laboral. También aparecen toda una serie de tuits el pasado viernes de la formación de Podemos, donde el 38% de la tasa de paro de menores de 25 años es del 38%, que según la EPA 19.800 familias de las islas tienen todos sus miembros en el paro, o que el 21,7% de los balears está en riesgo de pobreza.

A partir de aquí también las cifras interanuales vemos que disminuyen..., el paro digamos aumenta. A partir de aquí, ¿qué valoración hace de las cifras de paro?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Negueruela.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Vicepresidente. Sr. Tadeo, yo creo que las cifras, si ve el PowerPoint de la *Conselleria de Treball* -luego le enseñaré y le daré el PowerPoint para que vea la diferencia; por cierto, el PowerPoint, tranquilos, lo pueden ver, no esconde nada- y ustedes podrán valorarlo con posterioridad. Le voy a decir que nosotros, a diferencia de ustedes, valoramos las cifras positivamente, pero también valoramos la parte de nuestro mercado laboral que tiene desde luego grandes deficiencias, y lo decimos abiertamente en cada rueda de prensa; ustedes no lo hacían, ustedes sólo hablaban de las grandes cifras, porque lo que no decían es que lo que está detrás de las grandes cifras son las personas que sufren la precariedad de sus leyes. Todavía no le hemos escuchado hablar ni una coma de los efectos perniciosos y peligrosos que tiene la reforma laboral para nuestro mercado de trabajo, y jamás lo seguirá diciendo.

Le diré los datos como me ha preguntado que valore. En afiliación, 519.014 en este mes de septiembre; es más que hace un año, 27.096 más -el año pasado el Sr. Camps decía que esto era malo; me alegro que usted reflexione y no siga al gran estadista de su partido-, un 5,51%, que es el doble de la media nacional. En calidad del empleo por primera vez baja en términos interanuales el tiempo parcial; con ustedes el tiempo parcial nunca dejó de crecer; también será porque ahora se lucha contra ese tiempo parcial, que ustedes el año pasado decían que iba contra las mercerías, me imagino que ahora ya no dirá que va contra las mercerías. Pero también crecen los contratos indefinidos, y no nos parece suficiente y lo decimos en cada rueda de prensa; crecemos más que la media nacional, prácticamente varios puntos por encima de la media nacional, y no nos parece bien, nos parece todavía poco, aunque sea por primera vez más que el temporal, un 13,1%, desde luego insuficiente para nosotros.

Ustedes ni hablaban de eso, pero es que ni hablaban de la rotación de nuestro mercado laboral, que nosotros también decimos que no es positiva, donde uno de cada cuatro contratos tiene menos de un mes. Nosotros no escondemos esas cifras, ustedes sólo hablaban de las grandes macrocifras. También decimos que tenemos una problemática porque el 54,3% de los parados no cobran prestación; usted no dice nada de esto, porque es su partido el que lo ha recortado más que nunca en el Congreso de los Diputados durante 2012, ¡y frente a esto no dicen absolutamente nada!...

(Alguns aplaudiments)

...¡frente a esto no dicen absolutamente nada!

Los parados de larga duración, por culpa de sus políticas; los mayores de 45 años, por culpa de sus políticas. Ustedes lo que deberían hacer aquí es no hablar de esto, ir al Congreso de los Diputados y votar que se retornen los subsidios a los parados mayores de 45 años. Esto es lo que deberían hacer.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Tadeo per un temps de vuit segons.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Moltes gràcies, Sr. President. Mire, Sr. Conseller, lo que nosotros no hacíamos era hacer tuits riéndonos cuando hay en Baleares 48.000 parados, esto es lo que hace la presidenta, Sr. Conseller, esto es lo que hace.

(Aldarull)

Ustedes viven de inercia, y si no siguen pedaleando volverán a incrementar las cifras de paro. *Moltes gràcies, Sr. President.*

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el senyor...

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

Usted se refiere a estos tuits del Partido Popular, ¿no?, ¡a estos tuits retuiteados por usted!, ¡retuiteados por ustedes!

(Alguns aplaudiments)

Esto es el ridículo más asombroso que he visto. Piensen en las personas que están detrás de las cifras, que ustedes las olvidan. Olvidan a los trabajadores que están detrás de las cifras...

EL SR. PRESIDENT:

Conseller Negueruela, el seu temps s'ha acabat.

EL SR. CONSELLER DE TREBALL, COMERÇ I INDÚSTRIA (Iago Negueruela i Vázquez):

...que sufren su precariedad, olvidan a los parados que no...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 13825/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular, relativa a tercer moll al port de Ciutadella.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE 13825/16, relativa a tercer moll al port de Ciutadella, que formula el diputat Sr. Antoni Camps i Casasnovas, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el diputat Sr. Antoni Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, permetin-me, en primer lloc, desitjar unes bones vacances a Roma a la presidenta d'aquest parlament.

(Algunes rialles i alguns aplaudiments)

I continuu amb la pregunta. El passat dia 29 de setembre el conseller d'Obres Públiques, el Sr. Marc Pons, anunciava una sèrie d'inversions de devers 9 milions d'euros al port de Ciutadella, unes inversions que es duran a terme en diverses fases fins a l'any 2018 i que suposaran, entre altres coses, l'habilitació d'un tercer moll a la ribera sud per a vaixells de fins a 70 metres d'eslora, que possibilitarà que puguin atracar tres vaixells a la vegada, cosa que fins ara era impossible.

Vagi per endavant, per tant, Sr. Pons, la nostra satisfacció per aquest anunci, i també pel seu canvi d'opinió, perquè de fet la nostra satisfacció és doble, perquè el que vostè va anunciar és precisament retornar al projecte inicial que va aprovar, pressupostar i adjudicar el Partit Popular l'any 2007, i que curiosament el segon pacte de progrés va modificar amb la supressió d'allò que ara vostè vol incorporar, és a dir, un tercer moll, més *fingers* per a l'accés dels passatgers, i una estació marítima definitiva. Sense dir-ho explícitament, Sr. Pons, vostè està afirmant que el segon pacte de progrés es va equivocar, i que ara vostè, i per açò li estam agraïts, ha de rectificar aquell error i ha de recuperar el projecte inicial que va preveure el Partit Popular l'any 2007. Tot açò ens semblaria molt bé si no fos pels nou anys que hem perdut per culpa, precisament, d'una esquerra entestada a menysprear sempre tot el que fa el Partit Popular.

Sr. Pons, a què es deu aquest canvi d'opinió? Quines circumstàncies han canviat perquè ara vostè vegi bé un tercer moll i vegi bé tot allò que el segon pacte de progrés en el seu moment va suprimir del projecte començat pel Partit Popular?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

La confusió i els embulls una vegada més han entrat dins el seu cap, Sr. Camps. Ho està confonent absolutament tot. No sap on és, comença a disparar sense haver entès ni tan sols les explicacions que nosaltres vam donar.

No farem cap nou tercer moll, entre altres coses perquè en el port de Ciutadella ja hi ha tres molls, i vostès el que fan és...

(Remor de veus)

...confonen, i confonen aquest *borde de ribera sur* que vostès diuen, que no està construït i que es trobava en el projecte inicial, el confonen amb el moll sud que ja està construït, i que serà sobre el qual actuarem per permetre que hi puguin arribar vaixells de la 70 metres, quan fins ara només n'hi podien arribar de 45, i per tant l'habilitam. És a dir, açò que vostè ha

explicat fins ara no és cert, s'han equivocat, han començat a criticar el Govern sense ni tan sols haver llegit amb deteniment les nostres propostes, i jo li demanaria que rectificàs, que s'adonàs que açò que hem fet és correcte i que suposa una millora per al port de Ciutadella, cosa que vostès van ser incapaços de fer la legislatura passada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Escolti, Sr. Pons, vostè no m'ha de donar lliçons de defensar el port de Ciutadella, perquè vostè precisament va ser un dels que més problemes va posar al fet que avui tinguéssim un dic a Ciutadella. Recordi vostè aquell projecte Manhattan darrere Cala en Busquets, que vostè mateix va presentar a l'Ajuntament de Ciutadella, aquell disbarat que vostè va presentar per no fer un dic allà on ara hi ha el dic en el port de Ciutadella. Se'n recorda vostè, Sr. Pons? Nosaltres sempre hem defensar que el port de Ciutadella ha de tenir major capacitat, major mobilitat, que ha de poder absorbir major trànsit, i açò és pel que sempre hem lluitat.

I enhorabona, Sr. Pons, pel seu canvi d'actitud amb el port de Ciutadella; enhorabona perquè vostè ara doni aquest compliment, precisament, a aquestes qüestions que tants d'anys hem lluitat a Ciutadella. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller Pons.

EL SR. CONSELLER DE TERRITORI, ENERGIA I MOBILITAT (Marc Isaac Pons i Pons):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Ha entès la diferència entre la ribera sud i el moll sud?, l'ha entesa? Sí?, val. Per tant no hi ha rectificació, Sr. Camps, el que hi ha és una millor... No, no, és que no l'ha entesa, és que no l'ha entesa. Per tant hi ha una millora, Sr. Camps, damunt el port de Ciutadella.

La legislatura passada, durant quatre anys, vostès van invertir 250.000 euros en quatre anys en obres de manteniment. Nosaltres aquesta legislatura li proposam fer la millora de la circulació interna del trànsit, convertir l'actual terminal en una definitiva...

(Remor de veus)

...optimitzar l'operativitat del moll sud, no de la ribera sud, i a més a més comprar les passarel·les i els *fingers*. I tot açò ho feim des de l'acord institucional. Vostès cada vegada que prenen una decisió sobre el port de Ciutadella era un conflicte, una tensió social i la incapacitat de gestionar res, Sr. Camps.

Per tant ara hem fet una cosa: hem presentat projectes; la gent els veu bé, fins i tot vostès els aplaudeixen, i com que els sap tant de greu l'únic que han fet és inventar-se una excusa per criticar-ho que no està fonamentada absolutament en res, i que parteix d'una confusió monumental per part seva.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.12) Pregunta RGE núm. 13833/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a planificació educativa.

EL SR. PRESIDENT:

Dotzena pregunta, RGE 13833/16, relativa a planificació educativa, que formula la diputada Sra. Laura Camargo i Fernández, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula la diputada Sra. Laura Camargo.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sr. President. Bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller; aquesta pregunta que li faig no inclourà informació nova per a vostè, és de recent publicació el fet que la situació de fracàs escolar és la primera preocupació en matèria educativa per als habitants de les Illes, en un 89%, si no vaig errada, i jo crec que és una qüestió en què cal ja posar mesures urgents, cal posar fil a l'agulla i, per això, faré unes quantes reflexions i li demanaré què pensen en matèria de planificació per tal de donar solució a això.

Saben que tenim el major índex d'abandonament escolar de tot l'Estat, sols superat per Ceuta i Melilla, amb un percentatge del 26%. També les dades respecte del fracàs escolar són molt similars, només superam a Ceuta i Melilla, amb un 32,1%. I hi ha qüestions que estan molt relacionades amb aquesta situació: una d'aquestes és el fet que la despesa educativa per alumne és una de les més baixes de tot l'Estat, concretament destinam 640 euros per alumne i any, mentre que, per exemple, en el País Basc es destinen uns 1.400 euros per alumne i any, i és precisament una relació directa entre finançament per alumne i any i el fracàs escolar, el País Basc és, precisament, la comunitat amb menys fracàs escolar del nostre Estat espanyol.

Una comunitat autònoma, per tant, que prioritza la despesa en educació permet una major atenció a la diversitat, a les necessitats reals de l'alumnat i, per tant, això repercuteix favorablement en la disminució del fracàs escolar.

Per una altra banda, també hi ha una relació, i així ho reflecteixen molts estudis, entre el tipus de condicions socioeconòmiques i el fet de l'abandonament i el fracàs escolar. I per la nostra situació, a la nostra comunitat autònoma, amb molta precarietat laboral, treballs en el sector de construcció i serveis, etc., moltes famílies en situació de vulnerabilitat i amb molt poca presència en el procés d'aprenentatge dels seus fills, això també té repercussions.

Finalment, nosaltres pensem que s'ha de prestar més atenció a tots aquests col·lectius més vulnerables amb compensació educativa en lloc de prioritzar únicament l'ensenyament de l'anglès, perquè, de fet, els desdoblaments enguany s'han fet principalment en aquesta matèria i no pas donant suport a aquestes altres qüestions.

Per tal de donar solució a aquestes qüestions, li demanem quin tipus de planificació a curt i a mig termini s'han posat en marxa per tal de fer front al fracàs i a l'abandonament escolar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sr. Vicepresident, moltes gràcies. Sra. Camargo, gràcies per la seva pregunta i crec que és un dels temes que hem de reflexionar com a comunitat educativa, com a societat i com a grups polítics i parlamentaris. Crec que aquí som davant d'un dels temes claus no només d'aquesta legislatura, sinó realment d'un procés de constitució d'institucionalització d'una educació moderna a les Illes Balears.

Jo no entraré en el tema de debat del País Basc, perquè el tema del País Basc no només és una qüestió de recursos econòmics, jo estic convençut que hi ha una relació entre recursos econòmics i resultats, però hi ha altres variables que cal dir: el País Basc, a més d'un model de finançament, té una estabilitat en tots els sentits, fins i tot des del punt de vista de la immigració; no tenen un nivell, no diré de desestructuració, sinó d'inestabilitat que té les Illes Balears en funció d'un model econòmic molt determinat, que fa que hi hagi un nivell d'immigració escolar molt significatiu. Pensi vostè que enguany, des que vàrem acabar el procés d'escolarització obligatòria fins ara, hi ha hagut 1.600 estudiants nous els quals s'han de col·locar i s'han de plantejar.

Per tant, vull dir que el tema..., jo estic d'acord que hi ha una relació recursos, però també hi ha d'haver una autoreflexió per part de la comunitat educativa, per part de tothom, sobre el que hem de fer, per part de les famílies, per part de les empreses, etc. Això no és una qüestió només de temes econòmics, sinó que hi ha molts elements.

Nosaltres què hem fet? Primer de tot, hem fet una cosa que és clau: començar a tenir una certa normalitat a les aules, jo crec que és un tema clau en tots els sentits, no es pot fer feina des del punt de vista de la conflictivitat.

Segon, hem incrementat el nombre de professors tant de generals com d'atenció a la diversitat. Fem acords a ajuntaments per intentar que la diversitat es pugui repartir entre tots els centres i evitar els guetos escolars. I podria continuar anomenant-li: hem incrementat les ajudes per a menjadors escolars; hem potenciat l'educació infantil de zero a tres anys amb ajuda a les escoles, etc. És a dir, tenim una visió global.

Així i tot, és evident que som davant un plantejament a curt i a mig termini. Aleshores, nosaltres, en aquests moments, i la setmana que ve ja ho presentarem, perquè realment és un pla que hi treballam des del primer dia, però les urgències són les urgències, un pla a favor de l'èxit educatiu, un pla a favor de l'èxit educatiu que enviarem a tota la comunitat educativa, als consells escolars insulars, al Consell Escolar de les Illes Balears, l'enviarem realment a tots els centres escolars perquè en facin les aportacions i per tant puguem tenir realment un debat seriós sobre les línies d'actuació. Però, ho torn repetir, no es tracta d'esperar a tenir aquest pla, ja actuem i he dit una sèrie de coses sobre això.

Ara, és suficient? No, jo crec que hem de fer molt més esforç per part de tots i també per part de la comunitat educativa.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Camargo, per un temps d'onze segons.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

Gràcies, Sr. President. Sr. March, em sap greu, però no l'he entès: un pla de... contra el fracàs escolar, és això precisament? D'acord, perfecte.

És clar, precisament és això el que cal posar en marxa, perquè tot el que m'ha dit vostè en realitat crec que no està clarament orientat per posar fre al fracàs escolar i a l'abandonament escolar, són mesures...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Camargo, el seu temps s'ha acabat.

LA SRA. CAMARGO I FERNÁNDEZ:

... son mesures més aviat per solucionar altres temes, però no aquest.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el conseller March, per un temps de tres segons.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Ui!, moltes gràcies, idè. És a dir, el pla és un pla integral que té moltes variables i crec que algunes coses que fem també són en relació amb el fracàs escolar.

Torn repetir, cal fer molta feina i aquest pla que presentarem la setmana que ve serà un element de reflexió i de debat.

EL SR. PRESIDENT:

Conseller March, el seu temps s'ha acabat.

I.13) Pregunta RGE núm. 13832/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes.

Tretzena pregunta, RGE núm. 13832/16, relativa a informe de la Sindicatura de Comptes, que formula el diputat Sr. Salvador Aguilera i Carrillo, del Grup Parlamentari Podem Illes Balears. Té la paraula el diputat Sr. Salvador Aguilera.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia, diputades, diputats, treballadores i treballadors de la casa i públic que avui ens visita. Avui portem un tema que ens preocupa i que al Govern l'hauria de preocupar, però que no se n'ocupa. Fa uns dies es va lliurar al Parlament l'últim informe de la Sindicatura de Comptes de Balears corresponent a l'any 2014. També els grups parlamentaris hem rebut aquest i en aquest cas hi ha possibilitat que s'hagin comès delictes com malversació, prevaricació i cobrament de comissions, segons les conclusions que s'hi poden llegir.

Entre els comptes auditats, l'ib-salut sembla que surt el més malparat, llegeixo textualment: "Les gerències no van executar les despeses conforme amb els procediments establerts a la normativa vigent de contractació pública". És a dir, posa de manifest un comportament irregular, no sé si també hi son al *Power Point* del Partit Popular del seu finançament il·legal, però no (...) molt bé.

A Podem li preocupa, particularment, aquest funcionament de les institucions, Sra. Presidenta, per això volem sol·licitar que el Govern posi en coneixement de la Fiscalia aquests fets i posi a treballar els Serveis Jurídics de la comunitat, la Sindicatura de Comptes és un òrgan independent que ha fet un gran treball, ara toca al Govern prendre les mesures adients per aclarir aquests casos.

A l'informe es pot veure com s'han produït fraccionaments dels contractes i adjudicacions que poden anar contra la Llei de contractes.

El Partit Popular ens té acostumats que aquestes situacions no siguin simplement un mal funcionament administratiu o mala praxis, com diríem en el seu eufemisme, pensam que pot haver-hi voluntat de malversar.

La Sindicatura de Comptes ha de disposar també de més recursos i posar totes les eines i informació per aconseguir els seus informes amb més celeritat; tenim l'informe del 2014 a finals del 2016, i això en certs moments pot plantejar problemes fins i tot de prescripció de delictes.

Per això, li fem la següent pregunta, Sra. Presidenta: què pensa fer el Govern de les Illes Balears davant les greus irregularitats que ha detectat la Sindicatura de Comptes en els contractes públics que es varen signar la passada legislatura, sota la presidència del Sr. José Ramón Bauzá?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Aguilera, per la seva pregunta. Evidentment, el Govern coincideix amb vostè amb la preocupació pels fets detectats en el darrer informe de la Sindicatura de Comptes que hem conegut, que és de l'any 2014, Sr. Aguilera. I evidentment, no només ens preocupa, sinó que ens ocupa canviar alguns sistemes administratius a l'hora de la gestió; és veritat que això ens ha ocupat des del minut 1 d'aquesta legislatura, i és veritat que aquest informe fa referència sobretot al sector públic instrumental i concretament a l'ib-salut.

Voldria començar per dir, Sr. Aguilera, que dins les funcions de la Sindicatura de Comptes, que és un organisme independent, si ells veuen algun tipus d'indici de delictes estan obligats a anar a Fiscalia i al Tribunal de Comptes, i aquesta és la funció de la Sindicatura de Comptes, per tant, si no hi ha anat és potestat de la Sindicatura de Comptes. En tot cas, si vostè té algun indicati, també pot, evidentment, quan vulgui, anar a la Fiscalia.

Li deia que ens hem ocupat des del minut 1 amb canvis en la gestió de l'ib-salut, hem posat en funcionament la central de compres del Servei de Salut i en els primers concursos que hem fet durant aquesta legislatura ja hem aconseguit estalvis de 2 milions d'euros. Hem iniciat múltiples concursos pendents, per tal d'eliminar la situació del reconeixement de deute. Ens vàrem trobar, en el juliol del 2015, una situació de 250 milions d'euros en reconeixement de deute, l'hem rebaixada fins a 80 milions. Hem dissenyat i firmat un conveni amb cada un dels centres de gestió de salut per poder controlar, precisament, l'eficiència en la despesa pública dedicada a l'ib-salut. Hem posat en marxa les comissions farmacoterapèutiques d'àrea, per eliminar la variabilitat dels procediments terapèutics i continuam amb millores de la gestió dins els termes de l'ib-salut.

Per tant, milloram totes aquestes irregularitats de contractació administració a les quals feia referència la Sindicatura de Comptes, per tant no compartesc amb vostè el fet que no ens preocupa ni ens ocupa, sinó tot el contrari, el Govern capgira una herència que és complicada.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Aguilera, per un temps de nou segons.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies, vicepresident. Esperem de veritat, des de Podem, que el Govern actuï. Ja hem vist durant molts anys i informes des d'aquesta Sindicatura com han posat de manifest

les seves irregularitats i per exemple poso el cas de la Sindicatura d'Andalusia, continuarem veient com determinats expedients no se solucionen.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, el seu temps s'ha acabat.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Miri, jo li contest d'una forma seriosa i rigorosa el que fa el Govern per canviar alguns sistemes en la contractació que és difícil i que ve d'anys enrera i que, per tant, ens ha ocupat des del minut 1 i intentam canviar algunes fórmules dins la gestió, que no és fàcil, Sr. Aguilera. Ara, tirar la pedra i amagar la mà a mi no m'agrada, si vostè té indicati d'algun delictes ha d'actuar, també com a grup parlamentari.

La Sindicatura de Comptes fa la seva feina, el Govern fa la seva feina, si vostè té algun indicati ha d'actuar, Sr. Aguilera. I no pot ser venir aquí a fer algunes denúncies que després no tenen altre recorregut. Per tant, nosaltres fem la nostra feina, que és la correcció de les irregularitats administratives que ha trobat la Sindicatura de Comptes i milloram en la gestió i en l'eficiència.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Presidenta, el seu temps s'ha acabat.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

I si tenim algun indicati d'alguna cosa, nosaltres ho durem als tribunals. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.14) Pregunta RGE núm. 13812/16, presentada per l'Hble. Diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts 2017.

EL SR. PRESIDENT:

Catorzena pregunta, RGE núm. 13812/16, relativa a pressuposts 2017, que formula el diputat Sr. Jaume Font i Barceló, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS. Té la paraula el diputat Sr. Jaume Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Presidenta del Govern, les paraules pressupost, estabilitat, garanties de no prorrogar són paraules que aquests dies han inundat els mitjans de comunicació, tant escrits, com digitals, com les xarxes socials, i per això a nosaltres ens preocupa la garantia que pugui tenir avui o en un futur immediat de poder aprovar els pressuposts.

Veiem que hi ha hagut moviments a darrera hora també de números per part de Madrid, del Sr. Montoro, que es veu que s'ha despertat una mica, aqueix home que passa tanta pena de Balears però l'ofega tot el que pot, i davant aquesta situació nosaltres volem que ens digui realment si té garantit aprovar el pressupost.

També dir-li que és un poc complicat, perquè dia 3 d'octubre, en el *Diario de Mallorca*, MÉS i Podemos coincidien que la crisi del PSOE obliga a blindar el pacte a Balears, una setmana que començava bé. A 4 d'octubre, també en el *Diario de Mallorca*, MÉS i Podemos aprofitaven per intentar llevar-los militants a vostès, curiós mètode de refermar el pacte. Mentre, a nivell nacional l'*Última Hora* deia que Podemos podia retirar el seu suport al PSOE a les comunitats autònomes si opten per l'abstenció.

En *El Mundo*, Armengol deia que estava disposada a rompre amb el PSOE per salvar el pacte. Dimarts, semblava que si havia d'elegir PSOE o pacte, presidenta, semblava que elegia pacte. Dijous, però, continuaven els dubtes, Sra. Presidenta, i dia 6 d'octubre, en el diari *Balears*, MÉS i Podem consultaran la militància si el PSIB investeix Rajoy. Rematam amb *El Mundo*, que deia: "*Podemos debate entre implicarse ya en las cuentas del Govern o esperar a diciembre*". És a dir, cada dia n'hi fan una, Sra. Presidenta, cada dia n'hi fan una.

I per això li demanam si creu que té vostè el suport per aprovar els pressuposts. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Vicepresident. I gràcies, Sr. Font, per la seva preocupació que té amb nosaltres i amb la salut d'aquest govern.

Jo li puc dir que aquest govern té bona salut i que tira endavant la fulla de ruta pactada. I quan vostè em diu: em d'elegir entre una cosa i l'altra; jo, elegesc els ciutadans d'aquesta comunitat autònoma. Soc la presidenta d'un govern que treballarà intensament per canviar les condicions de vida cap a millor dels ciutadans d'aquestes illes. I per tant, aquesta és la ruta que ens guia.

I ens guia també la ruta dels acords pel canvi signats entre els grups parlamentaris que formam part del Govern i Podem Illes Balears. I acomplim aquells acords que vàrem signar que

signifiquen retorn de drets als ciutadans, que signifiquen millora del nostre model econòmic per redistribuir molt millor la nostra riquesa, millora dels serveis públics i una inversió pública necessària a la nostra comunitat autònoma. Aquests són els eixos que han de tornar guiar els pressuposts per a l'any 2017.

Però és que, a més, tenim jo crec una bona novetat i una millora, que és que Podem Illes Balears ja treballa en el pressupost per a l'any 2017 i jo agraesc, precisament, aquesta voluntat de negociació i d'acord, pensant no en el partit polític que representam sinó en els ciutadans que volem representar.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Font.

EL SR. FONT I BARCELÓ':

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Presidenta. No confongui, la meva preocupació no és per aquest govern, la meva preocupació és per als pressuposts del mateix que vostè deia, que li preocupen els ciutadans de Menorca, d'Eivissa, de Formentera i de Mallorca.

Jo li volia demanar on té el cor vostè, el té amb el seu partit o té el cor amb el pacte? Ja em va bé que em digui que té el cor amb els ciutadans, i això és del que han de prendre mostra tant els de Podemos com els de MÉS, especialment els de MÉS per Mallorca. És a dir, si tenen clar que vostès tenen el cor per als ciutadans de Menorca, de Formentera, d'Eivissa i de Mallorca el que han de fer és deixar de discutir i sortir en els mitjans de comunicació a parlar una darrera vegada, contradiccions...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Font, el seu temps s'ha acabat.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

... i aprovar el pressupost i llevin aquest debat de damunt i suportin el Govern.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Vicepresident. No tenc cap dubte que, Sr. Font, aquest govern treballa en interès exclusiu dels ciutadans d'aquesta comunitat autònoma i estic segura que també ho volen tots els altres grups parlamentaris. Li deia que el Govern aconsegueix en temps i forma, i aquest és el nostre interès, poder entrar els pressuposts abans de dia 30 d'octubre. Hem aprovat el sostre de despesa divendres passat en el Consell de Govern, vàrem tenir una reunió amb tots els grups parlamentaris on els

vaig explicar la situació que tenim, i ens hagués agradat anar molt més aviat, però tenim una situació en el Govern espanyol que és la que és, ja no ho qualificaré més, però és la que és.

I evidentment, d'una forma partidista ha retardat d'una forma clara a les comunitats autònomes l'elaboració dels seus pressuposts. Crec que ara queda més clar que mai que el que es fa ara s'hagués pogut fer fa un mes i per tant ens hagués facilitat molt més la vida a les comunitats autònomes, als ajuntaments i als que, en definitiva, hem de treballar i vetllar pels interessos dels ciutadans que representam.

I a més li dic i li garantesc que, evidentment, aquest govern continuarà treballant des dels acords pel canvi, des de la fulla de ruta política; l'important és quines polítiques volem fer de cara a l'any 2017, i d'això és del que parlam dins el Govern i amb Podem Illes Balears, que, a més, enguany hem començat a negociar abans que entràs el pressupost en el Parlament. Per tant, jo crec que es consolida una cultura de pacte, de diàleg i de consens molt necessària i seria molt bo que això es pogués extrapolar a molts llocs i sobretot a Espanya.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 13830/16, presentada per l'Hble. Diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, relativa a pressuposts 2017.

EL SR. PRESIDENT:

Quinzena pregunta, RGE núm. 13830/16, relativa a conversió de Son Dureta en centre sociosanitari, que formula la diputada Sra. Margalida Prohens i Rigo, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la diputada Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Gràcies, Sr. President. Sra. Presidenta del Govern, en el curs del debat sobre l'estat de la comunitat, que tothom va criticar per flux i buit de contingut, va fer l'anunci de la reconversió de Son Dureta en centre sociosanitari. Si volia aconseguir l'efecte sorpresa, almanco entre els seus socis ho va aconseguir, ja que, dies després li deien que en sabien res i que no hi estaven d'acord perquè hipotecaria altres inversions.

Deia, després, la Sra. Costa, que això era fals i que tots coneixien el projecte. Però ara ja mai no sabrem quan la portaveu del Govern diu la veritat o quan diu mentides. I vagi per endavant que a nosaltres, des del Partit Popular, ens sembla bé donar un ús sociosanitari a Son Dureta. El que passa és que no n'hem sabut res més d'aquella proposta, i no ens deixa de parèixer una mera declaració d'intencions.

Per això, li deman, Sra. Presidenta, si ens pot explicar amb més detall el problema que pensa dur a terme a Son Dureta.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. Vicepresident. Gràcies, Sra. Prohens, deixarem de banda el seus insults habituals i ens posarem al que interessa a la ciutadania d'aquestes illes.

(Remor de veus)

Vaig explicar en el debat de política general que nosaltres som conscients de l'envelliment de la població i per tant no només en som conscients, sinó que actuem i ens preocupam per aquesta qüestió, i fem una estratègia de caràcter sociosanitari des del Govern de les Illes Balears, amb dues línies, la social i la sanitària.

Per això, amb la consellera Fina Santiago, explicam i apostam pel desenvolupament de la Llei de dependència; hem anunciat el començament ja de la nova residència a Marratxí; obertura de centres de dia a Son Ferriol i al carrer Jesús, l'Hospici a Felanitx, cosa que vostès varen tancar i varen aparcar durant la passada legislatura.

I en el vessant sanitari és fonamental lligar l'atenció primària a l'atenció hospitalària, vaig anunciar unitats de cronicitat a cadascun dels hospitals, a Verge de la Salut hem obert 25 llits, hem fet inversions al General i al Joan March, que vostès volien tancar, ahir vàrem projectar el projecte de reconversió de Can Misses, estam estudiant amb el Consell de Menorca les sortides sociosanitàries que necessita aquella illa i sens dubte Son Dureta és una peça clau dins aquest projecte d'atenció a la cronicitat.

I, efectivament, ho vaig anunciar al debat de política general, ho marquen els Acords pel canvi i aquest govern participa, tot ell sencer, d'un projecte que hem d'elaborar per fer que Son Dureta es reconverteixi en el centre sociosanitari que necessita la nostra comunitat autònoma.

Si vostès hi estan d'acord, jo els demanaré l'opinió que tenen sobre aquest projecte, perquè la seva història, Sra. Prohens, els delata i no varen fer res per poder-ho fer possible.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la Sra. Prohens.

LA SRA. PROHENS I RIGO:

Sra. Armengol, el que és un insult és que no hagi contestat ni una paraula de la meua pregunta, què pensa fer amb Son Dureta, Sr. Armengol? Fa tres setmanes que ho va anunciar, què pensa fer amb Son Dureta?

Convindrà que un projecte tan important necessita alguna cosa més que un titular. Una despesa en un context de no contenció quan encara no coneixia el sostre de despesa i calia ser prudents, una despesa molt important quan des del ministeri

ja li diuen que vostè és incapaç de complir els seus compromisos actuals de pagar els proveïdors.

Sra. Armengol, contesti, per favor, què costarà aquest projecte?, quins recursos propis hi destinarà?, com ho finançarà? No hi pot destinar els doblers de l'ecotaxa perquè els seus socis de Podem no la deixen. Quins edificis rehabilitarà?, quines millores suposarà?, quins nous serveis oferirà als ciutadans? De moment la consellera ha parlat de pal·liatius, de crònics, de neurorehabilitació i lesionats medul·lars, serveis que ja es donen, per cert, a Sant Joan de Deu.

Li ho repetesc: al Partit Popular, a diferència dels seus socis, sí creim en aquest projecte, però de moment i ens ho acabava de confirmar és només un titular de fum.

Ha desenvolupat ja el pla funcional que va deixar el Sr. Thomàs i que constava de sis folis? Segueix el projecte del Sr. Bestard que el quantificava en 70 milions d'euros? Continuarà la comissió iniciada la passada legislatura en la participació de tots els grups parlamentaris?

Sra. Armengol, li torn estendre la mà, però no ens embarqui de nou en un projecte que no sap ni com ni quan podrà finançar, perquè els seus titulars per tapar les seves febleses i la debilitat d'aquest pacte ens costen molts de doblers als ciutadans.

Li ho repetesc, Sra. Armengol, no insulti la intel·ligència dels ciutadans i contesti les preguntes que li he demanat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. Vicepresident. La seva forma d'estendre la mà és realment per estudiar, Sra. Prohens.

A veure si ens aclarim. Al pressupost 2017 ja hi haurà partida pressupostària per començar el projecte de rehabilitació de Son Dureta, aquest és el plantejament que fa el Govern de les Illes Balears. Partim del projecte que va deixar fet, evidentment, el Sr. Thomàs quan era conseller de Salut, pactat en aquell moment amb l'Ajuntament de Palma i amb el Consell de Mallorca, en aquests moments s'està actualitzat aquell projecte dins el Govern de les Illes Balears, i no passi pena, que el presentarem a tots els grups parlamentaris i evidentment a tota la comunitat interessada, que crec que és molta, en un projecte que és emblemàtic per a aquesta comunitat autònoma, pensi i digui el que digui el Partit Popular.

I no em digui que nosaltres entram en contradiccions, nosaltres ja ho plantejàvem quan governàvem, ho hem plantejat

en l'oposició i ho farem ara, quan governem des d'aquesta comunitat autònoma.

Sra. Prohens, no farem el que vostès deien. La Sra. Castro va dir: "què faran a Son Dureta?", traslladarem oficines del Govern de les Illes Balears", no és el propòsit del Govern de les Illes Balears actual, nosaltres volem invertir en la cronicitat i per tant fer un centre sociosanitari com es mereixen els ciutadans d'aquestes illes.

Ens ajudaran o no ens ajudaran perquè la Tresoreria ens torni aquest solar, Sr. Prohens?

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

II. Interpel·lació RGE núm. 10508/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern.

EL SR. PRESIDENT:

El segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 10508/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a política educativa del Govern.

Intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Senyores i senyors diputats, primer de tot i abans de començar aquesta interpel·lació vull mostrar la més absoluta condemna per part del Partit Popular als actes d'agressió, que qualificaríem d'inhumana, ocorreguda contra una filleta de vuit anys per part d'una dotzena d'al·lots de dotze a catorze anys al Col·legi Anselm Turmeda i esperem que avui també el conseller, que tindrà l'oportunitat d'intervenir després, després d'una setmana de silenci condemni també aquesta agressió, prengui mesures i exigeixi responsabilitats a l'equip directiu d'aquest centre.

Interpel·lam idò avui al conseller d'Educació i Cultura, Sr. Martí March, sobre política educativa i ho feim avui perquè el Govern es va negar que aquesta mateixa interpel·lació la féssim el passat dia 21 de juliol. Sr. Conseller, encara que no vulgui, tot arriba i avui ens toca parlar de la seva política educativa. Ha passat un any i mig de legislatura i són molts aquells que a dia d'avui se senten profundament decebuts amb aquest govern. Són molts els que a dia d'avui se senten dolguts i traïts per vostè, Sr. Conseller, i també pel Govern.

Hem pogut llegir en aquests darrers mesos diferents articles de professors que havien participat de les mobilitzacions de l'anterior legislatura i que avui estan indignats en tot el que està passant al món educatiu de Balears. De fet, molts avui es demanen: què hem guanyat d'aquell esforç de mobilització del sector educatiu a l'anterior legislatura?, en què es nota avui que el sector educatiu està millor?

I jo li he de dir: al 99% de la comunitat educativa aquell esforç no els ha valgut de res, molts fins i tot estan pitjor avui que fa un any i mig, alguns han vist reduïda la seva jornada laboral i altres han perdut directament la feina, però sí que ha anat molt bé a aquest 1% de la comunitat educativa, són aquells que anaven davant, davant de les manifestacions, els que duïen el megàfon i la pancarta i que avui ocupen càrrecs públics, i aquest parlament és una mostra d'açò que dic, de fet aquí s'asseuen alguns dels protagonistes d'aquelles mobilitzacions, aquí n'hi ha uns quants d'aquells que tot el dia, fins i tot per dormir, duen una camiseta verda, camiseta que va arribar a estar descolorida i encartonada de tant de dur-la, i avui asseuen al seu escó en silenci mentre la resta de professores no veuen cap solució a res.

També la Conselleria d'Educació està minada d'aquests activistes, però que curiós!, avui aquell interès pels problemes de tants de mestres i professors que tenien, just, just fa dos anys, avui s'ha esvaït, de fet avui la nostra educació pateix els mateixos o més greus problemes que abans i ja ningú no es preocupa de solucionar-los.

Així i tot és just reconèixer que a pesar el silenci aburgosat d'aquells que fins fa un any i mig eren activistes de l'educació i ara asseuen impertèrrits còmodament al seu escó, hem de reconèixer -dic- que han començat alguns esbossos de certa crítica cap a aquest govern i així podem destacar la concentració el passat 29 de setembre organitzada per l'Assemblea de Docents a Eivissa o la casseroлада a l'escola de Can Misses per la falta d'AT i PT.

La realitat és que aquells que venien a arreglar tots els problemes de l'educació, aquells que prometien el final de les retallades, aquells que ens havien de treure de l'infern educatiu i dur-nos al paradís, aquells que s'autoproclamaven els campions de l'educació, aquells són els que avui mantenen més de 2.600 alumnes a barracons.

Sr. Conseller, vostè es va trobar 93 barracons fa un any i mig, i faig un incís perquè quan parlem de barracons, en parlem sempre quan governa el Partit Popular, ara hauriem de dir aules modulars, em sembla, perquè fins i tot.... fins aquí arriba la manipulació del llenguatge.

En qualsevol cas, vostè es va trobar 93 barracons i ara n'hi ha 107; vostè ha incrementat en 14 el nombre de barracons i en més de 350 el nombre d'alumnes escolaritzats en barracons, açò és començar amb normalitat, Sr. Conseller?, açò és bona gestió?

Ha començat el curs amb normalitat per als alumnes del CEIP Joan Benejam de Ciutadella, per exemple?, que varen haver de ser desallotjats de les aules perquè aquestes estaven inundades a causa que la conselleria va permetre simultaniejar les classes amb les obres de reforma del col·legi, una imprudència majúscula, Sr. Conseller, per part de la conselleria que va posar en perill la integritat física dels alumnes i que va provocar que molts de pares deixassin de dur els seus fills a l'escola. Improvisació, imprudència i temeritat, com ho qualificaria, Sr. Conseller? Algú assumirà responsabilitats, Sr. Conseller? Cessarà el delegat d'Educació de Menorca?

Diu també el Sr. March que s'han acabat les retallades a Educació, i ho ha de repetir insistentment perquè ningú no se'l creu. Són retallades, Sr. Conseller, la reducció del nombre de professors de suport ATE? Són retallades la supressió d'auxiliars especialitzats en alumnes sords? Pot dir que no hi ha retallades mirant als ulls d'Hugo, aquest jove de deu anys del Col·legi de Can Misses d'Eivissa que té la síndrome d'Asperger que necessita un ATE, que tenia una ATE fins ara, Lucia, i que vostè li ha llevat? Li podrà dir que no hi ha retallades mirant als ulls a Hugo, a aquest al·lot?

I miri, del PP es podran dir moltes coses, però a uns moments de dificultats econòmiques duríssimes va augmentar en un 48% el nombre d'ATE, va passar de 189, que hi havia a l'any 2010, fins als 280 que hi havia en el 2014, vam prioritzar l'atenció dels alumnes amb més dificultats, amb més necessitats educatives. I, desgraciadament, vostè, Sr. Conseller, aquestes qüestions veig que no el preocupen i, per desgràcia, fa tot el contrari, retalla precisament allà on més hauria de prioritzar.

Vostè, Sr. Conseller, també permet que avui hi hagi més de cinquanta centres amb ràtios il·legals.

Tampoc no s'ha mostrat gaire eficaç a l'hora de fer les obres de reforma a les diferents escoles, es va trobar tota una sèrie de projectes fets, pressupostats i finançats. El govern anterior es va preocupar de trobar finançament a través del Banc Europeu d'Inversions, vostè només havia d'executar, i ni açò no ha sabut fer amb un mínim de diligència. Escoles que han hagut d'obrir amb les obres en marxa, algunes obres que no s'han pogut fer per manca de coordinació i problemes dins la conselleria, com és el cas, per exemple, de les obres de retirada d'amiant de quatre centres a Maó, que s'havia de fer aquest estiu i que resulta que no s'ha pogut fer. Sr. Conseller, si per a vostè tot açò és normalitat, ja em dirà què és anormalitat.

No acaben aquí, però, els despropòsits de la conselleria, vostè segueix, ja sigui per criteri propi o mogut pels criteris dels sectors més radicals de la seva conselleria i dels partits que li donen suport, vostè segueix entestat a no aplicar el sistema de revàlides de la LOMCE i fins i tot vostè ha declarat que estan analitzant la possibilitat de fer una prova similar a la selectivitat o similar a aquesta revàlida que ara ha aprovat la LOMCE per als alumnes de segon de batxillerat. Aquest fet, li he de dir, ha creat certa alarma entre els alumnes precisament de segon de batxillerat, perquè què vol dir fer una prova similar a la selectivitat o fer una prova similar a aquesta revàlida que ara diu la LOMCE?

Perquè la LOMCE preveu unes proves de revàlida per a segon de batxillerat igual per a tot l'Estat, si vostè fa una prova similar a aquesta prova de l'Estat, que està aprovada a nivell de l'Estat, aquests alumnes que facin aquesta prova podran elegir la Universitat que vulguin, podran estudiar la carrera que vulguin? Miri, Sr. Conseller, deixi de fer experiments, apliqui la LOMCE i deixi de jugar amb el futur dels nostres alumnes.

Altres qüestions que també m'agradaria destacar són les seves obsessions ideològiques. Fa algunes setmanes el director de Secretariat Diocesà d'Ensenyament de Menorca i professor de religió qualificava de persecució el que patia el col·lectiu de professors de religió, una persecució que ha obligat a uns

vuitanta professors, que també tenen hipoteques i família, a reduir la seva jornada laboral de forma dràstica. No són retallades també tot açò?

Però aquest no és l'únic col·lectiu perseguit per la conselleria, de fet, vostè se'n cuida molt bé de perseguir només aquells que vostè presumeix que no són dels seus i per açò a determinades escoles públiques, només aquelles que a l'anterior legislatura no es va voler sumar al conflicte educatiu, ara els lleva personal de suport i altres recursos o els ha posat mil problemes per poder continuar amb els seus programes plurilingües.

I què em diu de determinats casos de persecució contra determinats directors de centre, només perquè no combreguen amb la seva ideologia? El cas més sagnant és el de l'exdirectora de l'IES Manacor, que ha sofert un autèntic assetjament psicològic per forçar-la, ja finalment, a abandonar la direcció del centre.

L'escola concertada també és un altre dels seus objectius persecutoris. Vostè és molt ràpid i súper estricte a l'hora de llevar línies o aules concertades quan pel que sigui de forma puntual no hi ha prou demanda, i en canvi posa els mil entrebancs a l'hora de poder concertar noves línies o aules en aquells col·legis que sí tenen una gran demanda, i obliga aquelles famílies que volien escolaritzar els seus fills a l'escola concertada a fer-ho a la pública.

També obliga les escoles concertades a desdoblar les classes d'anglès, sense aportar nous recursos per poder fer aquests desdoblaments, es calcula que faltarien cent professors addicionals que la conselleria no vol aportar i que obliga les escoles concertades a reduir hores de suport i de coordinació, perjudicant, com sempre, aquells alumnes que més necessiten un suport i una ajuda extra.

Sr. Conseller, i ja acab, el temps de gràcia ja ha acabat, ha passat un any i mig, vostè ha governat un any i mig i quins resultats tenim? Tot açò que acab d'explicar, és hora de passar de les promeses als fets, vostè ha de passar de les promeses als fets.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el representant del Govern, el Sr. March.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Vicepresidenta, senyores i senyors. La veritat és que escoltar el Sr. Camps és escoltar, diguem, un autèntic *hooligan* de l'educació. Li dic això perquè realment vostè el que no pot

fer és intentar amagar la realitat per les seves dèries ideològiques.

Miri, jo sí que li reconeixeré, evidentment, que hi ha problemes a l'educació, sempre ho he dit, què creu vostè que amb un any podem resoldre tots els problemes que hi havia? Doncs, no. Vostè fa un discurs que no té res a veure amb la realitat i jo li puc reconèixer i li reconeixeré que tenim problemes que abordam.

Miri, començarem. És evident, i això és una qüestió que cal posar de manifest, que aquesta legislatura l'objectiu primer que vàrem tenir va ser començar a posar pau als centres escolars, intentar recuperar la tranquil·litat, intentar recuperar els quatre anys perduts per una política educativa negativa. I ho hem fet intentant, per una part, amb el diàleg, no només estam dialogant d'una forma (...), cada dia amb els centres, cada dia amb els centres i cada dia fem tota una sèrie de qüestions per tal de millorar realment l'educació.

Miri, li diré, jo no sé que entén vostè per retallades, però si el que fem són retallades no sé què és el que vostès varen fer. Si realment resulta que això ha començat el curs sense normalitat no sé què era quan vostès governaven els temes de l'educació. Per tant, crec que aquí cal posar les coses damunt la taula. Miri, des que vàrem començar no només s'han incrementat els pressuposts de l'educació, hi ha 600 professors nous, hi ha 600 professors nous al sistema escolar de les Illes Balears, és això una retallada?

(Remor de veus)

És això una retallada? 600 professors nous, diguin el que diguin.

En segon lloc, vostès varen llevar, varen retallar una sèrie de qüestions com, per exemple, el tema dels sexennis, enguany hem recuperat els sexennis que tenien retallat; començar a tornar els drets sociolaborals dels treballadors de l'educació. Nosaltres hem incrementat el nombre del professorat d'atenció a la diversitat, diguin el que diguin, una altra cosa diferent és que ara hi ha noves necessitats a les quals hem de donar una resposta.

Efectivament, tenim noves aules modulars o nous barracons, ho sabem, ho hem dit nosaltres, no ho hem amagat. I per què és això? Bàsicament, per una qüestió clau, en aquests moments a les Illes Balears des del curs passat fins ara s'ha incrementat de forma significativa el nombre de nouvinguts, enguany, des que va acabar l'etapa d'escolarització obligatòria fins ara hi ha 1.600 nous estudiants. Em vol dir exactament com podem construir d'una forma fàcil fent tuits, els quals vostè és molt aficionat a fer tuits, aquesta problemàtica?

Miri, retallades, en vol més? Miri, vàrem trobar uns pressuposts d'ajuda a l'escola, d'ajudes al menjador, de 800.000 euros, i ara hi ha 2.100.000 euros d'ajudes per a beques de menjador. És això una retallada? I això té a veure amb l'atenció a nins amb problemàtiques i amb famílies socioeducatives.

Vostè diu més retallades, en vol més? Miri, escoles infantils, varem trobar un pressupost zero, zero, i en aquest moment les escoles infantils públiques reben una unitat de 3.000 euros.

(Alguns aplaudiments)

Vol més retallades? Les els diré, nosaltres hem executat uns 10 milions d'euros des que som al Govern en temes de construccions escolars. Vostè diu coses que no es corresponen, sempre amb el tema de Joan Benejam, sap per què hi ha hagut aquests problemes, al marge de qüestions empresarials que no hi entraré? Perquè hem fet les obres, obres pressupostades i des de l'any 14 sense pressupost. En aquests moments tot el que s'ha fet al Joan Benejam es va fer amb el consens i amb la direcció del centre. Què hi ha hagut problemes? És clar que hi ha hagut problemes. Què realment hi ha hagut problemes que no tenen res a veure amb el que vostè diu? Evidentment. Que mai no hem posat en perill realment la seguretat dels infants i, per tant, seria interessant que vostè, quan fa aquest tipus de discursos, apagàs una mica la seva flama incendiària.

Miri, li podria dir més coses sobre el que fem, però li diré alguna cosa més. Miri, és evident que vostès, vostès sempre presumeixen del tema d'ATE, li he dit, a l'any 2012, vostès, a les Pitiüses, varen retallar més de 94 professors; és veritat que varen posar ATE, però un ATE que té és un professional digne que fa una feina excel·lent, no hi ha res a veure amb el que suposa un professorat d'atenció a la diversitat, a nivell de sou i a nivell de funcions i a nivell de formació. Per tant, vostès retallen algunes coses de forma significa i després resulta que el que fan és, per altra banda, intentar dur a terme un intent de posar professionals que no poden de cap de les maneres suplir les retallades que volen fer.

Per tant, tot això que vostè diu, i per tant hem recuperat el nombre de professorat, hem recuperat condicions sociolaborals, hem començat a ajudar les escoles infantils, hem intentat dur a terme una política d'ajudes a menjador i hem fet infraestructures educatives.

Una altra dèria seva, l'escola concertada. No hi ha hagut retallada a l'escola concertada, hem incrementat les unitats d'escola concertada i hem incrementat el pressupost de l'escola concertada, n'hi ha prou a mirar els pressuposts, n'hi ha prou a mirar les unitats que hem concertat. No només això, sinó que enguany hem obert que els fills, al·lots, alumnes que van a l'escola concertada que tenen unes condicions sociolaborals tinguin dret a tenir una ajuda familiar; és això una retallada a l'escola concertada? De cap de les maneres, Sr. Camps.

Li diré més, hi havia des de l'any 2008 un conveni a l'escola professional de la concertada que s'havia aturat a partir del 2010 i que durant la legislatura passada no es va posar en marxa. Nosaltres hem posat aquest conveni per recuperar els drets dels treballadors de la concertada, amb dificultats, sí, però ho fem poc a poc. Per tant, on és la retallada a la concertada?

I nosaltres, a més, li diré que tenim un diàleg permanent amb els sindicats i amb la patronal de la concertada, amb l'escola catòlica amb l'ECC i les cooperatives d'educació. Per tant, on és la retallada, Sr. Camps?

Li diré més, vostè diu: persecucions ideològiques. Miri, no sé de què em parla, de cap de les maneres, des de la Conselleria d'Educació no fem persecucions ideològiques. Tal vegada vostès sí que en varen fer, nosaltres no hem fet cap persecució ideològica, i tots els directors que han deixat de ser-ho no ha estat ni per pressió de la conselleria, ni molt manco. El contrari, nosaltres rebem tots els directors passi el que passi.

Li diré més, sap què hem des que varem començar aquest curs mateix? Ens hem reunit amb tots els directors, amb tots els directors dels centres públics de les Illes Balears, amb tots els directors a Mallorca, a Menorca, a Eivissa i Formentera, i la visió de normalitat que han manifestat és clara en tots els aspectes. I li diré més, no només hem fet aquestes reunions, sinó que hem fet i farem reunions específiques a Eivissa, concretament, per mirar de canalitzar les noves necessitats NESE que hi ha sobre el tema de nins amb dificultats. No ens cau cap anell, i ho he dit moltes vegades, quan hem comès un error intentar resoldre'l. Som humans, tenim els problemes que hi ha dins l'educació, però som capaços de reconèixer quan ens hem equivocat, cosa que de vostè encara esperam.

I tot això que hem fet no ho hem fet realment perquè sí, perquè hem creat les condicions adequades per intentar millorar l'educació, a nosaltres no ens interessa posar més professors per posar més professors, no ens interessa que es pugui recuperar el dret sociolaboral com els sexennis perquè sí, ens interessa tot això perquè, en definitiva, la qüestió clau és intentar millorar l'educació a nivell de millorar les xifres d'abandonament, les xifres de fracàs i tendir cada vegada a un nivell d'escolarització més grossa, això és el que fem.

I ho hem una mica, només es pot fer amb la complicitat, amb la participació de la comunitat educativa, només si hi ha la implicació de la comunitat educativa serà possible realment dur a terme això.

Miri, tenim una sèrie de coses que fem en aquests moments, evidentment que nosaltres som a un Estat de dret i la LOMCE és una llei que és aquí, però és una llei que nosaltres no consideram positiva per a l'educació. Vostè manipula absolutament les paraules que dic; el tema de les revàlides, que nosaltres rebutjam, que hem fet els recursos contra les revàlides, que fins i tot el conseller d'Educació de Castellà i Lleó s'ha manifestat en contra de les revàlides del Partit Popular, realment nosaltres l'únic que hem dit és que les proves de revàlida que siguin com les proves de selectivitat, ho farem no amb la UIB, sinó amb totes les universitats espanyoles. Tenim clar que un districte, una cosa que funciona que és la selectivitat, vostès se la carreguen, quan una cosa funciona no la toquin i la selectivitat funcionava. Què podria ser millorable? Sí. I en aquests moments intentem fer un sistema, les revàlides, que realment pugui ser una forma d'entrar a la universitat i que no rompi el districte únic que vostè amb aquesta revàlida han fet, perquè si la LOMCE s'aplicàs talment, resulta que cada universitat podria fer les seves proves i això seria un greuge comparatiu per a tots els estudiants que volen entrar a qualsevol universitat, perquè tendrien proves específiques.

Per tant, sigui seriós, les revàlides són un element negatiu, són un element que gairebé tota la comunitat hi està d'acord i el que està ple d'incerteses sobre aquesta qüestió és el

ministeri, que encara a dia d'avui no ha tret l'ordre que havia de treure per saber definitivament com són aquestes proves. Per tant, una mica de serietat i demani al Govern del Sr. Rajoy en funcions que sigui capaç d'aprovar una ordre que no la pot aprovar, i sap perquè no pot aprovar aquesta ordre? Perquè el Consell Escolar de l'Estat pel qual ha de passar qualsevol normativa, resulta que el president ja ha cessat perquè ha acabat el seu mandat; el vicepresident també, perquè ha acabat el seu mandat, i la secretària del Consell Escolar resulta que ha mort, amb la qual cosa tenim un Consell Escolar de l'Estat que no es pot reunir ni pot aprovar aquesta ordre que és realment bàsica per poder fer les revàlides. Per tant, els que provoquen incertesa al sistema escolar són vostès.

La LOMCE no només és una mala llei, sinó que és un llei que va en contra realment dels resultats positius per a l'educació. Unes revàlides que, en definitiva, si es fan, tant la revàlida de batxillerat com la d'ESO, resulta que si no aproves aquestes revàlides no tendran ni el títol d'ESO, i si no tens el títol d'ESO, hauran de fer FP bàsica, i si no aproves la revàlida de batxillerat no podràs realment tenir el títol de batxillerat.

Què pretenen els senyors del PP amb aquesta llei? Realment encara fer un sistema escolar més desigual? Doncs, si és això el que volen és per aquí.

Per tant, nosaltres reconeixem realment els nostres errors, sabem exactament on anam i per això avui hem anunciat que la setmana que ve durem a aquesta cambra un pla a favor de l'èxit educatiu que el durem a la Comissió d'Educació perquè es pugui debatre, que enviarem a tots els centres, a tota la comunitat educativa, a tots els consells escolars, perquè, en definitiva, el que ens ajuda, el que ens implica ser aquí és millorar realment els resultats d'educació.

I ho he dit abans al Sr. Vidal, si ens hem de tirar els fracassos pel cap tots tenim responsabilitats i és un moment de posar en valor tot el positiu que té el nostre sistema educatiu i deixar-nos de dèries ideològiques com això de vostè que, en definitiva, no responen al que necessita la comunitat educativa de les Illes Balears i la societat de la comunitat.

Nosaltres convidam el Partit Popular...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Conseller, hauria d'anar acabant.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

... que sigui capaç d'entrar en una idea de consens i de debat i de diàleg, intentar deixar de banda quatre anys nefastos i intentar que les posicions ideològiques quedin a una altra part. Nosaltres intentam que el pacte social i educatiu sigui (...) i ens interessaria molt que vostès hi entrassin.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies. Rèplica per al grup autor de la interpel·lació, Sr. Camps té la paraula.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Sr. March, jo crec que vostè viu a una altra realitat o no sé amb qui parla, no sé amb qui es reuneix, però, evidentment, del que vostè ens diu a la realitat hi ha una diferència enorme. I miri, n'hi ha prou a llegir, per exemple, una carta que va sortir publicada del Sr. March González, no sé si el coneix, director d'assessoria jurídica d'Escola Catòlica, un representant de les escoles concertades, el títol ja diu *El curso escolar de los recortes - recortes, retallades...*

(Algunes rialles i remor de veus)

... és a dir, eh..., perquè és clar, és a dir, i llegint alguns dels seus punts, diu: "*Así, por ejemplo, a la mayoría de los colegios se les ha reducido la financiación destinada a la atención de alumnos con dificultades, algo que no había sucedido ni siquiera durante la peor época del nefasto gobierno de Bauzá, y ello pese a que desde Educación se aluda a cifras globales engañosas, pues es cierto que hay unos pocos centros beneficiados, alguno, por cierto, con estrechos y llamativos lazos con algún cargo político del PSOE*", diu el Sr. Marc González, no ho dic jo, no són qüestions ideològiques, ho diu el Sr. González. Fins i tot diu: "*Si la derecha hubiera llevado a cabo una décima parte de estos recortes las camisetas verdes teñirían otra vez el Born*".

Escolti, però és que, a més, n'hi ha prou a repassar els diaris, n'hi ha prou a repassar els diaris i, per exemple, veiem aquí, miri: "*1.200 alumnos están pendientes de plaza a tres días del inicio de curso*"; "*Desdoblar inglés, un quebradero de cabeza para organizar la ESO*", i a les concertrades, *todavía más quebradero de cabeza*, perquè els obliga a fer el mateix amb el mateixos recursos que tenien abans; "*El curso arranca con 5 centros en obras y 18 plazas docentes sin cubrir*"; "*La retirada de amianto -el que li deia abans-, la retirada de amianto prevista en los centros de Maó se pospone*"; "*Profesores de religión presentan casi un centenar de demandas*", quan jo parl de persecució no ho dic jo que hi hagi persecució ideològica, és que ho diu el director de secretariat diocesà d'ensenyament de Menorca i professor de religió, que diu que sofreixen una autèntica persecució per part seva i cap al col·lectiu de professors de religió, escolti, no ho dic jo.

O, per exemple, fins i tot Podemos, diu: "*Podemos acusa al Govern balear de maltratar a las Pitiusas en educación, familias y sindicatos exigen más centros, más docentes y más presupuesto*"; "*Puig d'en Valls se queda sin auxiliar para cinco niños con necesidades*", açò no és retallada, d'acord. "*Cacerolada en la escuela de Can Misses para protestar por la falta de especialistas*", tampoc no hi ha retallades a Can Misses. "*Indignación por la supresión de los intérpretes de signos en los centros*", tampoc no són retallades.

És clar, és que vostè té una concepció del que són les retallades tal vegada molt diferent de la concepció que tenim

nosaltres. “Educató niega la existencia de tres alumnos de Can Misses con necesidades especiales”; “Educató deja sin intérprete a los alumnos ibicencos con problemas de audición”. És que són els diaris, és que és la premsa mateixa la que diu que vostè fa retallades.

I aquest és el problema, Sr. Conseller, vostè malmena la seva conselleria, vostè posa molts problemes a molts centres, ara, per exemple, l'altre dia em deien l'IES d'Alaior, 2,5 professors menys; l'IES d'Alcúdia, 3 professors menys. Vostè ha retirat el concert a una aula de Xipell, vostè ha retirat els concerts d'ESO al Parc BIT, etc. I després dirà que no hi ha persecució a l'escola concertada, però escolti, la realitat és la que és.

I miri, Sr. Conseller, i ja per acabar, crec que tenim diverses concepcions en moltes qüestions i el que diu vostè ja em sembla bé, és a dir, hauríem d'intentar parlar del positiu, però... -que hi ha moltes coses positives-, però jo crec que la funció que té els que som a l'oposició és també d'intentar solucionar aquelles coses que van malament o que són negatives, i en aquests moments Balears som els que tenim l'educació més avall de tota Europa. I aquí hauríem de veure, entre tots, de mirar què podem fer per millorar aquestes qüestions, què podem fer per millorar la nostra posició respecte de la resta de comunitats autònomes i respecte de la resta de països d'Europa.

Què fa vostè? Quines propostes fa per millorar la qualitat educativa de Balears? Aquesta és la qüestió. Evidentment, amb les dades que tenim a la mà, amb aquest inici de curs, poques perspectives en positiu podem tenir, poca normalitat podem tenir; hem començat el curs amb una certa anormalitat, per molta normalitat que vostè li vulgui donar, i hem començat el curs amb retallades, per molt que vostè no vulgui que hi hagi retallades, i no ho dic jo, ho diuen els afectats, ho diu la premsa i ho diu tothom; si vostè s'entesta a continuar pensant que no hi ha retallades, si vostè vol anar en contra de tot el món, escolti, doncs és el seu problema. Evidentment, nosaltres ens fem ressò del que diuen els afectats i del que diuen també els mitjans de comunicació, escolti, si vostè creu que no hi ha retallades ho continuï dient, però, com li deia abans, es miri als ulls d'Hugo, es miri als ulls d'aquells que tenien un suport educatiu i que avui no el tenen i després els digui: no hi ha retallades, no hi ha retallades, insisteixi, no hi ha retallades, els ho digui als ulls a aquestes persones.

Sr. Conseller, ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, hauria d'anar acabant.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Vaig acabant. Sr. Conseller, jo crec que vostè..., li deia abans, ha tengut un any i mig, un any i mig de gràcia, ha tengut una comunitat educativa que està amb vostè, que ha intentat suportar-lo en tot moment, però que, evidentment, es cansa. I aquesta comunitat educativa es cansa perquè no veu resultats, no veu resultats de la seva gestió i, per tant, el que necessita és veure uns resultats.

Sr. Conseller,...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Camps, per favor.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

... de les promeses als fets, actuï i faci alguna cosa per a la nostra educació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de rèplica per al Govern, el conseller, Sr. March, té la paraula.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies. No crec que el Sr. Marc González estigui molt content de la seva cita, però bé, que vostè l'hagi citat i utilitzat. Nosaltres, jo, amb el Sr. González, que no és assessor jurídic, no és el president ni el secretari de l'Escola Catòlica, tenim una relació directa, parlem de moltes coses i evidentment la retallada a la concertada..., hi pot haver problemes, jo no dic que no hi hagi problemes a la concertada, però hi ha més professors que mai d'ençà... respecte dels cursos que hi havia, hi ha més professors que mai. No hem retallat professors.

El Xipell, escolti, el Xipell és una realitat concreta, si no hi ha nins, realment no..., si hi ha dues unitats d'infantil i només hi ha dos nins, no podem concertar dues unitats, i hem dit que si l'any que ve realment hi ha unitats els podríem escolaritzar, és que això és una realitat. Què és que realment hem de concertar dues unitats quan hi ha 14 nins només? Home, escolti, és a dir, si ens demanen eficiència i ens demanen utilitzar millor els recursos públics, nosaltres ho fem d'aquesta manera.

Professorat de religió. Miri, jo he tengut al llarg..., tenc una formació religiosa profunda, tenc una família profundament religiosa i jo no faig en contra de les religions, no som una persona antiideològica, no som ideològic en aquests temes, li puc assegurar, m'és igual el que pugui pensar, jo no som com vostè en aquest tema, jo no som ideològic, jo no som una persona que faci persecució, mai no n'he feta al llarg de la meua vida. Puc donar-li un currículum sense cap tipus de persecució.

Amb el tema de religió ha passat, simplement, que hi havia un nombre de professors molt gros en relació amb el nombre d'hores de l'assignatura i un nombre de professors que no es corresponia amb el nombre d'hores que s'havien fet en religió, simplement això. Miri, li diré una cosa, nosaltres, en el currículum de religió, la LOMCE posava tres quarts, tres quarts, nosaltres hem posat una hora. Sap quant temps ha posat el Ministeri d'Educació a Ceuta i Melilla? Tres quarts. Nosaltres hem posat una hora, i els centres que volen poden incrementar una hora i mitja i més de 30 centres ho han fet, i els centres que ho han fet i han tengut necessitat tenen els

professors que tocaven. Nosaltres no hem tirat ningú al carrer, hem fet una reducció d'horari, sí, però vostès varen treure mil professors i varen deixar molts nins sense cap tipus d'atenció, els van mirar als ulls en aquell moment? A que no?

Nosaltres sabem que hi ha una sèrie de problemes i intentarem a Eivissa -on hi ha una sèrie de problemes-, ens reunirem la setmana que ve el director general i la delegada territorial per intentar resoldre aquesta qüestió, estam amb això. Nosaltres vivim aquest món real, nosaltres tenim un contacte real amb el món, vostè només fa contacte amb la gent que li interessa. I sabem exactament el que fem i quins problemes tenim, però no hi ha hagut retallades en educació.

Què hi ha hagut centres que han baixat? Han baixat perquè tal vegada ha baixat el nombre d'estudiants, és una realitat. És a dir, els centres tenen una certa... necessiten, realment no són coses estables i, per tant, nosaltres el que hem fet, d'acord amb criteris objectius, aplicar unes normes perquè els centres puguin tenir les seves quotes. Això ho hem fet; què ens pogut equivocar? I quan ens hem equivocat, hem rectificat, Sr. Camps, hem rectificat, Sr. Camps, perquè tenim capacitat de rectificació.

Per tant, nosaltres tenim clar que realment l'educació és quelcom que no podem en un any resoldre-la.

Miri, jo, vostè em diu que la comunitat educativa, jo sé que vostè parla en nom de la comunitat educativa, vostè és un gran representant de la comunitat educativa de les Illes Balears que ens pot dir que realment jo no tenc el suport de la comunitat educativa, jo, si vostè m'ho diu, ho crec; però jo, l'únic que faig, no és per ser... no és per tenir bona fama, jo faig feina cada dia, deu, dotze i catorze hores de feina, sense cap tipus de problema, em reunesc allà on sigui i em reunesc quan sigui i anam a resoldre problemes, no venem fum, i quan no podem resoldre el problema, ho diem.

(Remor de veus)

Vostès no només venen fum, sinó que feien retallades; nosaltres, 600 professors és fum, Sr. Camps? No són fum, 600 professors no és fum, és realitat...

(Remor de veus)

..., és realitat 600 professors, vulguin o no vulguin.

(Alguns aplaudiments)

I aquests 600 professors fan i nosaltres baixam ràtios a educació infantil, no hi ha ràtios il·legals i si hi ha ràtios il·legals són ràtios que ja tenen una certa trajectòria, però nosaltres no fem realment cap tipus de ràtio il·legal, treballam per abaixar les ràtios.

Per tant, hem d'escolaritzar tothom, i n'hi ha molts, cada vegada més, hem d'abaixar ràtios, posam més professors, intentam que hi hagi condicions sociolaborals com els sexennis o les ITE que vostès varen retallar, per intentar millorar les condicions realment de les escoles. Aquesta és la nostra política.

I per tant, estam en condicions, i això és el que nosaltres volem fer, per recuperar el debat pedagògic, debat pedagògic que comencen a recuperar els centres, cada vegada més projectes educatius i innovadors. Hem fet una convocatòria de plans de millora de centres i en aquests moments la nostra política passa per intentar que tots els centres siguin capaços de fer de l'autonomia, que és un element clau, un element clau per a la millora de l'educació. Aquesta és la nostra política.

Ens podem equivocar, sí, però el que no podem fer són retallades.

Torn repetir el que he dit abans. Miri, l'educació o és cosa de tots o no en sortirem, o no en sortirem. La realitat de les Illes Balears té elements econòmics, elements socials, elements històrics que tenen (...) molt determinat, i la realitat d'ara no és una realitat diguem immutable, la podem canviar, la podem canviar si ens posam d'acord en una sèrie d'objectius, i nosaltres feim una crida a tothom, a la comunitat educativa, que també ha de fer la seva pròpia reflexió per tal de millorar realment l'educació, la seva feina, i hi ha d'haver autoreflexió, autoavaluació del que s'està fent, perquè és l'única forma real de millorar el nostre sistema escolar. La política educativa de la conselleria és crear les condicions; la feina concreta és de cada centre escolar, de cada professor a l'aula; aquesta és la nostra idea, i nosaltres volem introduir, i això està dins el Pla per a l'èxit educatiu, la variable de l'avaluació de centres, (...) de centres, perquè en definitiva és bo que els centres siguin capaços de saber què estan fent, quins resultats tenen i què és el que han de fer per millorar l'educació.

Però, torn repetir, nosaltres tenim la mà estesa amb vostès, amb tota la cambra, per intentar entre tots millorar l'educació. Si no és entre tots l'educació no millorarà, i dins aquest tots hi pos tota la societat de les Illes Balears, les famílies, el món empresarial, que en definitiva ha de ser capaç també el món empresarial de saber utilitzar els titulats que surten de les nostres aules, d'FP, de batxillerat, d'ESO, de la Universitat...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. March, hauria d'acabar.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I UNIVERSITAT
(Martí Xavier March i Cerdà):

...perquè és l'única forma real que realment puguem posar en valor el que realment surt del món de l'educació.

Per tant moltes gràcies i, en definitiva, estam oberts a tothom i amb la mà estesa per intentar pactar moltes coses de l'educació. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. March.

III.1) Proposició no de llei RGE núm. 6831/16, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a l'empresa familiar.

Passam al tercer punt de l'ordre del dia, que correspon al debat i votació de les proposicions no de llei, i en primer lloc debatrem la RGE núm. 6831/15, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a l'empresa familiar.

Intervenció, pel Grup Parlamentari Popular, de la Sra. Margaret Mercadal per un temps de deu minuts.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Muchas gracias, vicepresidente. Señoras y señores, ¿creen en la familia? De esto les vengo a hablar.

(Remor de veus)

En primer lugar quería dar la bienvenida al presidente de la empresa familiar territorial, así como a sus asociados, y, como no, a mi familia, mi pilar fundamental.

Por primera vez en la historia desde la conformación de las autonomías en este parlamento se viene a hablar del concepto específico de empresa familiar. Señoras y señores, ¿creen en la familia? Parece una pregunta fácil de responder, pero los aquí presentes pensarán: “Por supuesto”. Pero si la modificamos por: ¿creen ustedes en la empresa familiar? Durante me intervención les voy a dar los motivos por los cuales deberían apoyar esta proposición no de ley.

En la actualidad España cuenta con 2,9 millones de empresas familiares con 13,9 millones de puestos de trabajo y generando el 70% del PIB y del empleo privado. Por tanto se pueden considerar las empresas familiares la columna vertebral de la economía española. No existe un solo tipo de empresa familiar, sino que podemos encontrar distintos modelos: el clásico, donde la familia mantiene propiedad y gestión; la propiedad sin gestión, donde la familia tiene una participación y la gestión queda reservada en un profesional independiente; empresa de capital de riesgo, que incluye un fondo de capital de riesgo para ayudar a impulsar las ideas de negocio de los familiares; y, finalmente, las de gestión sin control, donde la familia no controla la compañía en términos de derechos políticos.

Pero ¿qué rasgos, qué rasgos culturales y diferenciales hacen que las empresas familiares sean distintas de las no familiares? Según un informe elaborado por la consultora KPMG son los siguientes: la vocación a largo plazo es quizá el rasgo más característico de la empresa familiar, porque su intención es entendida como un legado, un legado que debe ser preservado y trasladado a la siguiente generación en mejores condiciones que aquellas en las que fue recibido. De acuerdo con diversos estudios promovidos por la Asociación de Empresa Familiar Española, solamente un 12%, un 12% de este tipo de empresas, llegan a la tercera generación, y un 3% llegan a la cuarta. Ya algunas autonomías se han concienciado de la importancia de preservar dichas empresas; de hecho la presidenta de la Junta de Andalucía el año pasado anunció cambios fiscales para las empresas familiares; la Sra. Díaz

afirmó: “Hay que ayudar a primar blindar a estas empresas para que al producirse un traspaso de padres a hijos no exista un impedimento fiscal que ponga en peligro el empleo”. La Sra. Díaz.

Otro rasgo característico es el compromiso con el territorio, porque mantienen un vínculo emocional con su lugar de nacimiento y con las comunidades donde se desarrollan sus actividades. El empresario familiar no solamente pone en juego su patrimonio profesional, su reputación, sino también su reputación social propia i la de su familia.

La conservación del espíritu emprendedor es condición necesaria de las empresas familiares más longevas, y un rasgo que comparten las familias más exitosas. El proyecto sólo puede pervivir en el tiempo si los propietarios del proyecto comparten la determinación y los valores de las primeras generaciones. Es para mí un orgullo contaros, por ejemplo, que aprendí antes a envolver queso con la edad de seis años de la mano de mi abuelo, antes que a escribir o a leer. Creo necesario e indispensable que nuestro sistema educativo cuente con programas específicos para fomentar el espíritu emprendedor y la creación de empresas. Si en 2007 el 65% de estudiantes españoles querían ser funcionarios, a día de hoy, gracias en parte a las nuevas tecnologías y al impulso al emprendimiento, esta tendencia se empieza a invertir.

La prudencia es otra característica de este tipo de empresas, porque son más cautelosas con el gasto, son más selectivas con sus proyectos y sus inversiones de capital, y son reacias a acumular deuda. Además prefieren recurrir a la autofinanciación, tienen menor grado de apalancamiento, y entienden la diversificación como una estrategia clave para proteger el patrimonio familiar. Esta prudencia es debida a que las empresas familiares ponen en juego su patrimonio familiar, su reputación y su prestigio social.

Otro rasgo característico es el compromiso social, porque se sienten unidas a sus lugares de origen, y son conscientes de la influencia del entorno local que ha tenido en el éxito de sus negocios, y esto les ha llevado a tener una mayor voluntad de devolver a la sociedad lo que ésta les ha otorgado. La responsabilidad social no solamente se refleja en las acciones sociales, sino que también se van ayudando a asociaciones, fundaciones y también a sus valores y compromisos éticos como empresa.

La agilidad y la flexibilidad es otro elemento definitorio del concepto familiar. La estabilidad, de escasa rotación de trabajadores o la menor conflictividad facilitan el establecimiento de las mejores relaciones con los empleados.

Todas estas características han hecho ver al Parlamento Europeo la necesidad de apoyar directamente a este tipo de empresas, porque contribuyen al crecimiento económico y al desarrollo social. A tal efecto recomienda a los estados miembros que incorporen medidas fiscales para que se garantice la sucesión empresarial.

El objetivo principal de esta proposición no de ley, primero, aplicar exenciones fiscales en los impuestos de sucesiones y donaciones, así como también en el de patrimonio, porque

constituyen un incentivo a la actividad empresarial, y consecuentemente a la creación y el mantenimiento de puestos de trabajo. El ahorro que puede suponer la aplicación de dicha exención se compensa ampliamente con la recaudación que la administración obtiene a través de impuestos asociados a los beneficios empresariales y a la producción y el consumo de bienes y servicios. Es más, en la gran mayoría de los países de nuestro entorno cuentan hoy con un régimen especial favorable para este tipo de empresas, a la transmisión por herencia o donación de la empresa familiar. Es imprescindible la aplicación de una reducción por empresa familiar en las transmisiones *inter vivos*, dado que facilita el relevo generacional y evita posibles ventas forzosas, ajustándose de esta manera a las recomendaciones de la Comisión Europea.

Segundo, si queremos que nuestra comunidad siga teniendo el buen estado de salud económico, necesitamos que las futuras generaciones conozcan y quieran ser futuros empresarios. Por ello es imprescindible que el sistema actual cuente con programas específicos al emprendimiento y a la creación de empresas, estableciéndose así una base sólida de cultura empresarial en todas las etapas educativas obligatorias. Si ya se está haciendo por temas tecnológicos, ¿por qué no se puede hacer a nivel empresarial?

Y por último, disminuir las cargas burocráticas para las empresas que hoy día muchas veces son una losa y muchas veces tienen que cerrar porque no pueden llevarse a cabo sus proyectos.

Muchos de los aquí presentes tienen en mente grandes empresas, empresas consolidadas, pero yo estoy segura que si se ponen a pensar, piensan unos segundos, conocerán casos de amigos, familiares, gente conocida que pertenece a este tipo de empresa o que también forman parte. Por ejemplo en Alaior, mi pueblo, todo el mundo conoce *la Ferreteria d'En Jordi de Ca Ses Mudaines*, inaugurada en 1951. Ahora han pasado 65 años, Jordi con casi 90 años dejó a sus sobrinos el día a día de su ferreteria y yo digo que con el mismo ímpetu que lo hizo y la misma ilusión que lo hizo Jordi. Como el caso de Jordi estoy segura que conocen a electricistas, panaderos, dueños de colmados, restaurantes, en los que toda la familia trabaja y representa la segunda o tercera generación. Todos estos trabajos o empresas tienen algo en común, valores, valores como la generosidad, la humildad, el respeto o el servicio.

Ahora nosotros podemos sumarnos al apoyo de estos valores, aprobando de forma unánime esta proposición no de ley. Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Menorca per defensar l'esmena [14403/16](#), per part del Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. I enhorabona, Sra. Mercadal, perquè això ha estat com una *puesta de largo*, la solemnitat, a més a més en castellà perquè ho entenguin a tot

Espanya i part de l'estranger... És el menys familiar de la seva intervenció he trobat, que ho fes en castellà. Però bé, escolti ja sap que en això no tinc res a dir...

(*Remor de veus*)

Precisament per això ho deia, perquè es veu el cosmopolitisme, ho ha volgut fer en castellà, escolti no hi tinc res en contra. L'únic és que era una intervenció tan sentida, tan familiar, que m'ha estranyat aquest element que l'he trobat de poca familiaritat, però bé és igual, escolti'm.

A mi em va fer molta il·lusió quan veig veure que vostè presentava una iniciativa sobre l'empresa familiar, vaig pensar, bé, una persona que entén sobre la matèria, perquè jo ja ho he dit aquí moltes vegades i en molts temes, jo aquí entre altres coses he vingut a aprendre. Vaig pensar, bé, podem aprendre sobre empresa familiar, perquè la Sra. Mercadal doncs ens portarà una iniciativa sobre aquest tema. I li he de dir també sincerament que vaig quedar decebut, el fet que la seva proposició no de llei es basés bàsicament a reproduir, per no dir copiar, alguns paràgrafs de l'informe del Parlament Europeu, cosa que de per si tampoc no és dolent, vull dir que copiar coses bones també està bé. Els japonesos es van fer d'or copiant coses, copiant-les bé. Amb això no tinc cap problema.

El problema és que, clar, aquesta recomanació del Parlament Europeu va dirigida als estats membres, concretament a 28 estats membres i amb aquestes recomanacions es fan recomanacions que han de ser vàlides per a tots els països i algunes de les recomanacions que vostè ha reproduït, resulta que Espanya és un dels que està per davant. Vostè ha dit que hi ha molts de països europeus que ens són al davant, però hi ha algunes coses en les que Espanya va al capdavant. I, per tant, aquesta recomanació, primer ni pertoca fer-la aquí perquè molts temes són competència estatal i, a més a més, són recomanacions que segurament per a alguns països de la Unió Europea podrien ser molt encertades, però precisament per a Espanya -i ara entraré en detall-, doncs sí, sempre es pot millorar, però crec que en alguns aspectes estem bastant bé.

De totes maneres no hi ha dubte, jo no és que cregui en la família, simplement pens que la família és una estructura totalment beneficiosa per a la societat i l'empresa familiar també, perquè estic d'acord amb vostè que genera relacions laborals de qualitat, que aporta una visió a llarg termini i un compromís amb el territori, que és una empresa que està demostrat que reinverteix molt més i, per tant, genera més riquesa. I per a tots els elements que vostè ha dit, de flexibilitat i d'adaptació. Per tant, en això sí que ens hi trobarem i espero que de la meua intervenció, vegi que estem totalment amb vostè per donar suport a l'empresa familiar.

Entrant ja en el fons dels temes que vostè ens planteja, sobre el concepte d'empresa familiar, que és una de les recomanacions que fa aquest informe, que s'estableixi un concepte d'empresa familiar. Clar, com a concepte jurídic no existeix ni està regulat, almenys en el nostre ordenament, empresa familiar. Jo he estat reflexionant sobre aquest tema i penso que té una certa lògica, el podríem definir però el que jo crec que és difícil és realment articular una sèrie de beneficis o

privilegis o una discriminació positiva a favor de l'empresa familiar, simplement perquè..., és a dir *per se*, des del punt de vista jurídic, l'estructura de la propietat no té per què suposar beneficis per a una empresa o per a una altra. I, per tant, el que podem fer és el que s'està fent fins ara que és articular o beneficiar determinades relacions jurídicoeconòmiques entre familiars. És a dir, no estem beneficiant tant l'empresa com a tal, sinó les relacions econòmiques entre els familiars, per tal que puguin mantenir la propietat de l'empresa, puguin transmetre-la, etc., o alguns elements que sabem que estan vinculats a l'empresa familiar, com la reinversió, els podem beneficiar. Veig més difícil, jo veuria jurídicament difícil d'establir directament beneficis per al concepte empresa familiar. Si es fes una llei de l'empresa familiar, potser es podria fer, però tal com ho tenim ara ho veig difícil.

Per tant, amb aquesta lògica, com podem beneficiar l'empresa familiar? Primer, establint un règim jurídic determinat, això seria la Llei de societats de capital, competència estatal, llei estatal, per tant, aquí poca cosa podem fer-hi. Una altra, com vostè deia molt bé, fiscalitat, i penso sobretot amb l'impost de societats, que és la fiscalitat bàsica, vostè també ha parlat del de patrimoni, tant l'impost de societats com l'impost de patrimoni, competències estatals. I després en la transmissió, que és un aspecte que també té a veure evidentment..., quan parlem de facilitar la transmissió també parlem evidentment de mesures fiscals, i aquí sí, la Llei de successions i donacions és un impost cedit a la comunitat autònoma i per tant aquí sí que tenim un marge de maniobra per aplicar-hi millores.

Per tant, començaré per aquest apartat, successions i donacions, els altres dos temes Llei de societats de capitals i impost de societats poca cosa podem fer i per això jo crec que aquests molts elements de la seva proposició no de llei haguessin estat més lògics si en lloc d'instar el Govern de la comunitat autònoma, haguéssim instat el Govern de l'Estat.

Passant -com li deia- a successions i donacions, que és un dels aspectes que jo crec que tal com està és força beneficiós per a l'empresa familiar. A nivell de successions en el nostre ordenament jurídic, aplicable a Balears, tenim en aquests moments una reducció del 95% de la base imposable, reducció de la base imposable, no una deducció de la quota, no, no, es redueix de la base imposable, és a dir, no tributa el 95% quan els beneficiaris són els fills i el cònjuge i, si n'hi ha, si no hi ha fills i cònjuge, fins el tercer grau col·lateral, és a dir, un concepte força ampli de família. Reducció del 95%.

En canvi -fixi's- si és per crear una empresa, una successió, és a dir, l'herència d'uns doblers dirigits a crear una nova empresa, només tenen una reducció del 50%. En canvi, la successió de la propietat de l'empresa del 95%. Jo sincerament penso, no hi estic en contra, em sembla bé, però penso que en casos en què hi ha una alta rendibilitat, empreses que tenen una alta rendibilitat, jo sincerament no veig justificada una reducció del 95%. No ho veig perquè, és clar, escolti, com vostè diu molt bé a la seva exposició de motius, empreses familiars n'hi ha de grans, de petites, n'hi ha de tot tipus, i n'hi ha algunes doncs que realment, home, heretar una empresa amb el 95% de la reducció quan és una empresa que automàticament t'està

donant unes rendibilitats altes perquè és una empresa que funciona, doncs jo fins i tot ho trobaria excessiu, aquest 95%.

Si anem a donacions, el règim és molt similar. En donacions també hi ha un 95% de reducció, amb l'especificitat que si es mantenen els llocs de treball durant uns anys és del 99%. Clar, ja quasi quasi només ens queda fer el 99,9%. Aleshores aquí sincerament veig poc camp per córrer per afavorir això, tot i que estic d'acord amb vostè, que aquesta reducció es recupera, doncs perquè, clar, si aquella empresa manté els sous o la plantilla continua funcionant, evidentment els beneficis es compensen, però això es podria dir de qualsevol empresa, no només de l'empresa familiar.

A partir d'aquests arguments la nostra posició sobre els diversos punts de la seva proposició no de llei, doncs bé, al primer punt, ja ho ha vist, nosaltres li hem posat una esmena, perquè jo una de les crítiques també que faria a la seva proposició no de llei, que per això li criticava que reproduís exactament les recomanacions de l'informe del Parlament Europeu, que és que és inconcreta, és a dir, no ens proposa mesures concretes; jo per això he volgut proposar una mesura concreta en la qual sí que crec que tenim camp per córrer, que és en la matèria de reinversió. Vostè parla d'avantatges en matèria fiscal; jo li proposa fer una proposta, evidentment al Govern de l'Estat, perquè és el competent perquè això està regulat a l'impost de societats, a la Llei de l'impost de societats, privilegiar la reinversió, que actualment, és a dir, la reducció de la base imposable a l'impost de societats per reinversió és només del 10%. Aquí sí que crec que hi hauria d'haver un gran canvi i aquí l'Estat demostraria realment una aposta important per l'empresa familiar, fixi-s'hi, per reinvertir; no estem beneficiant l'empresa familiar, el que passa és que sabem que l'empresa familiar, per tots els elements positius que hi ha al darrere, és molt més propensa a reinvertir, per tant no a repartir els beneficis entre els propietaris sinó a reinvertir. Com li deia actualment és d'un 10%, a mi em sembla poc, i aquí sí que he volgut proposar-li aquesta mesura concreta, que sí que em sembla que és un terreny en el qual hi ha per avançar.

Respecte del segon punt, simplificar procediments, em sembla bé, hi estic d'acord, però don suport totalment a l'esmena que ha presentat el Grup Socialista, perquè clar, allà es parla de sistemes fiscals; s'ha eliminat aquesta expressió; clar, és que, a veure, l'expressió "sistemes fiscals" té sentit en una recomanació del Parlament Europeu a 28 estats, però aquí no tenim sistemes fiscals, aquí en el millor dels casos tenim un sistema fiscal, o mig, en el cas de Balears. Aleshores, primer aquesta qüestió estètica, i després que jo crec que en aquest tema hem de ser curosos i que proposem exactament quina és la mesura fiscal que estem proposant perquè, com li he dit, hi ha mesures fiscals respecte de l'impost de successions que em sembla que estan perfectament ben cobertes.

Respecte del punt 3, hi votarem en contra, perquè l'únic que aporta aquest article és el tema de simplificar, i això ja està en el punt 2; nosaltres ja he dit que estam disposats a votar-hi a favor si vostè accepta l'esmena del Grup Socialista.

I en el punt 4 votarem en contra, votarem en contra... -bé, si accepta l'esmena del Grup Socialista hi podríem votar a favor- primer perquè estem en contra d'incloure temes, però, no

sé si ho sap, però en el món de l'educació això d'incloure temes ja ha passat de moda, hem passat de pantalla, era estem amb el tema de les competències. Estic totalment d'acord amb l'actitud emprenedora i a fomentar l'actitud emprenedora, això és una competència, però no inflem el cap a les criatures en temes d'empresa familiar; el que hem d'afavorir és que els fillets puguin ser emprenedors. Per açò podria estar d'acord amb l'esmena del PSOE, però si l'accepta com a tal també hi votarem en contra, però hi podria estar a favor...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castell, hauria d'anar acabant.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Sí, acabo immediatament, Sr. Vicepresident. ...si es tragués l'última part, per ser coherent amb el que li acabo de dir, de "...amb inclusió de continguts o activitats relacionades amb l'empresa familiar"; iniciativa emprenedora, sí; inflar el cap als fillets, millor que no. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Castell. Intervenció del Grup Parlamentari Socialista; per defensar les esmenes [14408/16](#) i [14409/16](#), el Sr. Enric Casanova, per un temps de deu minuts.

EL SR. CASANOVA I PEIRO:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, públic assistent, bon dia a tots. Venim aquí a parlar d'aquesta iniciativa que ha vingut aquí a presentar-nos el Partit Popular a través de la Sra. Mercadal, que per cert torn a reiterar que ha estat una posada en escena una mica... amb molta de pompa, per dir-ho així, parlant-nos en castellà, pausadament, i parlant de valors, valors, valors, quan en definitiva aquí ve a parlar d'empreses, i ve a parlar de beneficis fiscals. Parlar aquí tant de valor, tant de valor, sí que tenen valor; els beneficis fiscals són valors, però són valors econòmics, no valors de les persones. Jo crec que s'ha de parlar tot en la seva justa mesura.

El que està clar és que aquí si venim a parlar de l'empresa familiar i de la importància de l'empresa familiar s'ha de reconèixer, per tots és reconegut que a l'Estat espanyol i molt especialment a les Illes Balears tenim una estructura empresarial molt determinada, tenim una estructura empresarial basada en la petita i mitjana empresa, basada en unes empreses petits que tenen el seu origen de caràcter familiar i que es mantenen al llarg del temps. Per tant pensam que l'empresa familiar és, com bé ha dit, és l'estructura... forma part de l'estructura bàsica de la producció aquí a les Illes Balears. Per tant pensam que qualsevol mesura per protegir-la, per reforçar una empresa que sigui d'aquí, que respecti els valors d'aquí, que reinverteixi aquí, sempre és molt millor.

Clar, aquesta iniciativa també es pot incloure dintre d'una iniciativa més grossa que ja vam presentar l'octubre, em sembla que es va veure, ja vam presentar una iniciativa de protecció a

la petita i mitjana empresa; per tant també anem agafant importància i donam suport a allò que és el petit front (...).

Ara bé, aquestes empreses, les empreses familiars, com bé ha explicat aquí la Sra. Mercadal, tenen una diversitat molt gran, no en tenim una definició. Per tant venir aquí a protegir l'empresa familiar quan el primer problema és que no sabem ben bé com definir l'empresa familiar pensam que el primer que s'ha de fer és parlar de la diversitat, parlar de la complexitat, i sobretot parlar de la diversitat de fins i de sectors. És a dir, l'empresa familiar és una empresa diversa, per tant tampoc no podem proposar mesures úniques. Sí que podem proposar actuacions concretes de suport, de suport concret a empreses familiars concretes, i des d'aquí el Grup Parlamentari Socialista també vol donar el seu suport a una empresa familiar com pot ser Pep Lemon, enfront de les ingerències de grans empreses de caràcter internacional, com hem vist aquests darrers dies.

També he de dir que les empreses familiars -vostè ho ha dit molt bé- són un plus en l'economia, perquè permeten afrontar situacions molt concretes en llocs molt concrets. Ara bé, també a l'hora de veure el que es planteja a la proposició no de llei vegem que el Partit Popular utilitza, dintre del seu interès a defensar aquests valors, aquests valors de l'empresa, la família, la unitat, xoca una mica amb el seu discurs final, perquè realment el Partit Popular defensa un liberalisme, defensa una iniciativa privada al màxim, i reducció de la intervenció de l'Estat, però ara ve aquí i, en aquest interès de defensar l'empresa familiar, demana beneficis a determinades empreses, beneficis a unes determinades empreses de caràcter familiar, que pensem que haurien de ser per a tots. Per tant no sols s'ha de protegir l'empresa familiar, sinó que s'ha de protegir tota la petita empresa, tota l'empresa que reinverteix aquí, tota l'empresa que sigui respectuosa amb el medi ambient, i per tant l'empresa familiar, sí, però dintre d'un àmbit més ample.

Si anem directament a la PNL que es presenta, vegem..., jo l'he llegida un parell de vegades i al final vegem que el que vol la Sra. Mercadal o el Partit Popular en aquesta iniciativa és reducció de costos de transmissió de les empreses familiars, és a dir, una reducció purament fiscal, una reducció purament econòmica. És a dir, ve la Sra. Mercadal a defensar aquí molt lícitament la seva situació familiar d'una empresa familiar i la seva situació específica. Crec que sí és lícit, no ho considero massa ètic venir aquí a veure *qué hay de lo mío* i a millorar *qué hay de lo mío*. S'ha de buscar una proposició que afecti totes les empreses.

Pel que fa al punt 1, jo crec també que l'exposició del Sr. Castells ha estat adequada perquè per part de la CAIB s'han pres tota una sèrie de mesures, una de les mesures és la Llei de successions i, per tant, pensam que ja s'està fent tot allò que es pot fer de cara a la successió d'empreses i especialment les empreses familiars, per tant, pensam que és un punt que no té massa sentit. En canvi sí accept l'esmena de MÉS per Menorca, pensant que sí es pot anar més enllà, perquè abasta una fiscalitat de l'Estat on nosaltres no tenim competències.

Pel que fa al punt 2, li hem fet una esmena de reducció..., allò dels sistemes fiscals, perquè realment a l'Estat espanyol tenim un sistema fiscal i, per tant, allò que intentem és millorar

aquest sistema fiscal. Però sí que estam d'acord en què s'ha d'acceptar la reducció del tràmit burocràtic, recordar -torn insistir- que el 29 d'octubre vam aprovar per unanimitat una PNL, en la qual es proposa la reducció dels tràmits burocràtics, no sols en la transmissió, sinó qualsevol tràmit burocràtic que afecta l'empresa. Per tant, sí accepta aquesta esmena de reducció dels sistemes fiscals, la hi votarem a favor.

Pel que fa al punt 3, el punt 3 té una redacció una mica complexa, la veritat és que al principi llegeixes i costa d'entendre, perquè el que demanen en primer lloc és millorar el marc jurídic. Jo en un primer moment no vaig acabar d'entendre massa bé que era allò de millorar el marc jurídic, això vol dir que tenim un marc jurídic no massa bo i, per tant, hem de millorar en general. Jo crec que el que vostè demana no és una cosa que tingui massa sentit, perquè, a més a més, vol establir instruments de finançament específics per a la transmissió. Miri, aquí ja hi ha instruments de finançament a les empreses, d'iniciativa, de millora, a través de l'ISBA, a través de l'IDI que el que fan és ajudar les noves iniciatives i la resta de crear diferències entre empreses que són familiars i empreses que no són familiars, autònoms i no autònoms, seria intervencionisme. És a dir, no entra dintre de la nostra competència.

I ja per acabar, respecte del quart punt, en el qual vostè demana la inclusió de continguts específics, crec que, primer, el Parlament no és el lloc per demanar continguts específics, en el Parlament es parla de coses de caràcter general, vostè està demanant una modificació de caràcter curricular; crec que això ja s'ha intentat, ja ho han intentat des del Partit Popular parlar d'empresa i de la iniciativa privada, etc., a través de lleis educatives com són la LOMCE i el seu desenvolupament i, per tant, crec que és molt millor parlar d'iniciatives de creativitat, etc., que ja s'estan fent per part de l'IDI, al programa (...) s'estan fent iniciatives d'introducció de l'emprenedoria dintre de centres educatius i, per tant, li presentem aquesta esmena, on li demanam que substitueix això de "temes específics" per "activitats de creativitat, etc."

Respecte del comentari que feia el Sr. Castells, jo crec que també fins i tot estaria d'acord a acceptar si s'accepta l'esmena, eliminar el darrer apartat específic de l'empresa familiar, perquè el que penso és que per part dels centres educatius el que s'ha d'incentivar és a la creativitat, s'ha d'incentivar l'emprenedoria, el treball en equip, ... és a dir, tots aquells valors de què vostè parlava, però valors de caràcter general de la societat. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Casanova. Fixació de posició dels grups que no han presentat esmenes. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears el Sr. Alberto Jarabo, per un temps de deu minuts.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Moltes gràcies, Sr. President. Coincidiré molt amb el Sr. Castells, que sol coincidir amb ells en les seves argumentacions, amb el seu tarannà també a l'hora de comentar

aquests arguments. Però primer de tot sí que li voldria donar l'enhorabona a la Sra. Mercadal per la seva intervenció també, com a realitzador en excedència li he de dir que aquesta posada en escena també és excel·lent i crec que l'hem de felicitar. És un tant teatral potser i li recomanaria també llegir l'obra d'Ibsen -ara que parlem de teatre-, *Casa de muñecas* i li desig un desenvolupament personal com el de la protagonista d'aquesta obra.

No repetiré els arguments del Sr. Castells, però començarem, per entrar en els punts de la proposició que són més o manco els mateixos; en el punt 1 consideram que no hi hauria d'haver aquests beneficis fiscals només per a les empreses familiars, sinó que s'ha d'entendre en un sentit més ample aquests beneficis fiscals, en el qual l'argument principal no hauria de ser família o no, sinó altres qüestions. Per tant, l'esmena de MÉS per Menorca nosaltres la podríem acceptar perquè consideram que està millor adreçada, quant a la reinversió dels beneficis.

El punt 2, simplificar els procediments administratius i traspàs de negoci entre familiars, home!, depèn, aquí també ens sembla millor l'esmena que ha portat el Partit Socialista i consideram que si eliminam la part aquesta que fa referència a sistemes fiscals, consideram que també la podríem aprovar.

Quant el punt 3, aquesta millora del marc jurídic i evitar aquestes vendes forçoses, etc., consideram que si ja es facilita el traspàs de negocis entre familiars en el punt 2, consideram que aquest seria innecessari.

I quant el foment de la iniciativa empresarial familiar a les escoles, entenem que ja hi ha altres prioritats en els continguts que s'haurien de portar en els currículums dels alumnes, com per afegir qüestions vinculades a l'empresa familiar, però estariem d'acord també amb l'esmena presentada pel Partit Socialista quant que sí consideram necessari que a les escoles es fomenti l'esperit emprenedor, que es fomenti la creativitat i que es fomenti molt tot el que és la capacitat innovadora dels alumnes, que finalment d'aquesta manera sí que podríem contribuir a la creació d'empreses i fins i tot familiars. Per tant, acceptariem l'esmena amb la modificació aportada també des del Grup MÉS per Menorca.

Però voldria fer també una sèrie de consideracions respecte de la iniciativa. El primer que ens ha sorprès és que en aquesta exposició de motius hagin inclòs en aquesta categoria a pràcticament el cent per cent de les empreses de Balears, concretament han dit el 96%, ja que ha afegit les empreses de menys de 10 treballadors, siguin o no familiars, treballadors per cert, que només han esmentat una vegada els treballadors en tota aquesta proposició no de llei i crec que mantenen la confusió que les empreses són únicament els seus propietaris. Jo entenc que una empresa és alguna cosa més que els propietaris.

Per tant, no m'allargaré massa en aquest sentit, però sí que m'agradaria fer algunes reflexions sobre la nostra percepció un tant ambigua, com apareixen a l'exposició de motius aquestes 90 definicions que sembla que hi ha respecte d'empresa familiar i li ho expressaré com ho entenem nosaltres també.

Des de Podem sí que valorem molt positivament l'arrelament a la nostra terra de les empreses familiars, i ho hem de dir clarament ara que tenim aquí moltes persones presents també de la nostra terra, i sí que entenem que la empresa familiar té un pes importantíssim i que és un pilar fonamental de la nostra comunitat. Per tant, s'ha de fomentar i mantenir el nostre teixit empresarial generat en part per vostès.

Hi ha casos fins i tot d'empreses que podrien haver modificat la seva seu social i haver-se'n anat a Madrid o a altres llocs on haguessin pogut tenir millors avantatges fiscals i no ho han fet. Per tant, crec que s'ha d'agrair el manteniment d'aquestes empreses a Balears... i s'han d'establir polítiques dirigides a la consolidació de les empreses balears existents, però al mateix temps entenem que s'ha de facilitar també l'emprenedoria, no només de les empreses familiars, sinó de..., idò, del que dèiem abans també de l'escola, no?, la creativitat i la innovació són necessàries des de l'escola i s'ha de facilitar, siguin familiars o no aquestes empreses, la capacitat de la societat per generar més coneixement, més riquesa i més rendibilitat social.

Entenem també aquesta vocació de permanència que tenen les empreses familiars i ho valoram moltíssim, i això explica també les seves dificultats a l'hora de produir-se els relleus generacionals, hi ha aquesta vocació de permanència, una resistència major a la crisi, però també unes dificultats a l'hora de cercar qui ha d'ostentar el relleu de l'empresa i que siguin els mateixos familiars els que ho facin entenc que a vegades presenta dificultats, però també un manteniment, una arrel i aquesta vocació de permanència a llarg termini, que és el que nosaltres valoram, i no com en moltes ocasions aquest neoliberalisme contra el qual nosaltres ens posicionam que es presta moltes vegades a rendiments a curt termini que al final acaben produint moltes dificultats socials on apareixen aquestes empreses.

També reconeixem una certa emoció en la gestió, que va molt més enllà d'aquesta imatge clàssica del *Tio Gilito* comptant les seves monedes damunt la seva taula, jo he conegut molts d'empresaris familiars que evidentment s'emocionen quan l'empresa va bé, no només quan hi ha beneficis econòmics, sinó quan produeixen també rendibilitat social.

Entenem també les dificultats que hi ha a l'hora de col·laborar amb l'administració, una administració que ara mateix està avançant molt cap a... bé, que sigui una administració més electrònica, etc., que facilitaria moltes gestions, però que encara no és prou àgil, encara no és prou àgil ni facilitadora -crec jo- de l'activitat de les empreses en general i de vegades fins i tot és com una espècie d'obstacle. Crec que ho hem de reconèixer, nosaltres que defensam allò públic, també s'ha de reconèixer que a vegades molts..., però, clar, sobretot a la gent jove, a la gent que comença, li costa molt entendre el funcionament de l'administració que li posa unes traves permanents i que acaben amb un fàstic tremend que els obliga finalment a no tirar endavant la seva empresa i a prestar-se moltes vegades a condicions de treball poc dignes... a causa que les traves que posa l'administració o els requisits que posa d'administració per treballar amb ells són els mateixos per a

una empresa que té 10.000 treballadors que per a una empresa més petita i això entenem que també s'hauria de modificar.

Una qüestió que també per a nosaltres és important és que consideram que l'administració balear també hauria de facilitar serveis i contractes amb empreses que tinguin la seva seu social a Balears, sense infringir cap tipus de llei lògicament, però consideram que sí és necessari perquè generaran ocupació d'aquí i pagaran els impostos també aquí i hem d'esmentar en aquest moment el que hem viscut aquests dies, amb pena, la sentència en el cas Pep Lemon, per exemple, com una empresa grossa com aquesta amb tota la seva força jurídica pot arrasar una empresa petita d'aquí, no sé si és familiar o no, però sí que és una família, crec que sí és familiar, a més amb poques persones, són tres o quatre socis i s'han trobat molt desprotegits també per la nostra administració.

Sí que els voldria dir també... algun retret que sí hem de fer, reconeixem que l'expressió "famílies empresarials" ens provoca una sensació un tant estranya i és que a vegades... considero que la seva imatge no és bona socialment, en general, no és bona. Bé, hi ha molts de motius i probablement de vegades la demagògia entre diferents parts també ho ha facilitat i crec que s'hauria de modificar, però aquí hi han de col·laborar les dues parts, no totes les empreses familiars són iguals. Nosaltres des d'aquest parlament fins i tot hem estat molts crítics amb algunes i no per ser familiars o no, sinó pel frau fiscal que han comès durant anys portant-se els seus beneficis a Panamà, per l'explotació a la qual han sotmès les seves plantilles de treballadores i treballadors, per les seves crítiques també de vegades a l'administració per aquestes variacions fiscals que s'han de fer des del Govern o des del Parlament que cada any... És a dir, entenem que hi ha d'haver una comprensió mútua i que ni aquestes empreses haurien de veure segons quins governs com a limitadors del seu benefici a través d'increments de la pressió fiscal ni l'administració hauria de posar de vegades tantes barreres administratives i tanta desconfiança a l'hora de relacionar-se amb les empreses.

El problema és que venim d'uns contextos de corrupció estructural i d'una administració amb deficiències manifestes...on s'ha de lamentar que la política tributària sigui tan poc estable.

Vaig acabant...

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Jarabo, hauria d'anar acabant.

EL SR. JARABO I VICENTE:

No ens agraden, i ho hem de dir, declaracions com aquestes que han fet des de l'empresa familiar balear dient que amb l'elevat nivell d'endeutament, la comunitat autònoma, d'algun lloc han de sortir els doblers, per exemple, o... pels seus problemes de finançament els governs van a enxampar d'on puguin, consideram que són crítiques, raonables, legítimes, però que no faciliten la col·laboració.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo, ha d'acabar.

EL SR. JARABO I VICENTE:

Acab, acab, simplement, em volia dirigir a la Sra. Mercadal, que pot ser també un bon exemple de dona, d'empresa familiar també que de vegades en aquesta societat un tant... patriarcal consider que és una bona prova també que les dones dins l'empresa familiar també estan en igualtat de condicions que els homes, per tant, avui...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jarabo...

EL SR. JARABO I VICENTE:

...l'hem vist llegir i... insistirem que primer va aprendre a embolicar formatges, no?, així que li desitjo que pugui compatibilitzar ambdues tasques amb la major excel·lència, però recordi: no només cal tenir cura dels formatges, sinó també d'aquells i aquelles que els fabriquen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jarabo. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, la Sra. Joana Aina Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Gràcies, Sr. President. Gràcies al públic que avui ens acompanya que és de l'associació d'empreses familiars, també els vull agrair que el passat novembre tenguéssim una reunió amb ells i ens poguessin explicar quin era el seu plantejament i el seu punt de vista en aquest cas. Crec que des del nostre grup coincidim sobretot en la manera i en la fórmula general, tal vegada a vegades no coincidim en els detalls, però sí que és veritat que creim que és molt important donar suport a l'empresa familiar; crec que pràcticament els que hem estat aquí ho veim de la mateixa forma, no?

De totes maneres, Sra. Mercadal, a part del que ja li han comentat un poc els meus companys, que... també ens ha costat, no?, parlar d'una cosa familiar i ens ha parlat en castellà, a mi no em provoca aquesta sensació familiar, ja li dic, també coincidesc amb el meu company, però a més li diré una cosa: tampoc no em resulta familiar que vostè ens hagi citat dades d'una consultora... (...) KEP...MG a l'àmbit nacional, de dades, d'empresa familiar, i no ens ha dit res d'un estudi que ha pagat aquí la Banca March juntament... una càtedra que recentment s'ha... etc., que amb la UIB d'aquí on precisament estudia de forma més detallada les singularitats que passen al nostre país, a mi particularment m'agrada saber coses de les diferències perquè jo..., li ho dic sincerament, no extrapol el que passa a nivell d'Espanya, no l'extrapol aquí. Em sap greu dir-li, però nosaltres ens estimam saber què passa aquí i a nivell de les

nostres singularitats conèixer bé quines són les nostres peculiaritats. Per tant, sí que crec que vostè amb això no ha estat el més... m'he sentit decebuda, però no sorpresa, ja li dic, no m'he sentit sorpresa, però bé, li ho volia comentar.

Bé, sí que en aquest estudi parla precisament que la situació a les Illes Balears... també hi ha una quantitat de microempreses que normalment en els estudis a nivell de l'Estat espanyol no es tenen en compte, empreses que tenen menys de deu treballadors o empreses que facturen menys de 2 milions d'euros, cosa que aquí hi ha moltes i formen part d'aquest teixit d'empreses familiars a les quals aquí donam suport i aquí on fa incís aquest estudi, cosa que generalment a la resta d'estudis quan es fa estudis a nivell de l'Estat espanyol no les tenen en compte. Per tant, crec que és important que també se'l llegeixi i també... a mi m'han semblat molt interessants les conclusions, ja li dic. Però bé, era una recomanació que li feia, eh?

En aquest estudi també, és veritat, jo crec que arriba a les conclusions que tots, jo crec, que percebem que el teixit empresarial se sustenta... aquest teixit empresarial (...) sustenta en gran mesura la nostra economia, arriba a aquesta conclusió. Crec que les empreses balears en el 2014, que són les dades que aquest estudi treballa, el 93,5% serien, diguem, familiars, entrarien, ja sabem que aquesta definició no hi ha... bé, ens haurem d'anar un poc a la definició que ve després de l'impost de societats, del que ve de l'impost de transmissions, o sigui, ens haurem de, de... acatar, no?, un poc a aquestes definicions o a aquests requisits pel qual s'anomena.

Sí també és veritat que diu que les empreses familiars són sobretot del sector primari, de la indústria manufacturera, de la construcció, del sector terciari, com el comerç i l'hostaleria, i que realment creen quasi un 90... de forma genèrica, no?, les empreses familiars, tal vegada més d'un 90 de feina, encara que després quan concretam, els afiliats i els treballadors, pràcticament creim, es diu, que és un 65% dels llocs de feina són a empreses familiars. Crec que això és important i crec que això és important perquè és el que ens importa des d'aquesta cambra, és el que hem de fomentar, hem de fomentar el treball per als nostres ciutadans i ciutadanes perquè treballin el més estable possible.

Creim també que les empreses familiars precisament són una mostra, són una mostra molt més forta de treball estable dins del mercat de treball en genèric. Aquestes microempreses que tenen una mitjana de 4,25 treballadors també tenen..., totes les empreses també tenen una tendència de destruir-se o de desaparèixer, per dir-ho de qualche manera, perquè no crec que sigui molt correcte, jo diria desaparèixer pels motius que siguin, i també a ser creades. Aquest estudi també diu que, més o manco,... valora des del 2005 al 2014 les empreses creades i les empreses que han desaparegut en aquest temps, d'empreses familiars. Creades en aquest temps, en aquests nou, deu anys, creades empreses familiars 2.324, no familiars 252; desaparegudes, 778 empreses familiars i 79 no familiars. Bé, pràcticament en els dos casos és el 90% tant de les creades com de les desaparegudes, coincideix, diguem, més o menys. Si valoram les empreses que desapareixen i les empreses que es creen aquest 90% és d'empreses familiars, o el que voldriem dir familiars encara que tots podem estar contents.

Per tant, jo no entraré a veure quina... crec que hi ha la normativa estatal, bé, la que defineix les societats, la Llei de societats de capital, la societat limitada, nova empresa, models als quals cada empresa troba que ha d'entrar dins les seves peculiaritats econòmiques, però sí és veritat que amb el tema que són, jo crec que ho ha dit el company, el tema de l'impost de transmissions, l'impost de successions i donacions, bàsicament sí que hi ha una sensibilitat, jo crec que ho expressa, cap a la transmissió d'empreses familiars.

Sempre podem demanar més, sempre podem ser més, però crec que en aquests moments, com ha dit el company, parlar que l'impost de transmissions està al voltant del 95% de la base imposable, o sigui, la deducció està al voltant del 95% i en els casos de donació que es mantinguin tots els llocs de feina s'arribi al 99% creim que realment també reflecteix un poc aquesta sensibilitat que crec que es té, vengui de qui l'hagi proposada.

Nosaltres, per ja dir-li, nosaltres de la primera part creim que aquesta proposició no de llei és molt genèrica, no sé si és un *cortar-pegar* de qualque cosa, no ho sé, però nosaltres creim que ha de *pegar* on ha de *pegar*, per tant, si vostè vol que hi hagi canvis en aquest sentit que demana, idò demani al Govern estatal que l'impost de societats...sinó que ens transfereixi l'impost de societats. Nosaltres, MÉS per Mallorca, hi estam a favor, volem més sobirania fiscal, ja ens agradaria que des d'aquí, des d'aquí treballar l'impost de societats, ja ens agradaria, però no ho podem fer. I això el Partit Popular per ara no ho ha propugnat mai.

Per tant, estic d'acord amb l'esmena que proposa el Grup Parlamentari MÉS per Menorca precisament perquè tenim les mans fermades i vostè demani, que són els seus, a més ara, ho demani, però... i aquesta cambra també ho demanarà. Si accepta aquesta esmena nosaltres li assegur que li votarem perquè crec que és allà que ho han de fer, vull dir, no ens... si ara se'ns diu, si aquí vengués a la cambra que demanam més sobirania fiscal per tenir un impost de societat també li votariem a favor, però veig que no és aquesta. Però no demanin al Govern balear el que no pot fer, no li ho demanin, o s'ha equivocat o no sap on...

El segon, bé, el mateix, si elimina aquesta concepció de sistema fiscal genèric, que jo crec que això és un *copiar y pegar* del que s'ha demanat a Europa, per parlar perquè no determinar cada un dels llocs quina normativa fiscal té, idò, també l'acceptarem.

La tercera, no, també pels mateixos motius més o manco que han dit els meus companys. Creim que les bonificacions que en aquests moments, les deduccions que en aquests moments estan posades són altes i si es refereixen... sempre es poden millorar, creim que votant la número 2, on es mira que hi hagi més legislació i es millori la part burocràtica crec que és important, crec que en això s'ha de ser el més àgil, el més ràpid i el més transparent possible, i per això li hem votat que sí; ara, instruments financers per aquests casos, crec que els instruments financers també s'han de donar en igual de condicions a empreses de nova creació i no només a les noves... a les empreses familiars. Per tant, seria un tema que tal vegada hauriem de parlar, però d'una manera més àmplia, quin tipus

d'empresa realment volem ajudar financerament, d'una forma més àmplia. Jo per no concretar de més, sense dir que no és que no estiguem en contra, però crec que el debat és molt més ampli que aquest.

Bé, arribant a la quarta proposta, vostès sempre tenen ganes de ficar en el sistema educatiu, el sistema educatiu, i vengui, i els al·lots i entrar, no entrar, si no és d'una manera és de l'altra. Bé, nosaltres creim que els al·lots han de ser creatius, han de tenir una ment oberta, han d'innovar, han de tenir un esperit de fer coses, d'emprendre coses, somniar, jugar, i el que no creim de cap de les maneres és que haguem d'aprovar aquí afegir més continguts relacionats amb un tema concret. Crec que això no és la nostra feina, crec que és una feina de quan es planeja els currículums que ha de fer l'escola.

Per tant, acceptariem, si vostès accepten l'esmena del Partit Socialista, i si es lleva la darrera frase que al Sr. Casanova també li semblava bé, nosaltres hi votariem a favor, però si no es retreu la part de continguts nosaltres hi votarem en contra.

Bé, en conclusió, MÉS per Mallorca dona suport a l'empresa familiar amb totes les conseqüències...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Campomar, hauria de... Campomar, hauria d'acabar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Sí, ara acab. I amb les peculiaritats, però, d'aquest país, per la qual cosa, tenim molt poca sobirania fiscal, molt poques maneres i molt pocs instruments per fer-hi feina, cosa que hauriem de canviar entre tots, i entre tots vol dir també els empresaris de les empreses familiars que haurien de vetllar i haurien d'intentar i haurien de lluitar perquè això fos així.

El valor principal que creim que tenen aquestes empreses també, a part de la família que li dona suport, són els seus treballadors. Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Campomar. Pel Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES, el Sr. Jaume Font, per un temps de deu minuts.

EL SR. FONT I BARCELÓ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, representants de l'empresa familiar, molt bon dia. Nosaltres votarem a favor d'aquesta moció. Estariem encantats que les dues esmenes que hi ha de MÉS i les dues del PSOE poguessin arribar vostès a un acord, amb una transacció, perquè pogués sortir amb el màxim consens possible. Si alguna cosa no té aquest parlament són empresaris, n'hi ha molts pocs, com jo n'hi ha molts pocs; vostè també, però, vaja, com jo, molts pocs. No hi ha empresaris en aquest parlament; si vostès han mirat els seus currículums, sí, hi pot haver 6, 7 empresaris de 59, no arribam al 12% d'empresaris en aqueixa cambra.

D'aquí dins crec que n'hi ha molt pocs que els preocupi gaire dia 20 d'aquest mes, molts pocs. Dia 20 d'aquest mes... No, no s'enfadin, això és una realitat, això és una realitat que no és discutible, són ciències, són matemàtiques.

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

D'aquí dins, n'hi ha molts pocs que tinguin cap preocupació per dia 20 d'aquest mes. Dia 20 d'aquest mes hi ha tres coses importants a haver de pagar per aquells que no tenen, lògicament, periodificat el pagament de l'IVA mensual, que n'hi ha que l'hi tenen, i molta gent el tenim trimestral.

Quan parlem d'empresa a vegades em pareix una frivolitat per part de segons quins comentaris que sent. També he de dir que l'encunyament d'empresa familiar no representa tota l'empresa familiar de Balears, això seria una quimera. L'empresa familiar que jo conec, dels que conformen l'empresa familiar, no és com l'empresa familiar de ca nostra, m'explic?, no ho és, no ho és, em sap molt de greu, no ho és, i la majoria d'empreses són com la nostra, són com la nostra, no són grans empreses. Ho dic perquè convendria que tocàssim amb els peus en terra. Així com som la comunitat amb menys funcionaris de tot l'Estat, l'empresa familiar que es vol encunyar són empreses familiars que els podríem dir empreses familiars, però hi ha empreses grosses, hi ha empreses mitjanes i hi ha empreses petites, i tenim 50.000 treballadors dins el sector públic, i en tenim 450.000 dins el sector privat, i l'empresa familiar que potser representa aquest sector potser pot representar perfectament, que dic que no és la mateixa que la meua, pot representar perfectament un 35, 40%. Els altres com la meua representem un 65% del total. Ho dic perquè convendria posar els punts sobre les i.

Hi votarem a favor, ens pareix bé; el corporativisme també ens pareix bé; que hi hagi un lobby de pressió en aquest sentit ens pareix perfecte, perfecte, perquè som els que donem feina al 95%, entre les quatre que he dit donem feina al 95% d'això. Però, senyors, no es barallin, no es barallin, (...).

Deia el representant, si no vaig equivocat, de MÉS que només hi havia una fiscalitat, no és vera?, a l'Estat espanyol. Bé, no, vostè ha dit "nosaltres en tenim mitja", ha dit que hi ha una fiscalitat i nosaltres en tenim mitja. No és així, no és així. A l'Estat espanyol hi ha un *café para todos* que tenen setze comunitats autònomes i dues ciutats autònomes, i després hi ha una fiscalitat específica per a les empreses de Canàries, específica!, específica. Sap que és el RIF, vostè?; és a dir, vostès parlen de reinvertir beneficis..., tot això existeix a l'Estat espanyol, del qual jo em sent, i jo crec que el que hauríem d'afegir aquí -no he fet cap esmena però vostè ho podria fer- és que ens donassin el mateix que tenim a Canaris, perquè tots aquests temes de reinversió i no haver de pagar, tot això ja existeix dins l'Estat espanyol, a un espai com és Canàries. És a dir, tota la resta són bones intencions que nosaltres votarem a favor, però el que realment ens faria competitiu, competitiu, i podríem entrar en temes d'educació i totes aqueixes coses, i d'investigació, i de reinversió, i de modernització... és si realment poguéssim reinvertir els nostres beneficis dins l'empresa per realment guanyar futur, guanyar qualitat. En un moment donat, per exemple, que les petites empreses, aquelles que tenen set, sis, vuit, deu treballadors, dos, tres, catorze,

poder destinar doblers a modernitzar, és renovar-te o morir. En aquest moment és renovar-te o morir poder destinar doblers a reinversió.

Clar, molta gent ho fa, però amb un agreujament importantíssim d'una altra comunitat turística com és Canàries, que ells, lògicament, no han de pagar el 30% de tot el que reinverteixen. Ja no parl d'un IVA reduït que tenen. És a dir, ens fa, a una comunitat com la nostra, turística, ens fa haver de lluitar amb uns monstres com pot ser tot el de Canàries, i això que a Canàries la temporada d'hivern i la temporada d'estiu en turistes tenen una feina constant, i més o manco els contractes són constants i no hi ha aqueixa baixada que tenim aquí nosaltres.

Per la qual cosa nosaltres votarem a favor, com no podia ser d'altra manera, de la defensa que fa el Partit Popular de l'empresa familiar, recordant-los que no totes les empreses familiars són iguals i que no es flagel·lin perquè hauríem d'aconseguir mesures fiscals, que a nosaltres a posta no ens en faran si no som capaços de tenir un règim fiscal especial per a les Illes Balears. Si no aconseguim això, tota la resta, representants de l'empresa familiar, haurem tengut un debat aquí tal dia farà un any i no haurà passat res.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup Parlamentari Mixt Ciudadanos, la Sra. Olga Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Señoras y señores diputados, en junio de este año, como ha comentado la Sra. Campomar, se presentó un estudio llamado *La empresa familiar en Baleares*, y es un estudio realizado por la Cátedra Banca March de la empresa familiar, un documento muy interesante donde se expone en cifras la realidad de la empresa familiar en nuestras islas, cifras que han sido la base para llegar a unas conclusiones que visualizan las fortalezas de este tipo de empresa, pero también sus debilidades y dificultades, con el objetivo de abordar los problemas con los que se enfrentan y que son continuos palos en las ruedas para su crecimiento y continuidad. Según este documento, el 93,5% de las empresas activas en las Islas durante 2014 eran familiares, y aportaban el 65,6% de los puestos de trabajo existentes en el archipiélago.

La empresa familiar está asociada a una actitud emprendedora, y es y ha sido protagonista de la recuperación económica que hemos afrontado en nuestra comunidad. En Baleares la presencia es muy alta en todos los sectores en los que se basa nuestra economía: en el sector primario, en la industria manufacturera, en la construcción, y en áreas del sector terciario como el comercio y la hostelería. Está claro que sustentan en gran medida nuestra economía. Además el estudio corrobora que la empresa familiar ha tenido un mayor compromiso con la estabilidad en el empleo durante la crisis, a pesar del estancamiento y la disminución de sus ingresos que ha padecido durante siete u ocho años, un sacrificio del que muchas empresas todavía no se están recuperando.

Así, este documento mencionado llegó a unas conclusiones, medidas que los gobiernos deben impulsar para ayudar a estas empresas, que son la necesidad de mecanismos fiscales y administrativos que no dificulten el relevo generacional, que ayuden a ganar en tamaño y a mejorar su productividad. Como ve, Sr. Castells, básicamente lo que se pide en esta proposición no de ley coincide también con este informe, que coincide con los estudios que se han hecho en Europa y en otros países.

Parece ser que estos problemas fiscales son muy generalizados. Efectivamente, uno de los problemas que se debe abordar es el menor tamaño empresarial o de negocio de las empresas familiares con respecto al de las no familiares; de hecho a medida que aumenta el volumen de la empresa decrece el tamaño de la empresa familiar. De ahí se apunta a la importancia que tienen los gobiernos de dar respuestas a aquellos problemas fiscales que les impiden crecer en tamaño y competitividad.

Otro de los problemas que aborda el documento y que también se aborda en esta proposición no de ley son las dificultades que tiene la empresa familiar a la hora del traspaso del negocio entre familiares. La definición de empresa familiar comprende las características de propiedad familiar, la participación de la familia en la gestión de los órganos de gobierno, pero además el elemento de continuidad a lo largo de sucesivas generaciones podría ser una de las características intrínsecas más importantes.

El proceso de transición generacional conlleva abordar dos grandes e importantes problemas que continúan siempre y es el que las empresas familiares tienen una imposición muy alta sobre la transmisión patrimonial, unos costes que añaden elevados riesgos en la continuidad generacional. Y el segundo problema es... unas dificultades muy grandes de gestión pero que son propias y exclusivas de este tipo de empresas.

Ciudadanos es sabedor y es consciente de estos problemas y por ello en la reforma fiscal que llevamos en nuestro programa abordamos estos temas proponiendo un régimen especial para la transmisión de empresas familiares de tal manera que se facilite la continuidad del negocio, además abogamos por la exención del impuesto de sucesiones.

Desde Ciudadanos, pues, daremos apoyo a los tres puntos de la proposición encaminados a facilitar el traspaso de los negocios instando al Govern a adoptar medidas tanto en el marco fiscal como el administrativo y el jurídico para ayudar a la transmisión de las empresas.

Y también apoyaremos el punto 4, desde Ciudadanos creemos muy importante fomentar el emprendimiento desde las aulas. El espíritu emprendedor es una actitud a conseguir entre los alumnos y debería ser una misión irrenunciable en cualquier educador. La creatividad, la confianza en sus capacidades para lograr sus metas, el autocontrol, la planificación, la empatía, el optimismo, el esfuerzo y la constancia son actitudes o habilidades a trabajar por los educadores y que el alumno debe tener plenamente interiorizadas si pretendemos conseguir alumnos emprendedores, alumnos con iniciativa, capaces de abandonar la zona de confort y arriesgar y explorar su talento.

España posee uno de los porcentajes más bajos de emprendimiento juvenil de toda la Unión Europea, solo inferior a la de Grecia, lo que se traduce en una tasa de paro entre los jóvenes de entre 20 y 25 años de casi un 45%, jóvenes que esperan ser contratados porque se ven incapaces, o ni siquiera se han planteado o no saben cómo tomar la iniciativa del autoempleo, de ser autónomos, de crear y ser motor de la economía, muchos de ellos porque ni siquiera conocen cuáles son sus talentos. Por eso consideramos importante promover la iniciativa empresarial desde las aulas y que los jóvenes adquieran todas las competencias y conocimientos que requiere el emprendimiento.

También nos parece que es muy razonable que se hable sobre la empresa familiar cuando se trabaje el emprendimiento en las aulas, de hecho, en comisión se aprobó una proposición no de ley, a proposición del Partido Socialista, para que se hable de la empresa cooperativa, por lo tanto me parece muy bien que las diferentes empresas entren a formar parte del conocimiento de los alumnos cuando se trabaje el emprendimiento.

También tenemos que decir que ya este año dentro de los currículums de Baleares el Govern eliminó todo lo que tenía que ver con el emprendimiento dentro de los currículums, o sea que tendremos que hacer más esfuerzo si queremos introducir esta nueva área en los centros. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Correspon ara la intervenció del grup parlamentari proponent per fixar posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula la Sra. Mercadal, per un temps de cinc minuts.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Moltes gràcies, vicepresident. En primer lloc vull agrair als grups parlamentaris que donaran suport a aquesta iniciativa.

Mirin, senyors diputats, no entraré en desqualificacions personals perquè jo tenc altres formes de dir les coses i crec que no era el moment de fer aquest tipus de desqualificacions, però demostra -demostra- als que són presents com són, com es comporten, o sigui... crec que amb açò heu quedat retratats. El que és trist també és que en aquest parlament, durant tota aquesta hora en què hem estat debatent sobre aquesta tema, no hi ha hagut cap membre, cap ni un, de l'executiu, per tant, l'empresa familiar i les empreses generals els importen un rave.

(Se sent una veu de fons que diu "molt bé" i alguns aplaudiments)

I miri, Sr. Castells, l'impost de successions, sí que és cert que aquí hi ha una bonificació d'un 95%, però hi ha altres comunitats autònomes i n'hi diré: Andalusia, Múrcia, Astúries, Cantàbria tenen una exempció del 99 i Navarra i Extremadura del cent per cent, vull dir que aquí també tenim feina, tenim un 5%, vull dir no em vengui amb excuses que aquí hi ha...

Després... referent al Sr. Font, molt bé ha parlat de les Illes Canàries, jo vull recordar que en aquest parlament en la

passada legislatura, just abans, vàrem parlar que... provaven un REB especial que incloïa un règim especial fiscal per a aquelles empreses de Balears que reinvertien una altra vegada i, què va fer la presidenta Armengol?, pum!, la va tombar, perquè no li interessava, o sigui que no em vingueu amb excuses perquè nosaltres sí que hem duit i hem apostat per les empreses de les Illes Balears, o sigui... és que molt de dir, però a l'hora de fer, poca cosa.

I, Sra. Campomar, sí que l'he llegit aquest estudi, he llegit aquest estudi, tres estudis més i algun llibre, vull dir que... i he tingut coses en compte...

(Remor de veus)

... n'he tingut... he tingut coses en compte, de fet, el Sr. Jarabo m'ha retret d'on treia que el 90% de les empreses familiars... o sigui que el PIB, perdó, de les Illes Balears fos un 90%, que depenia de les empreses familiars, d'on ho he tret?, ho tret d'aquest estudi que va fer el Sr. Crespi, Jaume Crespi de la càtedra d'empresa... sí, de l'empresa familiar, ho he tret d'aquest... vaja, és que... només faltaria, sè llegir, eh?

(Remor de veus)

I...bé, com que... crec que al final... la meua intenció era que arribéssim a una unanimitat, la meua qüestió que crec que el que volem i crec que com a representants del poble i crec que venim aquí per fer feina, no per fotre'ns d'uns i altres, i a mi m'interessa perquè crec que és una bona iniciativa i perquè aquí també hi ha gent que ha vingut a escoltar-ho, acceptaré les esmenes que proposa el Grup Parlamentari Socialista perquè crec que li donen una cohesió i pel que fa a l'esmena presentada per MÉS per Menorca per a substitució no l'acceptaria, però sí per a addició, és a dir, que fos com a un punt més d'aquesta proposició no de llei.

I volia acabar -i em sap molt de greu perquè no volia parlar de temes personals, però... com que a vegades... bé, crec que està de més fer certs comentaris sense tenir-ne un coneixement exhaustiu-, Sr. Jarabo, li puc assegurar que jo represent la quarta generació de l'empresa familiar i duim 104 anys d'existència, tan malament no ho hem fet i els treballadors tan malament no ho deuen estar passant perquè si no a dia d'avui ja no existiríem. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Castells, accepta vostè que l'esmena de modificació que han presentat sigui una esmena d'addició?... com a punt número 5.

(Remor de veus)

Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. Sí, sí que ho acceptam.

EL SR. PRESIDENT:

D'acord, moltes gràcies.

Farem la votació de... queda en cinc punts, el punt número 5...

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Perdoni, Sr. President, podria repetir-me la pregunta?, és que no estava atent...

EL SR. PRESIDENT:

Que plantejarem cinc votacions perquè ara hi ha cinc punts i, per tant, començam a votar el punt número 1...

Digui, Sra. Campomar.

LA SRA. CAMPOMAR I ORELL:

Nosaltres, bé, sé que *in voce* era... si quan ha acceptat l'esmena del Partit Socialista al punt 4, nosaltres diríem que hi votam a favor si l'eliminava el darrer tros de la frase, a partir de... Si no ho acceptava, hi votarem en contra, és per saber-ho, no? Perquè si no canvia el sentit de la votació.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Mercadal, si té alguna cosa..., jo he entès que vostè acceptava la literalitat de l'esmena, però si vol aclarir la pregunta.

LA SRA. MERCADAL I CAMPS:

Jo accept l'esmena que ha presentat el Partit Socialista, però no llevaré el tros final.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Doncs, procedim..., començam la votació, votam el primer punt. Votam.

24 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Votam el punt número 2. Votam.

55 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

Passam a votar el punt número 3. Votam.

25 vots a favor; 31 en contra i cap abstenció.

Passam a votar el punt número 4. Votam.

40 vots a favor; 16 en contra i cap abstenció.

Votam ara el punt número 5, que és l'esmena que havia presentat MÉS per Menorca. Votam.

56 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

III.2) Proposició no de llei RGE núm. 7652/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a liquidació del deute de 241 milions d'euros contret pel Govern d'Espanya amb el Govern de les Illes Balears, vinculat als convenis en matèria de carreteres, signats per ambdues administracions els anys 1998 i 2004.

A continuació, debatem la Proposició no de llei RGE núm. 7652/15, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a liquidació del deute de 241 milions d'euros contret pel Govern d'Espanya amb el Govern de les Illes Balears, vinculat als convenis en matèria de carreteres, signats per ambdues administracions els anys 1998 i 2004.

Intervenció del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Senyores i senyors diputats, dia 5 de setembre, el secretari d'Estat d'Administracions Públiques, el Sr. Antonio Beteta, va escriure a la consellera d'Hisenda per dir-li que el Govern Rajoy posposava *sine die* la primera anualitat de 80 milions del protocol que havia signat el ministre Montoro, dia 3 de desembre de l'any passat. El ministre Montoro ja no es conforme amb confondre de paraula, sinó que també gosa fer-ho per escrit, fins i tot quan estampa la seva firma solemne quan es compromet formalment amb els ciutadans i les ciutadanes de les Illes Balears i s'avé a pagar allò que els deu de fa tanta estona.

Una mica d'història, la Constitució estableix -article 138.1- que l'Estat garanteix la realització efectiva del principi de solidaritat, consagrat a l'article 2 de la Constitució, i vetllarà per l'establiment d'un equilibri econòmic adequat i just entre les diverses parts del territori espanyol i atendrà, assenyaladament, les circumstàncies del fet insular.

En ser una comunitat uniprovincial i per ser illes no tenim cap carretera titularitat de l'Estat i, per tant, el ministeri no gestiona, ni gestionava ja a l'any 1998 cap via a cap illa, per açò es va signar el conveni del 1998, on el ministeri es comprometia a aportar 346.800.000 euros. El conveni del 1998 el va succeir, a l'any 2004, un segon conveni de 241.900.000 euros, atès que en els sis anys transcorreguts, només s'havien invertit o contret compromisos per valor 130,89 milions i convenia reprogramar les obres i el seu finançament. Aquest nou conveni aportava la quantitat només que mancava per gastar de l'anterior i com a novetat incorporava la possibilitat de l'encomana de gestió de les obres a fer al Govern.

A l'any 2011, el ministeri va rescindir el conveni del 2004, sense la convocatòria de la comissió bilateral de seguiment establerta en el mateix, la causa exposada va ser el sobrecost econòmic el qual va arribar a ser de fins a un 450%, 450% en alguns casos de les obres executades pel Govern de Jaume Matas, gràcies a l'encomana de gestió, unes obres que encara continuen llastant de manera molt greu els pressuposts de la comunitat i que encara donen tema, encara serveixen d'escarni polític i de vergonya moral.

Diari de sessions del Ple de 8 de juny del 2004, diu la consellera d'Obres Públiques, Sra. Cabrer: "Les obres sempre han costat més del doble, fins i tot el triple del que estava pressupostat en el conveni i mai no hi ha hagut cap problema." Visca el rigor en l'encomana de gestió, a gastar toca que ja pagarà el ministeri. I açò, és clar, la Sra. Cabrer bravejava d'austeritat, donava lliçons de contenció de despesa i de rigor pressupostari en aquesta cambra, fins fa quatre dies.

El Govern va posar un recurs judicial contra la decisió del ministeri de rescindir el conveni del 2004. Els tribunals van sentenciar tot dient-li al ministeri que si volia resoldre el conveni ho havia de fer a través de la Comissió bilateral de seguiment i no de forma unilateral, com ho havia fet. Finalment, el ministeri va reconèixer un deute de 333 milions d'euros amb el Govern i va comprometre el seu pagament.

Tot i el compromís establert pel ministeri, d'abonar la totalitat del deute contret, a hores d'ara només ha liquidat el ministeri 90 milions. I tot i el compromís i la firma del protocol del mes de desembre passat, el ministeri ara diu que no pot complir perquè no el deixa la Unió Europea. I per què no el deixa? Perquè, diu Beteta: "*Tras la firma de los protocolos de 3 de diciembre de 2015, la Comisión Europea dictó la recomendación autónoma de 1 de marzo de 2016, relativa a las medidas que debe adoptar España para garantizar una corrección oportuna de su déficit excesivo.*" És a dir, que el *déficit excesivo* de l'Estat l'han de pagar els ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, perquè el ministeri, tot i trobar-se en funcions, ha continuat licitant i invertint com si el *déficit excesivo* només anés amb ells a l'hora de pagar allò que ens deu a les Illes Balears.

I per a major escarni, el Sr. Beteta ens amenaça tot dient que fins que no es faci efectiu el pagament del deute, la comunitat no pot acordar una generació de crèdit que "*suponga la ejecución de nuevo gasto, de manera que los ingresos provenientes del convenio se destinen a asegurar el cumplimiento del objetivo de déficit.*" Es veu que a l'hora d'amenaçar, a l'hora d'amenaçar el Govern Rajoy no es troba en funcions, només hi s'hi troba a l'hora de pagar.

La Sra. Cladera no pot generar crèdit amb els 80 milions, per més que ho tenguí firmat pel ministre, quan el Govern Bauzá ho feia, tot i tenir només el compromís de paraula. Ara, també és cert que la paraula i la firma del ministre tenen el mateix valor, zero.

No és la primera vegada que el ministre Montoro menteix als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears, ni la segona, com no ho és tampoc la primera vegada que ho fa el PP sobre aquesta qüestió. Quantes vegades va afirmar aquí el Sr. Bauzá que Rajoy pagaria el que ens deu dels convenis de carreteres, de les dessaladores, de les depuradores i dels ferrocarrils? Quantes vegades no va tornar de Madrid el conseller de Medi Ambient amb les mans buides i la vana promesa del pagament de la nul·litat dels 90 milions de carreteres, del pagament de les dessaladores, de les depuradores? Quantes vegades va afirmar Bauzá i sursuncorda Popular que els diputats i senadors del PP incorporarien una esmena als pressuposts generals per tal que es fessin efectius els pagaments, per a després no presentar l'esmena, no registrar-la?

Els convenis de carreteres del PP han estat una de les grans estafes del PP d'Aznar i Rajoy, de Matas i Bauzá, una estafa que ha servit per a l'enriquiment il·lícit d'alguns polítics de moralitat egípcia i d'empresaris de doble comptabilitat i triple butxaca, prevaricacions sistemàtiques que si una cosa demostren és la imaginació del PP a l'hora d'usar i abusar de l'administració en benefici propi. La fèrtil creativitat prevaricadora del PP, de Matas i dels seus còmplices necessaris abastava des del tràfic golfista de terres fins a l'especulació artística amb la compra d'escultures. I van significar una estafa els convenis per al medi ambient i el paisatge, com tantes vegades en Jaume Matas, dessaladores que encara avui no dessalinitzen, depuradores virtuals i el sender litoral de Menorca que no du en lloc, l'observatori de la Colònia de Sant Jordi que no observa res, la compra selectiva i a preu desmesurat de finques rústiques, protegides per llei, a selectes propietaris.

Hi haurà temps els propers mesos per conèixer la insuportable veritat de les carreteres de Jaume Matas, parlarem de les d'Eivissa, però la metodologia i els fins injustificables són exportables a la resta d'illes.

I el PP ens parlarà de l'anul·lació del conveni del 2004 per part de la ministra Magdalena Álvarez i farà dir a la sentència allò que no diu, la sentència, per més que digui el PP, no diu en lloc que el Govern Matas va acomplir el conveni i que per tant no es podia resoldre, allò que diu, només, és que si el ministeri volia resoldre el conveni havia de reunir abans la comissió de seguiment on el ministeri té majoria.

El ministeri es va equivocar grosserament en no convocar la comissió, ara, gràcies a aquesta errada té un deute amb el Govern, perquè, després, vam aconseguir un nou conveni, el Govern Zapatero amb els consells insulars, que va acabar per sumar-se, afegir-se al del 2004. El ministre Montoro va firmar en el protocol on es comprometia a pagar els 241 milions d'euros del conveni del 2004, el 3 de desembre passat el va firmar, desset dies, desset dies abans de les eleccions generals. Casualitat? En tot cas, una bona notícia, sobretot si hagués pagat.

El conveni del 2004 havia estat signat amb la curiosa col·laboració i mediació de SEUR, perquè va arribar per SEUR, un conveni que arriba per SEUR a la comunitat, i va ser firmat pel ministre Álvarez Cascos i el president Matas, divendres, dia 12 de març, l'última dia de campanya electoral i mentre el ministre Acebes repetia, com una gramola "*ha sido ETA*" i la resta de ciutadans i persones intentàvem pair el brutal atemptat yihadista del dia anterior, l'11M, aquest dia s'entretenien a firmar convenis i a dir "*ha sido ETA*", *cosas veredes*.

Mentre s'esbutzava a Eivissa, la Sra. Cabrer es dedicava a acusar aquí el president Antich i la llavors presidenta del Consell de Mallorca, Francina Armengol, de mantenir reunions clandestines a Madrid per tal d'anar en contra dels interessos de les Illes Balears, el resultat de la conspiració va ser un nou conveni de 527.300.000 euros per als quatre consells de les Illes, valenta conspiració.

Quan el 2011 la justícia va determinar que el conveni del 2004 continuava vigent, el Govern Rajoy no va tenir, per sort, el coratge de resoldre el conveni a través de la convocatòria de la comissió de seguiment, tal com li venia a dir la sentència que ho podia fer, va preferir fer, com fa sempre, recórrer a la via hipòcrita: dir que pagaria, per a després no fer-ho. I en aquestes estam.

El Govern ha reclamat el pagament per activa i per passiva, la comissió de seguiment del conveni s'ha reunit sis vegades, ja ha fet la feina, de res no valen les excuses tècniques del ministeri ni l'esmena dilatòria del PP per enredar la voga. No són més que excuses de mal pagador, el Govern Rajoy només es troba en funcions per a allò que li convé i és veu que no li convé pagar allò que deu, allò a què s'ha compromès a pagar als ciutadans i ciutadanes de les Illes Balears.

La proposició no de llei que ara debatem va ser registrada el 22 d'octubre passat, gairebé fa un any, les esmenes de Ciutadans milloren el seu redactat en tant que l'actualitzen, la posen al dia, per açò les acceptarem, amb una transacció al primer punt, que digui "en el temps més breu possible".

Pel que fa a l'esmena de Podem, no la podem acceptar, ja que a *sensu stricto* el ministeri no incompleix del tot el conveni, sinó que, simplement, difereix el seu pagament amb arguments injusts, injustificables. I mereix la reprovació el ministeri, targeta vermella, ni que sigui per reiteració en les seves faltes.

Endemés, les relacions econòmiques entre governs estan reglades i el Ministeri d'Hisenda en realitat detreu les quantitats a pagar per les Illes del finançament que ens envia i per tant la proposta que fan de no pagar és tècnicament inviable; és a dir, el Govern de les Illes Balears no envia diners a Madrid, sinó que el ministeri descompte els diners que li hem d'enviar d'allò que ens envia aquí i per tant no podem fer el que ens demanen.

El conveni del 2004 és responsable de moltes malifetes territorials i ambientals, especialment a Eivissa, i és el culpable, amb la resta d'obres públiques de Jaume Matas, juntament amb un dèficit de finançament, de bona part dels greus problemes públics de la nostra comunitat que encara arrossegam i són una rèmor per a les nostres finances públiques; que el ministeri pagui el que ens deu és també un gest just imprescindible de reparació, després de tant de maltractament pel PP. Llàstima, llàstima que el PP no hagi dedicat un dels seus vistosos PowerPoint a instruir els seus càrrecs públics sobre la ...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, hauria d'anar acabant.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

... -gràcies, acab president-, llàstima que no hagi instruït amb un *power point* els seus càrrecs públics a tenir respecte institucional.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Borràs. Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears per defensar l'esmena 14361/16, té la paraula la Sra. Maicas, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Gràcies, Sr. Vicepresident, bon dia a tothom. Bé, no puc més que sorprendre'm de l'assumpte que ara ens ocupa i és que avui som aquí per reclamar un deute del 2004. Senyors i senyores del PP, senyors i senyores del PSIB, entendran que ens preguntem: què ha passat, com hem arribat fins aquí?

Senyores i senyors diputats, diputades, hem de plantejar-nos si s'ha actuat fins ara amb la diligència amb la responsabilitat que mereixen les nostres Illes. Potser soc massa ingènua, ja que més que els diners deguts, són els diners malbaratats en els macroprojectes que ens han portat a l'endeutament. Totes aquestes mesures intencionadament mal gestionades, com les autopistes d'Eivissa, en les quals tant uns com els altres no han sabut controlar-se, convertint-les en un embornal, *sumidero*, de diners públics o per la xifra que podríem parlar amb propietat d'un forat negre.

Però no tornarem a mencionar les vergonyes de les polítiques que s'han dut a terme ni a esmentar el seu rosari de casos de corrupció que han dessagnat aquestes Illes, si entenem que la història del crim es barreja amb la crònica política d'aquestes pobres illes, entenem millor perquè som jo aquí, en el 2016, reclamant un deute del 2004.

De Madrid i Sevilla arriben mals auguris, seguirem atrapats per molt de temps en aquesta "deutocràcia", sí, la "deutocràcia", un sistema de recolonització que es va experimentar a Amèrica llatina els anys noranta i que es va traslladar a Europa per a sotmetre el sud a polítiques antisocials i que han posat a Grècia de genolls. No permetrem que el Sr. Montoro utilitzi la mateixa manera per acabar posant-nos de genolls a nosaltres també.

Aquest mateix que no ha dubtat a fustigar ni als ajuntaments del canvi ni a qui es posés en el seu camí de recentralitzar i aplicar l'"austericidi" que li dicten des de Brussel·les i Berlín. Per això, avui debatem un assumpte crucial, el tarannà i fins on estam disposats a arribar aquest Parlament en la defensa dels seus ciutadans.

Votarem a favor de tots els punts d'aquesta moció, però, a més, creiem que és hora de llançar un ultimàtum contra un govern que ens menysprea. Hem d'assegurar que no abaixarem el cap, que no en sotmetrem davant la injustícia i els atacs contra l'autonomia d'aquestes Illes, la qual pretén desposseir Montoro, no solament de capacitat política per la limitació econòmica, sinó també de desposseïció de drets socials per a les persones d'aquestes Illes. Ni som una colònia del Sr. Montoro, ni ens convertirem en una colònia.

Si el Govern central no ha pagat en seixanta dies, després de dotze anys, senyores diputades, senyors diputats, el Govern ha d'actuar i aquest Parlament ha de suportar-lo. Hem de plantar cara al Govern central, la nostra ciutadania pagaria la

nostra covardia. Tot aquest endeutament públic provoca que una part important del pressupost de la comunitat es destini al pagament d'interessos i a la devolució, principalment, del deute, disminuint els recursos disponibles per al finançament dels serveis bàsics, no crec que faci falta recordar els greus problemes de finançament que tenim en sanitat, educació i en serveis socials.

El sistema de finançament actual és un element d'inestabilitat política i de frustració per als ciutadans. El deute de les Balears ascendeix a uns 9.000 milions d'euros; l'infrafinançament crònic de les competències transferides, la falta d'equitat vertical del sistema i la falta de finançament i d'inversions per l'Estat han obligat les Balears a endeutar-se.

A principis d'any el Govern balear es va plantejar com a objectius principals per als propers sis mesos la millora del finançament, la negociació d'un nou règim especial, la creació d'una comissió d'experts perquè assessorin l'executiu en la negociació amb Madrid i dins aquest paquet també hi anava la condonació d'una part del deute que el Govern té contret amb el Govern central, que podria rondar al voltant d'uns 700 milions d'euros.

Biel Barceló va indicar que els diners corresponents a línies d'ajuts, com el Fons de Liquidat Autònomic, el FLA, de 4.000 milions, impulsades pel Govern espanyol podrien considerar avanços de futures aportacions del sistema de finançament i fins i tot part del dèficit històric acumulat pel tracte injust de Madrid respecte del finançament de les Illes.

Entenem que la nostra esmena comporta una decisió unilateral que restableix allò que els tribunals ja han sentenciat, els tribunals varen dictar sentència i el Govern central continua sense complir amb allò que dictaminen els tribunals. Però aquesta sentència dels tribunals és d'aquestes que no agrada complir al Govern del PP.

M'agradaria recordar les paraules del nostre secretari d'organització: "pot ser que complir la llei esdevengui un fet revolucionari a l'Espanya que vivim".

Demano des d'aquí que si comencem per complir les sentències judicials comencin també per la condemna del Tribunal de Justícia Europeu contra Espanya pel seu procediment de desnonaments, això també resolndria el patiment del nostre poble. Jo em proposo per anar per les institucions del PP amb un PowerPoint explicant-los què significa complir la llei.

Demano des d'aquesta tribuna un gran suport a aquesta esmena perquè el Govern busqui la fórmula per cobrar aquest deute històric que, encara que sigui modificat unilateralment, el Govern deu al Fons de Liquidat Autòmic.

No ens oblidem que no som l'únic territori de l'Estat al qual el Govern central castiga de manera recurrent. És el moment de donar un cop damunt la taula i deixar clar que no ens acovardirà el Sr. Montoro. Temps hi ha hagut suficient perquè el Govern d'Espanya pagués, ara és temps d'afrontar amb valentia i aplom aquesta situació, una situació on més que mai hem de reclamar allò que per dret ens correspon, i per a això

hem d'unir les forces els 59 diputats d'aquestes illes amb el Govern davant.

Ja sabíem que ens dirien que tècnicament és impossible, que l'Estat podrà recuperar els diners, però com podria justificar que ens treu el que ens pertany? Trenquem aquesta cadena perquè a l'horitzó en vénen moltes més, trompetes de recentralització sonen des de Madrid i Sevilla, siguem forts, audaços i defensem les nostres illes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Maicas. Intervenció del Grup Parlamentari Popular per defensar l'esmena [14405/16](#). El Sr. Biel Company, per un temps de deu minuts.

EL SR. COMPANY I BAUZÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Molt bon dia, senyores i senyors diputats. Bé, davant aquesta proposició no de llei m'agradaria, primer, fer una sèrie de correccions, errades de la pròpia presentació de la proposició no de llei que s'han repetit aquí per part del Sr. Borràs quan ha vingut, imagin que no ha tengut temps de veure molt bé la història.

Quan vostè diu que en posterioritat a l'any 2011 el Ministeri de Foment va rescindir el conveni de 2004, només ha fet sis anys tard. El conveni es va rescindir, per part de la Sra. Magdalena Álvarez, dia 7 de març de 2005. Ho dic per si ho vol apuntar. Li donaré més dades, el conveni es va firmar, per si no ho sap, dia 12 de març de 2004, dos governs del Partit Popular. Dia 7 de març de 2005, coneguda per Maleni, la Sra. Magdalena Álvarez va rescindir de forma unilateral el conveni. Dia 12 de juny de 2006 un govern del Partit Popular de les Illes Balears va interposar recurs davant el Govern estatal. I dia 8 de març de 2011, que supòs que per aquí li anaven els tirs, hi va haver una sentència del Tribunal Suprem que deia, no precisament el que vostè diu, sinó que deia, en resum, era que no estava ben fet rescindir de forma unilateral i s'havia de tornar a la Comissió Mixta a renegociar tot, a renegociar... no, vostè diu i escriu, "que finalment el Ministeri de Foment va reconèixer un deute de 333 milions d'euros amb el Govern de les Illes Balears", i això també és fals, si no, digui'm on, perquè a mi em va tocar negociar-ho i no en vaig veure cap de reconeixement d'aquests, no existeix aquest reconeixement. Torna a ser una altra falsedat que té vostè posada aquí.

Vull suposar que sense cap mala intenció s'ha oblidat de dir que és el mateix PSOE que va rescindir de forma unilateral, la seva companya de partit, que va rescindir de forma unilateral aquest conveni a les Illes Balears.

Continua dient que "el compromís establert pel Ministeri de Foment d'abonar la totalitat del deute concret amb el Govern de les Illes Balears a causa dels convenis de carreteres del 98 i 2004 a hores d'ara només ha liquidat la quantitat de 90 milions d'euros". Mitja veritat, mitja mentida. Miri, el que es va liquidar amb 90 milions, Sr. Borràs, era el conveni de l'any

98. L'any 98 vàrem començar la primera negociació a resultes del que ens va dir el Tribunal Suprem i es va tancar i es va liquidar amb 90 milions d'euros, que ja han arribat aquí i que molt va costar, com bé ha dit, amb això estic d'acord amb vostè, que ho vàrem patir nosaltres directament sobre nosaltres mateixos que arribassin aquests 90 milions d'euros i varen arribar.

A partir d'aquí, si li sembla, podríem passar a parlar del conveni en si, que crec que també estaria molt bé. Miri, aquell conveni de 2004 tenia tota una sèrie d'obres a haver d'executar i d'aquestes obres hi ha, més o manco, per un valor de 74 milions d'euros que no es varen fer. Ho dic perquè si ho vol apuntar després li diré quines són, la consellera d'Hisenda tocaria haver de saber perfectament quines són aquestes obres del conveni de 2004 que no es varen executar dins el marc d'aquell conveni, més o manco uns 74 milions d'euros entre el que estava pressupostat i la part proporcional d'expropiacions.

Després hi havia un total d'uns 124 milions d'euros, 125 milions d'euros, que sí s'havien executat en aquell conveni i que havien tengut una sèrie d'increments que el que nosaltres vàrem negociar, per si també l'interessa a la consellera d'Hisenda i veig que està despistada amb l'altre conseller, sí que vàrem negociar a una taula de la Comissió Mixta Bilateral, que hi hagués uns increments semblants, que es poguessin acceptar, als quals es varen liquidar en el conveni de l'any 1998. I això suposaria uns 163 milions d'euros que es podrien liquidar, segons nosaltres ja vàrem defensar.

Després hi havia una sèrie d'actuacions on el que sumava o el que estava pressupostat era bastant inferior a allò que després va resultar de cost. I aquí també nosaltres creïem que s'hi podíem afegir uns 54 o 55 milions. Això ja està negociat a la Comissió Mixta Bilateral, està parlat i negociat. L'únic problema que hi havia era el que teníem en aquells moments, que des d'Hisenda no hi havia doblers per tirar tot això endavant. Ho dic perquè aquesta negociació és important, és important que vostès ja que no demanen res, i sembla que els sap greu des de la pròpia direcció o des de la Conselleria d'Hisenda no demanen res del que hem pogut fer, jo almenys sí que els vull brindar l'oportunitat de la nostra experiència i tot el que hi hagi endavant, amb una senzilla raó, Sr. Borràs, i és que aconseguim el màxim possible per a les Illes Balears.

Nosaltres estam d'acord que si hi havia actuacions que no es podien dur a terme o que no es varen dur a terme, idè no reclamar-les, no és veritat?, però les que es varen dur a terme sí que s'han de reclamar. Aquí crec que hem de dir que nosaltres com a Partit Popular de les Illes Balears, i seguint una de les coses que sempre em diu pels passadissos la consellera d'Hisenda, nosaltres, sense cap dubte, que hi jugarem a favor.

No es pot dir el mateix de com es va jugar des del Partit Socialista d'aquí amb Madrid per rescindir aquell conveni, i això és una desgràcia que, miri, ha passat i fins i tot la persona que telefonava a Madrid, em sap greu perquè a més és amiga meua i no vull entrar-hi més, però sí que va passar. Això va passar, Sr. Borràs, i no hauria d'haver passat perquè això era perjudicar els interessos de les Illes Balears per qüestions polítiques, PSOE, PP, Podemos o el que sigui.

I després ja entr en allò que és com a tercera part el que vostès firmaren. Miri, Sr. Borràs, la presidenta Armengol, absent en aquell debat, va firmar un paper. Jo vull saber que quan a la presidenta Armengol o a la consellera d'Hisenda li posen un paper davant sol llegir el que firma, vull suposar que és així, i el protocol diu el que diu, i amb les firmes de la Sra. Armengol i del Sr. Montoro, i no s'incompleix res en aquests moments. De fet, es va firmar dia 3 de desembre... no s'està incomplint res, i em parla de finançar actuacions específiques i aquell conveni té un parell d'errades de fons importants. El Govern demana per fer actuacions el 2016, 17 i 18, noves actuacions en matèria de carreteres quan el Govern no té competències. Per tant, no les podrà fer.

Això està mal enfocat des d'un primer moment i té la culpa la consellera d'Hisenda per haver-ho admès i la presidenta per haver-ho firmat. Això no s'hauria d'haver firmat així d'entrada, això és el que jo pens. Aquest és un problema de calat important, perquè el Govern no té actuacions en carreteres, les tenen els consells i les haurien d'haver fet amb els consells, almanco haurien d'haver dit que ho traslladarien als consells. Tenen temps per rectificar, perquè el que diu el protocol d'intencions és això. I li diu una altra cosa, "els protocols d'intencions es duren a terme mitjançant la subscripció de convenis de col·laboració, o altres instruments, que canalitzin les subvencions nominatives destinades a finançar aquestes actuacions específiques".

Per tant, la consellera i la presidenta saben perfectament que s'han de fer convenis. M'imagín que estan en això, però fins ara no les tenen. I el Sr. Melià fa més d'un any que els va dir, "on són, on són i on són", i la consellera d'Hisenda va dir que ja els tenia aquí i encara belen, encara belen. I li torn repetir que nosaltres volem fer tota la feina necessària i la pressió necessària a Madrid, la que nosaltres puguem fer, de cara que això tiri endavant. Però vostès firmen un conveni amb uns pressuposts pràcticament tancats de 2016. Ara, en la situació de govern que hi ha, que vostès mateixos aturen a Madrid, no permeten fer uns pressuposts nous i, per tant, no es poden incloure aquells 80 milions. Els 80 milions d'enguany, els 80 milions que en teoria havien d'anar enguany, no ens hem d'equivocar, a noves actuacions en carreteres, que això és el que diu, no hi són. Però també diu aquest conveni que es poden repartir entre el 2017 i el 2018. Aquest conveni també els diu que el que es descompti de l'any 2004 o el que s'aconsegueixi l'any 2004 es descomptarà des d'aquí, es descomptarà de la totalitat dels 240.

Miri, el que no podem admetre nosaltres des del Partit Popular és que ara, per fer una presentació i una posada en escena, teatre com deia fa una estona qualcú per aquí, que ens diguin que amb caràcter immediat, s'ha de liquidar el deute de 241 milions d'euros. Nosaltres, si els pareix, podem ser seriosos i anem per feina i aconseguir doblers per a aquesta comunitat autònoma. I vostè dirà, a mi em sap greu..., no me'n sap gens que venguin i que vostès facin actuacions, sempre que les facin bé, ja els criticarem les actuacions si no són bones, però que venguin aquests doblers aquí, jo he estat un parell d'anys lluitant perquè venguin aquí, per tant, no serà ara que canviï, nosaltres estarem lluitant aquí perquè venguin aquests doblers aquí. El que em sap greu és que em facin fer un *paripé* dient amb caràcter immediat i tot d'una, quan vostès saben que

això és fer demagògia barata. Per tant, jo què el deman? Canviem això.

I nosaltres el que els deim, la nostra proposta és que convoquin la comissió bilateral mixta i allà és on s'ha de decidir. Sr. Borràs, si la comissió bilateral mixta entre Foment i el Govern balear no diu "acceptam 200 milions d'euros", "acceptam 180 milions d'euros", nosaltres pensam que són 218 els que se'n poden treure, si se'n treuen 240, encantats de la vida, però havent analitzat cas per cas, creim que es poden arribar als 218 milions d'euros, escoltin s'ha de fer allà on pertoca. Per tant, què els demanam nosaltres? Posem un punt així com toca i des d'aquesta comissió, després Foment haurà de negociar amb el Ministeri d'Hisenda perquè li enviï els doblers. Això funcionarà així, Sr. Borràs, va funcionar així amb nosaltres i funcionarà així amb vostès, hi hagi qui hi hagi governant a Madrid, perquè allà és un sistema de funcionament estandarditzat.

Nosaltres en relació amb la proposta de Podem, de cap manera no li podem donar suport. De fet, es confonen més que vostè encara, perquè diu que liquidem el conveni del 98 i el conveni del 98 està liquidat. Per tant, no hem de liquidar res de tot això, no és ver?

Què li vull dir? Nosaltres al punt 2, "el Parlament de les Illes Balears reitera la necessitat de la urgent revisió per part del Govern d'Espanya i d'acord amb el Govern de les Illes Balears del finançament econòmic destinat a la nostra comunitat", hi votarem a favor, només faltaria! I què ens agradaria? Fer un primer punt 1 que realment sigui d'acord amb la realitat i anem per feina i deixar-nos anar de demagògia que en aquests moments pot anar bé aquí, però que no li ajudarà gens a la consellera d'Hisenda, a aconseguir allò que s'ha d'aconseguir a Madrid i que volem tots i és que venguin aquí els doblers que realment s'han gastat del conveni de l'any 2004.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Company. Intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos, per defensar les seves esmenes [14419/16](#) i [14420/16](#) el Sr. Pericay, per un temps de deu minuts.

EL SR. PERICAY I HOSTA:

Gràcies, Sr. President en funcions de president, senyores i senyors diputats, bon dia. Bé, som aquí s'ha dit i per tant, és obvi, discutint una proposició no de llei, que és una proposició no de llei presentada fa un any i que ha estat incorporada amb procediment d'urgència. Per tant, com és natural, entre el moment en què aquesta proposició no de llei es va presentar i ara, han passat una sèrie de coses que l'exposició de motius no recull. Tot això és lògic i tot això és natural. Però sí recull els antecedents. Els antecedents són molt il·lustratius, il·lustratius, i ho hem pogut veure aquí mateix, la intervenció del Sr. Borràs i la intervenció del Sr. Company fa un moment, són il·lustratius

de les bregues entre uns i altres, unes bregues que tenen com a mínim una durada superior als quinze anys. De recursos presentats, segons qui governi, de les sentències judicials que hi ha pel mig. Bé, una demostració al nostre entendre, immillorable dels efectes nocius d'aquest bipartidisme permanent aquí i allà. I per tant, una situació que tots, m'imagín, hauríem volgut estalviar-nos aquí i vull creure que també allà.

Sí que em referiré en canvi, ja que aquesta qüestió no té massa sentit que jo hi insisteixi, a allò que ha passat recentment. Tenim un protocol firmat entre el Ministeri de Foment i el Govern, bé, en tenim dos, també n'hi ha un sobre turisme i innovació, però en concret el que ens interessa a nosaltres és aquest sobre les carreteres. I tenim un acord, un compromís de desembre, de 3 de desembre de 2015, de pagar en tres anys, a raó de tres pagaments de 80 milions aquests 240 milions pendents i, per tant, de tenir l'any 2018 liquidat aquest deute que en aquest moment existeix entre el Govern de l'Estat i aquesta comunitat o el Govern d'aquesta comunitat.

Què ha passat davant d'això? Que els primers 80 de moment no s'han pagat, ni pareix que s'hagin de pagar, com a mínim això és el que als portaveus dels grups parlamentaris ens deia fa prop d'un mes, crec recordar, en el Consolat la presidenta, respecte de com estava aquest tema. També és ver que hi ha una clàusula que ja preveu la possibilitat que aquests 80 milions primers no es paguin i que siguin abonats en canvi al llarg de les altres dues anualitats. Per tant, diguem que no és una cosa que estava dintre del protocol mateix i lògicament és una cosa que, si, com tot fa pensar, no s'acaben pagant l'any 2016, sí que s'han d'abonar entre l'any 2017 i 2018 aquests 80 més els altres 160, com és natural.

Pel que hem vist, la consellera Cladera ja ha incorporat una partida de 120 milions en el projecte de pressupost per a l'any que ve -en parlarem aquí la setmana que ve, com també parlarem d'allò que és el sostre de despesa pel que tenc entès-, per tant és que aquest Govern hi compta, compta que aquests 80 d'enguany quedaran repartits equitativament, 40 i 40 entenc jo, en els dos anys següents.

Bé, nosaltres ja ens vàrem manifestar i ens continuem manifestant, creim que els deutes s'han de pagar, això és un deute en ferm, hi ha un compromís per part de les dues parts i aquests doblers, siguin 240 o siguin els que siguin, com ha dit ara el Sr. Company, si efectivament no són exactament 240, és igual, allò que es convengui, que és el just i raonable en aquest cas com quantitat que s'ha devaluat, que això evidentment s'ha de pagar.

En aquest sentit nosaltres hem presentat dues esmenes, esmenes que el Sr. Borràs ja ha anunciat que acceptava i, per tant, li vull agrair també aquesta acceptació, dues esmenes que bàsicament..., la primera no és més que una actualització necessària creim, d'allò que era aquesta proposició no de llei, ja que finalment som on som, no som fa un any sinó al dia d'avui.

També evidentment acceptam aquesta transacció que el Sr. Borràs anunciava abans, és a dir, una fórmula del tipus "com

més prest millor" o la fórmula equivalent que correspongui per urgir a aquest pagament.

La segona esmena era simplement indicar, en el marc d'aquest segon punt, que tot això que evidentment també subscriu s'ha de fer en el marc de la imprescindible i imperiosa -estic llegint- reforma de la Llei Orgànica de finançament de les comunitats autònomes, LOFCA. Per què?, idò perquè realment l'efectivitat d'aquest segon punt només serà tal si entrem en aquest terreny; si no, les formes de bilateralitat sempre ens duen, de fet estam com estam també amb el sistema de finançament actual per mor d'aquesta bilateralitat, emprada moltes vegades per diferents comunitats autònomes en relació amb el Govern de l'Estat cada vegada que ha volgut millorar un finançament particular, també és ver que és un sistema de finançament no només injust, sinó un sistema de finançament opac, un sistema de finançament enormement complex, i tot això nosaltres som partidaris de canviar-ho de cap a cap, és a dir, que hi hagi un nou sistema de finançament. Per això creim, perquè efectivament sigui una reforma eficaç, que aquesta reforma s'ha de produir en un marc general, en un marc en què... ho hem dit més d'un pic, tot allò que són els serveis fonamentals de l'estat del benestar, educació, sanitat i serveis socials, estiguin efectivament garantits per aquesta comunitat i també per la resta de comunitats.

I res més. Moltes gràcies i celebrem que aquestes dues esmenes s'incorporin al text inicial.

(La Sra. Vicepresidenta segona substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. Fixació de posicions dels grups que no ha presentat esmenes. Té la paraula el representant del Grup MÉS per Mallorca.

EL SR. REUS I DARDER:

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, el Grup MÉS per Mallorca donarà suport a la proposta, i ens sembla bé aquesta matisació o aquesta millora del redactat amb l'esmena que ha presentat Ciutadans. De fet consideram que aquest entenem que és un tema que hauria de comptar amb el suport unànim de la cambra, potser fins i tot en propostes d'aquest tipus ens hauríem de plantejar, quan estam reclamant coses davant l'Estat, ens hauríem de plantejar emprar la fórmula de la declaració institucional que fos aprovada pel Parlament, de forma que tengués, crec, més transcendència a l'hora de fer les reclamacions que feim davant l'Estat.

Almanco pensava jo que seria més unànime; no sé, després de la intervenció que he sentit del Partit Popular, si ho serà. Vull recordar que el Partit Popular l'any 2012 ja duia proposicions no de llei aquí per demanar el retorn en aquells moments dels 330 milions d'euros, i que l'any 2015 els pressupostava sense tenir el que tenim ara, que almanco tenim un protocol signat, que valdrà el que valdrà però en tot cas deu ser més que el que hi havia en aquells moments, ja els posava en el pressupost de 2015, que finalment no varen arribar. Crec

que és d'interès de tots els grups que l'Estat compleixi els seus compromisos i ens faci arribar aquests 240 milions d'euros que manquen del conveni de carreteres de l'any 2004.

No està de més, però -el Sr. Borràs ho ha fet ja en part-, repassar les incidències que hi ha hagut amb el conveni de carreteres per saber per què som aquí. Estam davant uns convenis, i el 2004 preveia tota una sèrie d'actuacions a executar per part de l'Estat i pel Govern de les Illes Balears. De fet a la clàusula 4 preveia que la licitació i contractació de les obres fos amb caràcter general per part del ministeri amb una sèrie d'excepcions. Per exemple, en el cas també de les autopistes d'Eivissa, de l'aeroport i el desdoblament d'Eivissa a Sant Antoni, preveia un període de licitació de l'any 2008 a l'any 2010, amb un pressupost combinat de 8,6 milions d'euros. El Govern de les Illes Balears en aquells anys aprova aquests projectes botant-se tot el que es podia botar del conveni, vull dir que totes i cada una de les clàusules del conveni se les bota el Govern de les Illes Balears, per una banda disparant el pressupost, que en el cas de les autopistes d'Eivissa varen arribar a ser més de 150 milions d'euros; com l'entitat que havia de licitar, que havia de ser el ministeri i va passar a ser el Govern; com el sistema de finançament, que va passar a ser de peatge a l'ombra; i no parlaré més del que varen suposar les autopistes d'Eivissa perquè afortunadament avui en aquest parlament tenim una comissió d'investigació per aclarir aquests fets, que crec que són d'interès de tothom. Però, en definitiva, el Govern en aquells moments, després de firmar el conveni de 2004, el Govern de les Illes Balears es va botar totes i cada una de les clàusules que hi havia a l'hora d'executar aquests projectes.

Al ministeri supòs jo que es degueren posar nerviosos, crec que s'hi degueren posar perquè hi havia per posar-s'hi. Però el ministeri davant aquesta situació tampoc no va actuar correctament, tampoc no va actuar correctament i en aquell moment, en lloc de convocar la comissió bilateral per reconduir el tema, que era allò correcte, va rescindir unilateralment el conveni.

És cert que tot i que les diferents sentències no han reconegut directament l'existència d'un deute exigible automàticament, per dir-ho de qualche manera, d'acord amb les demandes i els recursos interposats per part d'aquest govern a diferents legislatures; ho dic pel que deia el Sr. Pericay, no és que aquí uns hagin posat recursos quan hi ha un dels seus o un dels altres, vull dir que el Partit Popular va posar un recurs, en aquell moment governava el Partit Socialista, i hi va haver una primera sentència que deia que no s'havia fet correctament, però tampoc no reconeixia el que demanava el Govern, que era un deute; i després, quan hi va haver el segon pacte de progrés, que encara hi havia el govern socialista també a l'Estat, es va recórrer en cassació aqueixa sentència que també demanava que es reconegués explícitament el deute i tampoc no es va aconseguir. El que sí es va aconseguir és que aquest conveni no es podia rescindir unilateralment, i va ser la comissió bilateral la que va establir com s'havia d'abordar la resolució del conveni.

De moment està encaminat; dins la passada legislatura s'aconseguien 90 milions d'euros del conveni del 98; en manquen 241; 80, com deia, es pressupostaren el 2015, no han

arribat; ara tenim un protocol del ministeri que aquests 240 milions d'euros es pagaran en el període d'enguany fins al 2018. I ja devia saber el Sr. Montoro, també ho he de dir, quan va posar..., perquè el Sr. Company deia si era..., que ara no podrien pagar perquè, clar, com que tenim govern en funcions no poden fer pressupost. L'any 2015, quan el Sr. Montoro firma el desembre, ja té fets els pressuposts de 2016 i ja devia saber si podria posar o no aquests primers 80 milions.

Però aquest protocol el Sr. Company ha fet una lectura d'una part, de la part que parla de noves actuacions, perquè el protocol permet que es financin noves actuacions però el protocol també parla sense perjudici, sense perjudici, que es justifiquin les actuacions que ja s'han fet, que ja s'han fet, i en això jo vull fer un prec al Govern, en aquest tema. Com ja he dit a MÉS per Mallorca donam suport a la proposta, però també vull deixar clar, i que quedi clar en el *Diari de Sessions*, que aquests convenis de carreteres negociats pel Partit Popular també representen un model de creixement i un model de destrucció del territori que nosaltres rebutjam. El rebutjam nosaltres i ho va fer la majoria de la societat en aquell moment, com ho va fer la ciutadania d'Eivissa i com ho va fer la de Mallorca amb l'oposició a l'autopista d'Inca a Manacor, també prevista en aquest conveni i que afortunadament en aquest cas no es va executar. Dic això perquè hauriem de seguir aquesta via, la via de reconèixer el que ja s'ha gastat; no hauriem de permetre que el retorn d'aquests doblers estigués vinculat a més inversió en matèria de carreteres amb aquest model. En qualsevol cas aquests doblers s'haurien de vincular a les actuacions ja fetes, i en qualsevol cas a rescatar els peatges a l'ombra estratosfèrics que estam pagant encara, entre 20 i 25 milions d'euros anuals en el cas d'Eivissa. Si aquests doblers s'han d'invertir en carreteres, que sigui per llevar aquestes hipoteques que pagam, que sigui per alliberar recursos, necessitam alliberar aquests recursos i poder-los destinar a donar uns millors serveis públics als ciutadans.

També compartesc que no podem acceptar l'esmena que ha presentat Podem, perquè desgraciadament el model de finançament de les Illes Balears no funciona així com planteja la seva esmena. Tant de bo fos així, perquè estaríem totalment en una altra situació si el Govern pogués retenir pagaments a l'Estat, però la situació és a la inversa. L'Estat ens ingressa el 66-70% dels nostres recursos i dins el model de finançament, les quantitats que nosaltres hem de posar en els diferents fons, fons de cooperació, fons de suficiència, ja ens les retenen, ja no ens les ingressen. Per tant, seria inviable.

I res més. Com ja he dit, donarem suport a la proposta amb les esmenes que ja s'han anunciat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Reus. Per part del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES el Sr. Melià, per un temps de deu minuts.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Nosaltres no tornarem repetir la història del conveni, perquè crec que cada portaveu l'ha repetida i, per tant, ja ens la sabem gairebé de memòria i seria un exercici absurd i no ens dedicarem evidentment a parlar de desnonaments, d'atemptat d'Atocha i tal perquè això ens duria molt enfora i tampoc no és la nostra intenció.

Nosaltres donarem suport a aquesta iniciativa, com no pot ser d'una altra manera. Aquí l'objectiu és que arribi aquest finançament. I, per tant, el que hem de fer -entenc jo- és tancar files, més enllà de tirar-nos els trastos pel cap, perquè en això estaré d'acord amb el Sr. Pericay, això ha paregut en certs moments una discussió a veure si era culpa del PP o era culpa del PSOE. I el gran esforç dels diputats no ha estat lluitar per a aquesta inversió justa per a les Illes Balears, sinó veure com podíem fer perquè quedés com a culpable un o l'altre. Evidentment a nosaltres això no ens interessa i no ens serveix absolutament per a res.

Sí que vull dir al Sr. Pericay i en relació amb les seves esmenes, que no és exactament un tema de finançament aquest de les obres públiques, no és exactament un tema de finançament, perquè vostè ha parlat d'educació i sanitat, evidentment el model de finançament s'ha de canviar, hi ha una obligació legal que es canviï, obligació legal que el Govern central es passa per l'arc del triomf, ho dic perquè vostès moltes vegades ens diuen que la legalitat és molt important, però aquesta legalitat al Govern central no li interessa per a res, l'incompleixen i no passa res. I vostès no duen mocions aquí dient que s'ha de complir aquesta legalitat, però bé ...

El Govern central té una gran eina per descompensar els models de finançament i per tractar de manera desigual els ciutadans d'un territori o d'un altre, el seu capítol d'inversions en els pressuposts generals de l'Estat i l'ha utilitzat sistemàticament en contra de les Illes Balears, perquè és evident que si analitzam els quaranta pressuposts de l'Estat, sistemàticament les Illes Balears som els més perjudicats en inversions de l'Estat, on presideix un principi que és el de discrecionalitat per part del Govern de torn. Per tant, a través d'aquesta via s'està diluint i s'està laminant el que podria ser un bon disseny d'un sistema de finançament. Per tant, sempre s'ha de tenir en compte aquesta qüestió.

Nosaltres pensam que s'utilitza molt el principi d'igualtat i en determinades reclamacions de determinats territoris, es diu el principi d'igualtat, tots els espanyols han de ser iguals, però és que resulta que no tots els espanyols són iguals. És que resulta que els ciutadans de les Illes Balears, per una realitat insular innegable, resulta que no són tractats de manera igualitària i cada vegada som discriminats i som discriminats en matèria d'inversió i en matèria d'infraestructures de carreteres, i aquest n'és un bon exemple, perquè sistemàticament no som dins els pressuposts generals de l'Estat, perquè som illes i per tant no hi ha titularitat de carreteres per part de l'Estat i a més a més allò poquet que hem aconseguit en teoria, que són aquests convenis per compensar aquesta realitat, resulta que l'Estat els incompleix sistemàticament. Jo no vull entrar, em resistesc a entrar en aquesta discussió PP-PSOE de si la coma

diu que no sé què..., perquè al final és una qüestió de voluntat política. I el cert és que el Govern de l'Estat del PP o del PSOE, no ha volgut complir el que li tocava per justícia a aquesta terra.

Per tant, nosaltres estam en aquesta línia que hi hagi una igualtat real, que es compleixi la legalitat i que es compleixin els compromisos i que sobretot els ciutadans de les Illes Balears tenguin allò que es mereixen, com a mínim per ser com la resta.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí, per un temps de deu minuts.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. El Sr. Company possiblement el primer que ens hauria d'haver dit avui és a veure si des de Madrid han enviat ja aquest PowerPoint per instruir el Partit Popular de com ofegar encara més les Illes Balears, perquè si ens ho contessin, d'aquesta manera tal vegada des d'aquí no fariem els ases donant voltes a aquesta sinya, que són les Illes Balears, a costa del sofriment i de la suor dels ciutadans de les Illes.

Com que el Sr. Borràs i el Sr. Reus, efectivament, ja han explicat detalls que crec que no hem de reiterar i donat que també demà és un dia important per a alguns, el Dia de la Raça, el Dia de la Hispanitat, el Dia Nacional d'Espanya, per imposició feixista, doncs faré la meua intervenció en clau patriòtica.

(Remor de veus)

La meua pàtria, com saben vostès és Menorca i només en tenc una i ho don tot, aquell tot que només es podia dir en castellà i que era obligatori, *el todo por la patria*, el meu és en pla i voluntari, per a aquesta meua pàtria, que són les persones. I les meves armes, a diferència de la pàtria militaritzada, són les paraules i la democràcia. També tenc una "màtria", que és la terra i la humanitat, però bé, no és el tema que els agrada, veig que els posa nerviosos.

Jo no gastaria per exemple 8.000 euros, com va fer Bauzá amb una bandera, que era espanyola em sembla, per regalar a la Guàrdia Civil, ni faig, ni vaig a jures de bandera, molt lamentables per cert, per exaltar aquest espanyolisme militaritzat i exclouent...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Ja ho deia La Trinca a *Corazón loco*, com es poden mantenir dues pàtries i no estar tocats de l'ala. La pàtria que em va casar per força no m'estima, no ens estima, no estima aquest país de quatre pàtries que tenim, que des de les institucions pròpies, el Parlament, el Govern i els consells, tenim el deure de defensar i cuidar.

El conveni de carreteres, com moltes altres lloses que després citaré, són aquestes estakes de les quals ens hem d'alliberar, que ens volen fermats i ben fermats. 333 milions d'euros conveniats amb el Govern de l'Estat per a infraestructures viàries, signats -com ja s'ha explicat- el 91 i el 2004 i dels quals a hores d'ara només s'han cobrat 90,2 milions d'euros el 2015. La resta, 241, resten pendants. I per si açò no era humiliant, aquests 241 milions d'euros els hem hagut de batallar a través de llargs i costosos litigis davant els tribunals. A la fi el 2011 una sentència que aquí ja ha estat objecte de debat, confirma que els convenis, efectivament, s'han de pagar. Quina novetat! Tanmateix, emperò, els jutges fan la seva feina i els politicastes dels despatxos de Madrid també. Ara a la fi en un acte arriscat, valent i just, aquest govern incorporarà una anualitat i mitja 120 milions en el pressupost de la comunitat autònoma per a 2017. Enhorabona!

Deia abans que aquesta comunitat té moltes lloses i moltes estakes de les que o bé ens alliberem o no tenim futur. No el tenim com a país almenys, com a província sense cap dubte no tindrem cap problema. Tenim una llosa que és el deute, una part important del qual el devem a aquesta Espanya Banc, un deute derivat d'unes balances fiscals històriques insuportables, de la corrupció, de la mala gestió; hem de cercar, cercam, proposam el consens per reclamar la condonació d'aquest deute amb l'Estat, per compensar un deute que és històric i que, sense cap dubte, és just i, a més, ja obté molt consens, jo diria fins i tot des dels partits també d'àmbit estatal, l'altre dia escoltava el secretari d'Estat, l'exsecretari d'Estat d'Hisenda, el Sr. Zabalza, on explicava i defensava precisament aquesta condonació.

Tenim la llosa de la corrupció i de la mala gestió, no en parlaré aquí, però tampoc no estaria malament alguna vegada sentir el Partit Popular com fa una rendició de comptes o un *mea culpa*, aquest és quasi ja un impossible històric també.

I el Sr. Melià feia referència a una altra llosa, que són les inversions de l'Estat on, efectivament, Balears sempre ha estat a la cua. Tenim el règim econòmic i fiscal que resta pendent; tenim la manca d'un bon sistema de finançament, que resta pendent; avui és unànime que el mal finançament genera un dèficit inassumible, només comparable a un procés espoliador i colonitzador. Avui, a la fi, després d'anys i anys de predicacions, hi ha acord que el sistema de finançament vigent és un desastre, que ha de prevaler el principi d'ordinalitat i que no pot ser que qui més aporta acabi amb una capacitat de despesa per davall de la mitjana.

Els convenis de carreteres són part d'aquesta llosa, igual que les inversions estatutàries que havien de precedir un nou REB, per a nosaltres un règim econòmic i fiscal, com el que va sortir pactat d'aquesta cambra el 95, que forma part d'una llei orgànica, d'una disposició transitòria i que tampoc no s'acompleix.

2.800 milions d'euros entre el 2008 i el 2014 havien d'arribar a aquesta comunitat autònoma i d'aquests només s'han firmat els convenis del 2008, 9 i 10. A hores d'ara s'han signat convenis per valor -recordin, 2.800 milions d'euros-, s'han firmat convenis per valor de 359.766 euros, sincerament, perdó, de 859.516 euros, dels quals només s'han transferit els

que deia abans, 359.000 euros. Sincerament, açò és humiliant, i per açò, per dignitat, reclamam que el Govern de les Illes vagi als jutjats per reclamar el que és seu.

I podríem seguir així, però tanmateix, mentre es mantengui en el discurs o mentre es mantenguin alguns en el discurs de les dues pàtries, com deia, estarem tocats de l'ala i ben tocats de l'ala. Així, no podem volar, perquè la pàtria comuna i indivisible sempre acaba fent callar l'altra pàtria, la pàtria íntima de la qual parlava Francesc de Borja Moll o Andreu Murillo, que és el nostre poble. Ja no hi ha marge de joc, cadascú haurà de triar quina és la seva pàtria, a qui deu màxima fidelitat, qui ha de decidir el nostre futur.

Nosaltres ho tenim clar, i aquí crec que val la pena ser sincers i saber finalment qui ens farà callar; l'experiència ha estat sempre la mateixa, el que surt d'aquí arriba a Madrid però alguns han de callar davant Madrid. El conveni de carreteres és una mostra d'aquesta Espanya dels "simpa", compromet però no paga, que ens vol província i res més. Les Illes Balears no ens ho mereixem, crec que tots estam d'acord aquí que no ens mereix, alguns fem feina per a açò, d'altres només fan la rialleta de tant en tant i mentre veuen com el tren passa i li diuen adéu.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Intervenció del grup parlamentari proposant per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Sr. Borràs, per un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, president. Ja ho he avançat a la primera intervenció que acceptàriem les dues esmenes, amb la transacció proposada de Ciutadans, i que no acceptarem, per les raons que ja he dit també, i també ha reiterat el Sr. Reus, la de Podem, i per a les que ara intentaré explicar, també ho he dit, però intentaré abundar més en la del PP.

El rellotge no corre, Sr. President, ho dic perquè després es queixaran que parl massa, i com que tenc tendència a parlar massa, m'estim més avisar.

Sra. Maicas, mentre el Sr. Matas i la Sra. Cabrer i el Sr. Pere Palau feien les carreteres autopista, jo era conseller de Carreteres de Menorca i m'oposava a una carretera que em feia el Sr. Matas, també a Menorca, i la Sra. Armengol era presidenta del consell de..., m'oposava de com la volia fer, perquè és un disbarat la carretera, volíem la carretera però no d'aquella manera.

(Remor de veus)

Sr. Camps, vostè Sr. Camps, vostè ha tengut una carrera tan llarga de portaveu adjunt del seu grup que ja entenc que tenguí ganes de parlar quan no li toca, perquè no el van deixar parlar els seus.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Maicas, mentre açò passava, la Sra. Armengol i els progressistes de Mallorca, els progressistes de Menorca no podíem fer altra cosa que expressar la nostra solidaritat amb tota la gent d'Eivissa, que veia com li esbutzaven l'illa sense poder-hi posar remei. I el Sr. Xico Tarrés i el Sr. Albert Prats l'únic que van poder fer va ser gestionar el desastre, gestionar el desastre...

(Remor de veus)

..., resoldre com podien, resoldre com podien la malifeta del Sr. Matas i de la Sra. Cabrer, és l'únic que van poder fer.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sra. Mercadal, després parlarem d'aquestes coses de la Sra. Cabrer.

Sr. Melià, vostè, jo ja ho entenc, vostè, el PSOE i el PP són iguals i per tant jo, com que ells dos són iguals, jo som diferent, però no som iguals. Pels seus vots els coneixereu, pels convenis...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... pels convenis també ens coneixereu, pel finançament...

(Se sent el Sr. Melià i Ques de fons de manera intel·ligible i remor de veus)

..., pels convenis també ens coneixereu, pels convenis també ens coneixereu...

(Remor de veus, algunes rialles i alguns aplaudiments)

Sr. Melià, les seves capacitats de visionari mai l'han dut enlloc, és a dir que esperem que ara tampoc no li duguin, perquè no li han dut mai, eh.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

I parlava dels atemptats, parlava el Sr. Melià dels atemptats d'Atocha, parlava dels atemptats d'Atocha, perquè els atemptats d'Atocha que un ministre i un president de Govern, des d'aquí dintre enviar-se firmes de conveni per SEUR mentre passava tot el que passava i bravejaven aquí de firmar convenis mentre Espanya vivia el dia més negre de la seva democràcia, demostra alguna cosa, demostra alguna cosa de la "catadura" d'uns i altres, alguna cosa demostra, perquè els símbols també són importants en política i els gestos també són importants.

Sr. Company, ara, sí, ara li toca a vostè, que li posaven pals a les rodes en el conveni a Madrid, la Sra. Armengol...

(Se sent el Sr. Company i Bauzá de fons de manera intel·ligible)

..., sí, sí, sí, no, no, no, i el Sr. Antich, o el Sr. Antic, molt bé. Anem a veure, miri, van aconseguir, van aconseguir un conveni quasi 131 milions més alt que els dos convenis del PP, 138

milions més alts, prou important. M'he equivocat i he confós el dia de la rescissió del contracte amb el dia de la sentència, m'he equivocat, jo no som perfecte, ho sé, en som molt conscient.

Però el Sr. Beteta ens diu coses que no són certes. Miri, Beteta: "*España es un país sexi desde el punto de vista financiero*". Un senyor que és capaç de dir açò no m'estranya que sigui capaç d'escriure el que li ha escrit a la Sra. Cladera. Perquè, convenis el ministeri en pot firmar, perquè en va firmar un dia 29 d'agost, el ministre de Foment en va firmar un dia 29 d'agost, amb una clàusula molt justa que és la reconstrucció de Lorca. I evidentment, modificació de pressuposts hi ha sistemes tècnics possibles i a més Les Corts estan obertes, es poden fer modificacions pressupostàries, estan obertes Les Corts.

Competències de carreteres, vostè em diu que són dels consells i que, per tant, açò és un error; miri, dia 11 del 7 del 2012: "*El Govern usará los 33 millones de Montoro para pagar la deuda de las autopistas de Matas*", foto del Sr. Bauzá i del Sr. Montoro. Carreteres, deute, deute de carreteres, evidentment, per a açò es pot pagar. Per cert, aquest mateix dia, Sra. Mercadal, el Sr. Bauzá deia, *Diario de Mallorca*, açò és 11 del 7 del 2012: "*El Govern confía en que el IVA turístico sólo subirá al 10%*", confia que el IVA turístic *sólo* subirà un 10%, açò supòs que és una mesura per a l'empresa familiar de les Illes, supòs que..., eh, açò és donar suport a l'empresa familiar.

(Remor de veus)

El Sr. Company em demana comissió bilateral de seguiment, Sr. Company, Sr. Company,...

(Remor de veus)

... sí, possiblement soc el pitjor perquè som l'únic que he fet carreteres, perquè el Sr. Tadeo no va fer ni una sola carretera, per tant jo dec ser el pitjor, perquè som l'únic que n'he executades, Sr. Camps.

(Remor de veus)

Sí, Sr. Company, sí, no, no, però bé, li digui al seu vesí.

(Remor de veus i algunes rialles)

Comissió de seguiment, Sr. Company, comissió de seguiment...

(Remor de veus)

... se n'han fet des de l'any 2011...

(Remor de veus)

... se n'han fet des de l'any 2011...

(Remor de veus)

... des de l'any 2011 s'han fet, ...

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats i diputades, un poc de silenci, per favor. Continuï, Sr. Borràs.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, jo, posaré en marxa el rellotge, però si em deixen acabar, li ho agrairia.

Comissió de seguiment de carreteres, sis reunions de seguiment de carreteres sobre aquests convenis, 3 del 10 del 2012 fins al 30 del 5 del 2016, la darrera, una..., cinc amb el Govern del Sr. Bauzá, primer el Sr. Simó Gornés i després vostè, una amb el Govern de la Sra. Armengol, eh, 30 del 5 del 2016. El Govern remet una carta un mes després, dia 23 del 6 del 2016, que diu al Sr. Jorge Urrecho Corrales, director general de Carreteres, li diu el següent: *“En virtud de lo acordado en la sesión de la Comisión bilateral mixta de programación, seguimiento y control de los convenios de colaboración entre el Ministerio de Fomento y el Gobierno de Baleares -és a dir, ho havien acordat el Govern d'Espanya per a les Illes- en materia de carreteras, de día 6 de febrero de 2013 -6 de febrer del 2013-, adjunto remito la siguiente documentación”*; és a dir que de 6 de febrer del 2013 vam haver d'esperar que hi hagués el Govern de la Sra. Armengol perquè li enviessin els documents necessaris per cobrar el que ens deuen, perquè vostè va tenir, des del 6 de febrer del 2013 fins que va cessar per enviar aquests documents, i no ho va fer.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, hauria d'acabar.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, i la comissió de carreteres...

(Alguns aplaudiments)

... ja s'ha reunit, ja la comissió bilateral de carreteres ja té tots els papers i per açò el protocol no el firma Carreteres, sinó que el firma el Ministeri d'Hisenda, perquè Carreteres ja ha acabat la seva feina i ara és feina de cobrar, de cobrar. I reunir altra vegada la comissió de carreteres és dilatar, fer una tàctica dilatòria que és l'únic que vostès saben fer.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Borràs, vostè ha acceptat les dues esmenes de Ciutadans, amb la transacció corresponent a la número 1. A la dos no n'hi ha cap.

Començar a votar el primer punt, amb l'esmena i la transacció acceptada. Votam.

37 vots a favor; 19 en contra; cap abstenció.

Passam a votar el segon punt, amb l'esmena incorporada de Ciutadans. Votam.

56 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

III.3) Proposició no de llei RGE núm. 8179/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a convertir el bo social en una mesura efectiva contra la pobresa energètica a l'àmbit elèctric.

Finalment, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 8179/15, presentada pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears, relativa a convertir el bo social en una mesura efectiva contra la pobresa energètica a l'àmbit elèctric.

Intervenció del Grup Parlamentari Podem Illes Balears, el Sr. Saura, per un temps de deu minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, diputats i diputades. Avui duem una proposició no de llei a aquesta cambra, que varem presentar fa més d'un any, això també de vegades mostra un fet simptomàtic, no?, que la institució és massa lenta.

Pensem que una de les causes d'exclusió a la nostra societat, i sabem, és la falta de mitjans per obtenir l'energia que es necessita per portar una vida normal. Això s'ha agreujat molt amb la crisi econòmic la qual ha reduït el poder adquisitiu de moltes famílies i ha fet, a la mateixa vegada, que la pujada dels preus de subministraments energètics doncs agreugés aquesta situació.

Des del 2008 a Espanya la factura de la llum ha pujat un 52%, la major pujada de la Unió Europea, per davant de França, un 46%; d'Alemanya, un 35%; Regne Unit, 26, i Itàlia, un 5%. Restringir l'aigua per cuinar o endreçar-se és el principi de l'exclusió respecte de la resta de la ciutadania; no poder pagar la factura de la llum implica córrer el risc de posar-se malalt i trobar-se a temperatures no adequades si un no té radiadors, però també implica no poder-se connectar i interactuar o treballar via internet amb la resta de la gent. El tall del subministrament de gas és sinònim també de precarització de la salut o de no poder menjar calent.

Per evitar-ho, en teoria, existeix l'anomenat bo social, però la Llei 24/2013, de 26 de desembre, del sector elèctric, que regula els consumidors vulnerables i el bo social, en realitat no defineix les característiques socials de consum i poder adquisitiu per ser considerat un consumidor vulnerable. Mesures, com el bo social elèctric, o unes altres, com el bo social d'empreses subministradores d'aigua, no han tingut l'efecte esperat a l'hora de garantir el subministrament energètic per a la ciutadania i, a més, s'han mostrat ineficaces.

La ineficàcia es produeix en gran mesura per una definició errònia dels destinataris de les ajudes, hi ha gent amb moltíssim doblers que cobra el bo social, perquè no s'utilitza un criteri de renda. El fet, a més, que la sol·licitud es faci fonamentalment a través dels mitjans telemàtics, fa que per a les energies vulnerables s'afegeixi una dificultat, ja que els serveis de dades

són els principals, els primers elements que les famílies deixen de contractar quan tenen dificultats econòmiques.

La prova de la ineficàcia del sistema vigent és que entre l'any 2009 i 2014, d'acord amb les dades de la Comissió Nacional del Mercat i la Competència, ha disminuït un 17,88% el nombre de sol·licituds de les ajudes de bo social, precisament quan la crisi econòmica a les famílies ha estat més important.

Des del nostre grup parlamentari venim denunciant i dient, parlant d'una situació que ens sembla, per una banda, totalment il·lògica i, per una altra, totalment immoral, mentre les companyies elèctriques se'n duen una doblorada, hi ha gent a qual es talla la llum. I no es prenen, precisament, mesures per intentar acabar amb aquesta situació, a això també s'hi afegeix una corrupció legalitzada, com són les portes giratòries les quals continuen rodant mentre les elèctriques augmenten exponencialment els seus beneficis. Vàrem, per cert, trobar a faltar el vot del Partit Socialista al Congrés dels Diputats a la nostra proposició no de llei que vàrem presentar fa molt poc, precisament per acabar amb aquesta corrupció legalitzada que són les portes giratòries.

En tot cas, pensam que empreses estratègiques, que abans eren de tothom, que es pagaven amb els doblers de la ciutadania, ara són utilitzades perquè els polítics se'n duguin uns bon doblers per a no fer res en els consells d'administració d'aquestes empreses. Mentrestant, com deia, la factura no deixa d'augmentar, i creiem, des del nostre grup parlamentari, que hi ha una relació directa entre l'augment de beneficis de les companyies elèctriques i la pujada de la llum que pateix la gran majoria de la població.

Endesa, a febrer d'aquest any 2016, havia generat uns beneficis de 1.085 milions d'euros; el president d'Iberdrola cobrava el 2014 un 22% més que el 2013. Creiem que això fa palesa una situació i una relació molt directa entre el que paga la ciutadania i el que guanyen alguns.

Existeix, a més, una inoperància, que jo diria cercada, per part del Ministeri d'Indústria, Energia i Turisme, o tal vegada José Manuel Soria estava més preocupat per administrar els seus comptes a Panamà que no de solucionar el greu problema de pobresa energètica que pateix tot l'Estat.

El 17 d'octubre, en sis dies, és el Dia internacional per a l'eradicació de la pobresa, crec que a sis dies d'això és un bon dia per assenyalar els culpables de la situació de pobresa energètica del nostre país, pensam que el Govern del Partit Popular és còmplice de l'estafa elèctrica i de vegades pensam que el Partit Socialista ha estat massa dèbil a l'hora de defensar un sistema elèctric raonable.

Sabem també dels esforços de l'exministre Miguel Sebastián, però també coneixem la radical i inhumana oposició que va trobar amb les companyies elèctriques.

I són aquestes neoliberals que deixen la gent enrera i amb fred a ca seva les que un govern de canvi a l'Estat hauria de combatre. Duem molt de temps parlant de la importància de posar fi a això, no calen abstencions, sinó un no rotund a Rajoy per dir adéu a les polítiques que provoquen desnonaments,

pobres energètics, privatització dels hospitals, externalitzacions i retallades sense contemplació.

A més, a la nostra proposta ho diem ben clar, volem que els doblers per al bo social provenguin del que les elèctriques, pels mitjans de costos de transició a la competència, deuen a tota la ciutadania, quantitat que pot ascendir a més de 3.600 milions d'euros. Hi ha veus que parlen de 10.000 milions d'euros que es varen portar de tota la ciutadania. Per això, les esmenes que hem pactat amb el PSIB, amb MÉS, parlen de fer una auditoria per saber quina és la quantitat exacta que se'ns deu.

Nosaltres pensam que és evident que les empreses elèctriques han percebut de forma dubtosa una compensació milionària amb càrrec, com deia, als doblers públics, que actualment, a més, està denunciada davant els tribunals europeus. Pensam que aquesta quantitat ha de retornar-se i dirigir-se a finançar precisament aquest bo social, i això és el que proposam en aquesta proposició no de llei.

Pensam que hi ha dades, que tenim dades suficients per fer una diagnosi de la situació de pobresa energètica al nostre país i de quines situacions poden considerar-se com a llar vulnerable: potencia contractada inferior a 3 quilovats, consumidors de seixanta anys o més que siguin pensionistes, per jubilació, incapacitat permanent o (...) que percebin les quantitats mínimes o consumidors que siguin família nombrosa per a les quals la situació de renda impliqui també una situació de pobresa energètica. Podem parlar també de desocupació. En tot cas, pensam que la definició que s'utilitza ara mateix no pal·lia els problemes de pobresa energètica al nostre país.

A més, com deia abans, hi ha un problema afegit i és que les sol·licituds es fan de forma telemàtica, com he dit, el primer servei que deixa de contractar una família amb problemes de pobresa energètica és precisament el servei d'internet, per tant, li és difícil accedir a aquestes ajudes i d'aquí la baixada de demanda, precisament quan la crisi econòmica era més dura.

Com deia, aquesta iniciativa és la primera iniciativa de Podem que va entrar en el registre del Parlament, fa més d'un any i busques, i entenem que hi havia algunes mancances, que ara es veuen compensades amb les esmenes que hem pactat entre el Partit Socialista, MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i nosaltres, en tot cas, les mesures que proposàvem nosaltres amb aquesta proposició eren modificar la regulació del bo social i establir uns requisits per ser-ne beneficiari. El segon punt parlava de retornar els 3.600 milions d'euros pendents de recaptació dels costos de transició a la competència i, el tercer punt, reformar les regles del mercat elèctric per garantir que no hi hagi centrals ja amortitzades.

En el següent torn d'intervencions, quan tothom hagi parlat, diré quines esmenes s'accepten per part del nostre grup parlamentari.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Saura. Intervenció del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, per defensar l'esmena RGE núm. 14402/16, la Sra. Maria Antònia Sureda, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats. Que un dels problemes més grans que actualment té l'Estat espanyol sigui la pobresa energètica a l'àmbit elèctric és més que discutible. Que a les Illes, com a part de l'Estat espanyol, no hi hagi una temperatura òptima i això impliqui que hi hagi morts per efectes del fred o la calor és més que discutible. Que a determinats no es pugui tallar el subministrament elèctric, segons la situació de la família, és lògic, però no a qualsevol potència, no és el mateix tenir electricitat per a una gelera, per cuinar, que, per exemple, tenir tots els dormitoris climatitzats.

Que reclamin els 3.600 milions d'euros a les companyies elèctriques i posar-los a un bo social podria ser just, però s'ha d'estudiar la forma d'executar-ho.

Reformar les regles del mercat energètic també es pot fer, sigui justament ajustant els preus de producció, com transport i distribució, però s'ha d'estudiar la manera de fer-ho real. Per això, la millor manera seria, en lloc de presentar aquesta proposició no de llei, que es fes una comissió amb experts que es dedicàs a desenvolupar la manera de fer-ho possible. Per què si no pensarem que això és únicament una iniciativa de rerafons polític amb la qual e fa demagògia però que no se cerca una solució real.

Votarem a favor d'aquesta proposició no de llei, en cas que acceptin l'esmena que els presentam, que no és més que afegir un punt 4, on se'ls demana el compromís real amb el que es proposa; és a dir que es creï una comissió d'experts que indiquin si és viable això que demanen i si es pot aplicar de forma efectiva.

I estariem ben pendents de la tasca d'aquesta comissió, perquè si no, i ho diré en condicional perquè no s'enfadin i perquè confio que no ens haurem d'abstenir, només vendrien a fer populisme i proposar utopies i fer *postureo* sense adquirir un compromís.

Pel que fa a les esmenes que han presentat la resta de partits, com he dit, si ens accepta la nostra, nosaltres ho votariem a favor, depèn del Sr. Saura, del que faci; però, si no, votariem a favor... si no ens abstenem, però votarem a favor la 14414, allà on diu que "El Govern de les Illes Balears ha de treballar per impedir que les empreses elèctriques tallin l'electricitat a qualsevol família que es trobi en situació de pobresa energètica a les nostres Illes", i a la 14415, allà on diu que "El Parlament de les Illes Balears insta el Govern de les Illes Balears a actualitzar el conveni entre Endesa i la FELIB i a ampliar-ho a més empreses per tal de garantir que això s'acompleixi."

En definitiva, demostrin que, a més de titulars, per als seus electors també saben fer feina. Res més, gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Sureda. Intervencions dels grups parlamentaris que han presentat conjuntament les esmenes RGE núm. 14410/16, 14411/16, 14412/16, 14413/16, 14414/16 i 14415/16. Pel Grup Parlamentari Socialista, la Sra. Obrador, per un temps de deu minuts.

LA SRA. OBRADOR I GUZMÁN:

Moltes gràcies, Sr. President. Han passat quasi deu anys des que va esclatar la crisi, una crisi que va afectar les classes mitjanes i les classes treballadores, fa deu anys, i avui encara és vigent donar una resposta a la pobresa energètica, i això significa que, com a societat, hem fracassat, i com a responsables polítics també hem fracassat en no saber donar resposta a una situació que afecta milers de persones i que és dramàtica, des del meu punt de vista prou dramàtica.

Tot i que la Unió Europa va dictar normes en matèria... que contenen previsions específiques perquè els estats membres abordin la qüestió de la pobresa energètica i la protecció dels consumidors vulnerables, però aquí la realitat es va trobar amb un mur que significa la manca de voluntat política per posar-se devora els més vulnerables i d'impulsar normes i impulsar polítiques per ser al seu costat; aquí la voluntat política es va exercir per fer possible l'augment dels beneficis de les companyies subministradores d'energia elèctrica.

Fa tres dies, Comissions Obreres i UGT varen presentar un informe que deia que el 80% dels treballadors d'aquestes Illes treballen en precari, amb contractes precaris.

Així mateix, un recent estudi sobre la pobresa energètica, fet per l'Associació de Ciències Ambientals, dibuixa una realitat que diu que més de 5 milions de ciutadans no poden encalenticir casa seva durant l'hivern, un 22 d'increment en relació amb fa dos anys. Pel que fa a les Illes Balears, assenyala que hem passat de ser la comunitat número 11 en pobresa energètica el 2007 a situar-nos en el sisè lloc el 2014, la qual cosa significa que el 13% dels consumidors elèctrics de la nostra comunitat, 162.000 persones, es veuen obligats a deixar de pagar la llum; la qual cosa significa que 85.000 persones de les Illes Balears pateixen fred a l'hivern, i la qual cosa significa que, del total de persones que deixen de pagar el rebut, el 80%, aproximadament, no tenguí accés al bo social.

Aquesta situació tan dramàtica no és casual, sinó que obeeix a una política econòmica meditada, a una política econòmica alabada i pregonada a Europa per un Partit Popular que presumeix d'haver impulsat la competitivitat a base d'aplicar retalls en els salaris dels treballadors. El PP ha venut com un èxit allò que no és més que el fracàs d'una política econòmica que significa l'empobriment de les classes mitjanes i de les classes treballadores; el camí de la desigualtat és el camí que ha elegit el govern Rajoy per sortir de la crisi.

Per això aquest parlament ha d'enviar un missatge molt clar, nítid, a la ciutadania de Balears, que el tema de la pobresa energètica que pateixen milers de famílies a la nostra comunitat és encara una prioritat a la nostra agenda política. Per això avui

debatem aquesta proposició no de llei, perquè és una situació que afecta directament el benestar i la salut de les persones, perquè per damunt d'iniciatives més estructurals i sens dubte urgents, com la legislació de l'aigua, la legislació del gas, de l'electricitat, com tenir una estructura de preus que garanteixi un mínim gratuït o molt assequible, com penalitzar els malbarataments, com la renovació dels habitatges urbans i l'eficiència energètica. Avui parlem de demanar al Govern de l'Estat per tal que adopti mesures urgents assumibles que evitin el patiment de fred, i també mesures que impedeixin restriccions energètiques per poder viure amb dignitat. Es tracta de tenir o no tenir la voluntat política de fer-ho.

En relació amb el primer punt de la PNL, que parla de modificar el bo social, s'ha de dir que a dia d'avui és una disposició transitòria del Reial Decret Llei 6/2009, de 30 d'abril, pel qual s'adopten mesures en el sector elèctric i s'aprova el bo social, la que limita el bo social als clients amb potència contractada inferior a 3 quilovats, als pensionistes amb pensions mínimes, a famílies nombroses i a llars a tots els seus membres en situació d'atur. Nosaltres pensam que el fet de tenir una potència contractada inferior a 3 quilovats no significa que es tracti d'una llar vulnerable; és freqüent que habitatges buits mantenguin un contracte mínim, i també pensam que una família nombrosa no té perquè ser una família vulnerable en termes econòmics. Com hem dit abans, la directiva comunitària vincula els conceptes de consumidor vulnerable i pobresa energètica, però el Govern d'Espanya no ha procedit encara a definir aquests conceptes, tot i l'informe de la Defensora del Poble que instava a modificar els criteris d'accés al bo social en el sentit de considerar com a requisit d'accés la renda per càpita de la unitat familiar. És evident que la desvinculació entre el bo social i el nivell de renda genera una evident situació de discriminació; d'una banda, determinats consumidors amb baixos ingressos no tenen dret a bo social al no estar inclosos en els col·lectius identificats, mentre que altres sí poden beneficiar-se del bo social amb total independència del seu nivell de renda, sols pel fet de pertànyer a un d'aquests grups. Per tant consideram que el criteri més objectiu per accedir al bo social és la renda per càpita de la unitat familiar, i consideram justificades altres circumstàncies com la discapacitat, la dependència o la malaltia crònica, i en aquest sentit hem presentat les esmenes de modificació del punt 1 i del punt 1.2.

En el punt 2 de la PNL Podem assumeix el plantejament de la Plataforma per a un nou model energètic quan va presentar una denúncia davant la Comissió Europea per tal que Espanya recuperés l'accés de compensació cobrat de més per les companyies elèctriques en concepte de costos de transició a la competència. Tot i que tant l'informe de l'Advocacia de l'Estat de març de 2008 com la Comissió Nacional d'Energia assenyalaren la necessitat de procedir a la liquidació dels sobre costos, aquesta no es va reclamar; cap govern no ho va fer. Nosaltres esperam que la sentència sigui favorable a la pretensió de la Plataforma, ja que l'impacte immediat suposaria la rebaixa aproximada d'un 10% de la factura elèctrica, i ens permetria tenir uns recursos milionaris per destinar a pal·liar la pobresa energètica. Tot i compartir el plantejament de la Plataforma i del punt 2 de la PNL, en aquest sentit de no perdonar el que deuen a l'Estat les elèctriques, i a la ciutadania també, no és fàcil definir quina és la quantia total dels costos de transició a la competència que han rebut de més les elèctriques;

per això, quan se cita textualment que es retornin 3.600 milions d'euros, pensam que elimina la possibilitat que es puguin recuperar xifres superiors, perquè no sabem encara, i ho ha dit el portaveu de Podemos, que per ventura es pugui aproximar a 10.000 milions. Aquest dubte raonable dona peu a l'esmena de modificació del punt 3, en el sentit que l'Estat faci una auditoria de tots els costos de transició al sistema elèctric.

L'addició d'un nou punt 4 té a veure amb la protecció de famílies en situació de vulnerabilitat econòmica més enllà de les obligacions de l'Estat a protegir-les. Consideram que la comunitat autònoma, tot i tenir poc marge competencial en aquesta matèria, ha de continuar treballant per impedir que les empreses elèctriques tallin el subministrament de corrent a les persones que es trobin en situació de pobresa energètica, tal i com ha impedit aquest govern amb la moratòria que es va aprovar a principis de legislatura. I en aquest sentit també hem de citar la futura llei d'habitatge, que contempla i actua sobre la pobresa energètica.

L'addició del punt 5, referit a l'actualització del conveni amb la FELIB, hem d'assenyalar que ja ho diguérem quan es va impulsar aquest conveni, que està dirigit a usuaris de serveis socials que siguin beneficiaris d'un ajut municipal; per tant pensam que quedarien exclosos molts de consumidors que no són usuaris i que tot i tenir un treball no poden fer front a la despesa energètica ni tampoc estar inclosos dins aquest ajut. Per tant és cert, s'ha d'actualitzar, però s'ha d'actualitzar en el sentit que puguin incorporar totes aquelles persones que tinguin una pobresa energètica, al marge de la seva condició d'usuaris dels serveis socials.

I, finalment, consideram oportú definir el concepte de consumidors vulnerables com aquells que es troben en situació de pobresa energètica. Nosaltres pensam que hem de defensar aquells que destinen en còmput anual a la factura de subministrament energètic i per a la satisfacció de les seves necessitats domèstiques bàsiques més del 10% de la seva renda familiar; per això pensam que és aquest el col·lectiu que hem d'anar a protegir i vetllar perquè no puguin continuar en aquesta situació.

Sens dubte són moltes les persones que pateixen pobresa energètica, i pensam que aquest govern i aquesta comunitat han de reclamar tot allò que..., tots els recursos que deuen les elèctriques, que han estat de moment les úniques beneficiades. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Obrador. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Mallorca; el Sr. Abril, per un temps de deu minuts.

EL SR. ABRIL I HERVÁS:

Bon dia a totes i a tots. Evidentment el nostre grup donarà, com no podia ser d'altra manera, suport a aquesta proposició no de llei, que coincideix aquest debat amb el fet que demà és 12 d'octubre, i em va fantàstic per recordar aquelles paraules

del professor Cotarelo, que diu que Espanya no és una gran nació sinó el que queda d'un imperi, que en més d'una ocasió m'han sentit dir des d'aquesta tribuna. I és que el paper que han jugat i juguen les grans elèctriques en aquest imperi decadent espanyol és el que els agradaria fer a alguns polítics que, en qualsevol cas, són els que han fet possible que aquestes empreses, que gestionaven un servei bàsic com l'energia, o el gestionen, però que en un altre temps eren públiques i generaven beneficis que eren per a tots i per a totes, en un temps molt determinat i una gent amb nom i llinatges i amb sigles polítiques, fossin privatitzades fa cosa de dues dècades, unes empreses que varen esdevenir al cap de poc temps el nou Colón o el nou Hernán Cortés, no?, de l'imperi espanyol que se'n va anar a fer l'agost en la construcció, per exemple, de nombroses preses i pantans -no sé si els sona això d'altres èpoques també d'aquest estat-, desplaçant també, i encara ara passa, a nombroses comunitats indígenes a Amèrica Llatina, empreses que en un altre temps eren públiques i que ara són oligopoli que guanyen milers de milions, però que continuen espoliant les arques públiques d'aquest estat i sobretot les butxaques dels consumidors i consumidores gràcies a aquest tàndem de l'anomenat dèficit tarifari que va molt lligat a les portes giratòries.

De fet, aquests dies s'ha parlat molt d'un PowerPoint, després del PowerPoint d'Aina Aguiló va arribar el PowerPoint del finançament irregular del PP amb Gürtel, que és el que hem vist aquests dies als diaris i de fet l'esquema del PowerPoint del finançament del Partit Popular s'assembla bastant a l'esquema del finançament irregular també dels partits o de la política a través de la trama de les portes giratòries, que és el que manté aquest sistema pervers que ens du al rerafons de la problemàtica que abordam avui aquí com és el de la pobresa energètica i el bo social. El PowerPoint de finançament il·legal del PP i la trama de les portes giratòries s'assemblen dramàticament i sostenen tot un sistema.

Només d'aquesta manera s'explica que Espanya no sols dicti normativa sense precedent, normativa sense precedent a cap altre lloc del planeta, per limitar per exemple l'autoconsum, un autoconsum que justament hauria de significar la garantia d'accés a l'energia i de democratització del que és l'energia i que a més acusa el sector de les energies renovables de ser el culpable de tots els mals, justament quan els costos de generació en energies renovables són econòmicament més barats que la generació mitjançant qualsevol altre sistema i sobretot en sistemes basats en energies brutes. Però justament es fa normativa per mantenir viu i retroalimentar aquest oligopoli elèctric, no només fan això, no només fan lleis que no tenen precedent a cap altra banda del planeta, sinó que fins i tot es boten la normativa europea.

I els llegesc literalment el que diu la Directiva 2009/72/CE: "Els estats membres adoptaran mesures oportunes per protegir els clients finals i en particular garantiran una protecció adient als clients vulnerables. En aquest respecte cada un dels estats membres definirà el concepte de client vulnerable que podrà referir-se a la pobresa energètica i, entre altres coses, a la prohibició de desconexió de l'electricitat a aquests clients en períodes crítics. Els estats membres garantiran l'aplicació dels drets i les obligacions relacionats amb els clients vulnerables".

Què s'ha fet en relació amb aquesta normativa europea de l'any 2009?, som a l'any 2016, quasi, quasi acabant-lo. No s'ha fet absolutament res i es podria haver fet i si s'hagués fet, efectivament, avui en dia no hauríem d'estar parlant ni presentant aquesta proposició no de llei. De fet, no només no és que no hagin fet res, és que malgrat que aquesta directiva sigui del 2009, fa només un any o fa poc més d'un any, i també els ho he dit des d'aquesta tribuna en més d'una ocasió, que el Partit Popular, Sra. Fernández, negava l'existència... vostè no, però hi ha hagut companys del seu partit que m'han negat en aquest parlament públicament i està escrit al *Diari de Sessions*, que existís la pobresa energètica, aquesta directiva de 2009 parla directament de pobresa energètica, i que la pobresa energètica era un invent de les esquerres per fer política.

No és només això, sinó que fins i tot el Govern d'Espanya ha negat l'any passat a la UNEF, que és la patronal de les empreses fotovoltaiques, la possibilitat d'instal·lar gratuïtament a les llars vulnerables plaques solars perquè la gent almanco pogués tenir un mínim de consum sense dependre del sistema, saben que varen dir el secretari d'estat Sr. Nadal i l'exministre Soria?, que si feien això llevaven el bo social a aquestes famílies, això és el que s'arriba a permetre i a consentir en aquest estat.

Un bo social, que tots i totes coincidim que s'hauria de canviar, que s'haurien de canviar els criteris d'avaluació i s'hauria de prioritzar sobretot el criteri de renda, cosa que no només no es fa, i que podria alliberar recursos també encara que sigui pel que és aquest bo limitat per arribar encara a més famílies que ho necessiten, sinó que a més s'administra de manera absolutament precària, vull dir... per exemple pensionistes, agafam només un col·lectiu del que podríem dir vulnerables, hi ha devers 2 milions i mig de pensionistes a Espanya que cobren les pensions mínimes i per tant, en teoria, s'haurien de poder acollir al bo social i només n'hi ha poc més de 300.000 que el cobren. Per tant, aquí alguna cosa falla.

Per a enguany ja se sap que queden 188 milions d'euros que havien d'assumir les grans elèctriques, les que són a UNAE... a UNESA, l'altra patronal de les elèctriques, però ja el Tribunal Suprem com cada any, perquè cada any aquestes empreses recorren a l'Estat, al Suprem i diuen que ells no volen assumir aquests costos, el Suprem els acaba donant la raó, el Suprem encara no ha emet sentència aquests dies, però està a punt de treure sentència, ja ha anunciat que treu una sentència, aquests 188 milions d'euros, com l'any passat i l'altre i l'anterior, els haurem de tornar assumir via dèficit tarifari, per tant, els haurem de pagar tots i totes.

Unes empreses que no assumeixen això, no assumeixen 188 milions d'euros, però Endesa ha guanyat més de 1.000 milions d'euros i això que en teoria ha guanyat 2.000 milions d'euros més que l'any passat o Iberdrola gairebé 2.500 milions d'euros, només dues de les cinc que formen part d'UNESA guanyen en benefici net l'equivalent al pressupost d'aquesta comunitat, i parlem de bo social, però també podríem parlar dels bons dels directius d'aquestes empreses que déu ni do, crec que més en evidència no es pot posar una qüestió com aquesta. No volen pagar el bo social, però tampoc no posen massa de la seva part per evitar els desnonaments de la gent sense recursos.

Un sistema que, com els deia, és un peix que es menja la cua perquè són a la vegada un oligopoli que es reparteix el mercat en un marc d'actors polítics que els ho permet i els ho consent, i això només canviarà al parer del nostre grup amb justícia i amb un canvi en les relacions de poder i això passa, primer, per canvis polítics que d'alguna manera desterrin els beneficiaris de les portes giratòries i malauradament fa pocs dies hem vist al Comitè Federal del Partit Socialista que un dels protagonistes d'aquestes portes giratòries feia tot el possible per carregar-se la possibilitat que hi hagués un canvi en aquest estat per fer possible que canviàs aquest sistema polític, i no importa -supòs- dir noms i llinatges; i segon, segona qüestió, que hi hagi una vertadera democratització de l'energia, que ja no és ni ha de ser oligopoli ni monopoli de ningú, sinó que cadascú la pot generar de manera bastant barata, per no dir quasi gratuïta a ca seva.

Mentre això no passi haurem de seguir debatent propostes i proposicions no de llei com aquesta que estan pensades -vull creure- des del sentit comú, des del sentit de la justícia i des del desig que es compleixi malauradament la llei.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Abril. Correspon ara al Grup Parlamentari MÉS per Menorca, la Sra. Font per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. Vicepresident. Bon dia a tothom, MÉS per Menorca també votarà a favor d'aquesta PNL, com ja s'ha dit els diferents grups hem presentat una sèrie d'esmenes a la proposició no de llei de Podem per tal d'actualitzar-la.

Al primer punt hem fet dues esmenes, la primera de modificació on s'insta el Govern de l'Estat a definir el concepte de consumidor vulnerable, per enfrontar-nos al problema de pobresa energètica es fa necessari definir el concepte de consumidor vulnerable ja que aquest no està definit a la nostra legislació. El Sr. Abril ja ha citat l'article 3.7 de la Directiva 2009/72/CE, però jo n'afegiré un altre, l'article 45.1 de la Llei 24/2013, del sector elèctric, "han de complir amb unes característiques socials de consum i de poder adquisitiu, la definició i els requisits es determinaran reglamentàriament", es pot concloure que hi ha una insuficient protecció dels consumidors vulnerables amb la llei 24/2013 i una inadequada transposició de la Directiva 2009/72/CE.

L'altra esmena és d'addició, i insta a establir que per ser beneficiari del bo social elèctric es tindran en compte altres criteris com és la renda per càpita de la unitat familiar, el nombre de llars amb pobresa energètica enteses com aquelles que no poden satisfer les seves necessitats energètiques bàsiques, per exemple mantenir l'habitatge dins un rang de temperatures de confort, s'ha triplicat en el sexenni 2007-2013.

Les dades demostren que l'únic mecanisme que existeix en l'actualitat per pal·liar la situació d'aquestes llars, l'anomenat bo social, no funciona; per rebre el bo social ha de complir-se alguna de les següents condicions: que la potència contractada sigui inferior a 3 quilovats, ser pensionista, ser família nombrosa o que tots els membres de la llar siguin a l'atur. Aquest conjunt de criteris és absurd i no serveix per identificar les llars amb pobresa energètica; com a exemple podem dir que el 79% dels receptors del bo social ho són per complir el primer d'ells. Caldria plantejar-se reemplaçar el bo social per lleis que garanteixin l'accés a un subministrament energètic mínim, i que aquest es converteixi en un dret bàsic.

Esmena de modificació al punt 2, en la qual instam a demanar que les empreses elèctriques retornin a l'Estat els doblers de l'excés de la compensació pels costs de transició a la competència.

Ara farem una miqueta d'història. A l'any 1997 arriba el moment de liberalitzar el mercat elèctric seguint una directiva de la Unió Europea; fins a aquell moment a les companyies elèctriques se'ls reconeixien uns costs per la generació d'electricitat fixats pel Govern; quan arriba el moment de la liberalització s'esperava que el preu de la llum baixés, amb la qual cosa aquestes companyies tindrien problemes per acabar d'amortitzar les inversions que havien realitzat sota el règim anterior. Per evitar les pèrdues econòmiques derivades de la liberalització del mercat elèctric, es creen els costs de transició a la competència, CTC, un sistema de compensació que reconeixia un preu mínim de la llum. El mecanisme era molt senzill: si el preu de l'electricitat baixava per sota de cert límit, 36 euros megavat, el Govern compensava les pèrdues; per contra, si el preu era superior a aquest límit, les elèctriques havien de pagar la diferència. La realitat és que el preu del mercat es va mantenir per sobre del límit, i per a l'any 2005 el saldo dels costs de transició a la competència era negatiu, això és, tocava a les elèctriques retornar els doblers. Per aquest motiu, el 2006 s'elimina aquest mecanisme però es deixa pendent de liquidar la diferència amb les elèctriques.

A l'any 1997, la Comissió Europea va autoritzar l'esquema del CTC, però advertia que l'ajuda no podrà superar en cap cas l'import dels costs de transició a la competència elegibles. Cap dels governs anteriors no va reclamar el pagament del que les elèctriques havien cobrat de més. És més, aquesta deixadesa a l'hora de reclamar la liquidació d'aquest excés cobrat va provocar que el 2010 caduqués el dret a reclamar el seu cobrament, amb la qual cosa aquestes companyies s'han embutxacat una doblrada que no els correspon a compte dels diners de tota la ciutadania.

A l'any 2015, la Plataforma per a un nou model energètic va interposar una demanda davant la Comissió Europea arran de la qual la Fiscalia anticorrupció va començar a investigar. La clau és conèixer per què mai no es va reclamar a les elèctriques que retornessin el cobrat de més pels costs de transició a la competència, malgrat que un informe de l'Advocacia de l'Estat, de març del 2008, així ho avalava.

Respecte del punt 3, hem presentat tres esmenes. La primera, de modificació, per la qual s'insta a fer una auditoria de tots els costs del sistema elèctric, per assegurar que es paga

de més a instal·lacions ja amortitzades. Tan la regulació de l'any 97 com la del 2013 estan creades per sostenir el mercat que no funciona i que és un negoci rodó per a les elèctriques espanyoles. Si mirem les dades dels beneficis, veiem que aquestes companyies de l'oligopoli doblem la mitjana de les seves homòlogues europees; per exemple, a l'any 2010, el benefici de les elèctriques espanyoles va ser del 10,11%, mentre que la mitjana de les europees va ser del 5,13%; a l'any 2011, les espanyoles van tenir un benefici del 7,44% i les europees del 2,98%, i aquesta diferència es repeteix any rera any.

A l'any passat, l'Observatori del deute amb la globalització va publicar el cost real de l'energia, estudi dels pagaments il·legítims en el sector elèctric espanyol 1998-2013, i allà hi diuen: "Els elements tècnics que sustenten el funcionament del sector elèctric, els pagaments a ens transferits i els deutes amb ells contrets tenen conseqüències per a les vides i els mitjans de vida de les persones. El principal instrument de repartiment, la tarifa elèctrica, conté alguns apartats que haurien de ser revisats per respondre realment a l'interès de la ciutadania, el mecanisme de fixació dels preus d'electricitat obvia els costos reals de generació i produeix desequilibris molt significatius, beneficis caiguts del cel, que s'han comparat amb l'escenari previ a 1998. Finalment, com a conseqüència de l'anterior el deute reconegut per l'Estat dels usuaris amb el sector podria ser considerat, majoritàriament, il·legítim", açò és el que diu l'Observatori.

Llavors, no és difícil arribar a la conclusió que el sector elèctric espanyol requereix transformacions profundes per contribuir legítimament a la societat a la qual presta un servei tan indispensable com l'energètic. Perquè ja és ben hora que aquestes empreses assumeixin la seva responsabilitat social.

Tenim una altra esmena d'addició, amb un nou punt pel qual instam el Govern de les Illes Balears a treballar per impedir que les empreses elèctriques tallin l'electricitat a qualsevol família que es trobi en una situació vulnerable. Aquesta esmena hauria d'anar lligada amb una necessària reforma de la llei en la qual es garanteixi el subministrament bàsic, la prohibició de la desconnexió en períodes crítics, la reducció de l'IVA de l'energia, així com l'impuls de les energies renovables.

Però mentre aquesta modificació no es faci, hem hagut de presentar una altra darrera esmena d'addició, en la qual s'insta el Govern de les Illes Balears a actualitzar el conveni entre Endesa i la FELIB.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Font, intervenció del Grup Parlamentari Mixt, Ciudadanos-Partido de la Ciudadanía, per defensar l'esmena [RGE núm. 14418/16](#), té la paraula la Sra. Ballester, per un temps de deu minuts.

LA SRA. BALLESTER I NEBOT:

Gracias, Sr. Vicepresidente. Señoras y señores diputados, desde Ciudadanos, como saben, apostamos por un nuevo modelo energético, basado en energías renovables y el autoabastecimiento, que creemos que es la mejor manera de acabar con la pobreza energética y, además, basado en una planificación de las necesidades de energía, a medio y largo plazo, para garantizar que la demanda sea adecuadamente abastecida y, a la vez, que se eviten situaciones de sobredimensionamiento como el actual.

Este nuevo modelo energético que proponemos está encaminado a resolver el problema del déficit de tarifa, a disminuir el importe de la factura eléctrica y a disminuir nuestra dependencia con el exterior. El modelo energético actual, además de basarse en energías fósiles contaminantes, ha sido gestionado de tal manera que hoy por hoy España es uno de los países de la Unión Europea con el precio de la electricidad más caro. Un encarecimiento debido, en gran medida, por todos los impuestos que tienen que asumir los ciudadanos, originados por un cúmulo de malas decisiones políticas, subvenciones nada transparentes y sobrecapacidad del sistema.

Los consumidores pagan los errores políticos. Hoy es dramática la situación en la que viven muchas personas que no pueden o tienen muchas dificultades para pagar la factura eléctrica, las consecuencias de la pobreza energética son múltiples: la falta de calefacción afecta a la higiene, a la salud, genera sobreendeudamiento y aislamiento social.

Como se ha dicho aquí, la Unión Europea también comparte el diagnóstico, y ya en la directivas del mercado interior de electricidad y gas plantea exigencias que obligan a los estados miembros a adoptar medidas para abordar el fenómeno de la pobreza energética.

El bono social es la única medida contra la pobreza energética a nivel estatal y no llega a todas las personas que lo necesitan, ya que los requisitos son muy restrictivos y no se adecúan a la realidad. Por ello, Ciudadanos presentó en el Congreso de los Diputados, este 5 de octubre, una proposición no de ley sobre pobreza energética, la proposición no de ley contenía la introducción de criterios de renta a la hora de acceder al bono social, la regulación de un nuevo sistema de acceso mínimo garantizado, también para los suministros de gas natural y gas butano, así como impedir el corte del suministro eléctrico a colectivos vulnerables y de otra índole, como por ejemplo personas dependientes de aparatos vitales en sus casas, etc. La proposición fue aprobada por unanimidad, es decir, ya está aprobado en el Congreso.

También se hicieron transacciones al Partido Popular y al Partido Socialista, con lo cual en cuanto se ponga un gobierno en marcha esta proposición saldrá adelante.

Y, bueno, también tenemos que decir que, por cierto, Podemos se abstuvo a la proposición no de ley. Aún así, nosotros apoyaremos este primer punto, como todos los puntos que se han presentado que hacen referencia al bono social.

En cuanto al punto 2, hemos puesto una enmienda de nueva redacción. Nosotros estamos de acuerdo con el punto 2, pero creemos que se tiene que ser más riguroso a la hora de las peticiones, ya que el Gobierno de España hoy no puede reclamar esos costes a las eléctricas porque han prescrito, prescribió en el 23 de junio de 2010. De hecho, debido a esta prescripción, Ciudadanos es uno de los firmantes de la denuncia que promueve la Plataforma por un nuevo modelo energético y que se ha llevado ante la Dirección General de la Competencia de la Comisión Europea, se denuncia el exceso de compensación a las eléctricas por parte del Estado español, en concepto de costes de transición a la competencia; que estaríamos de acuerdo que se hiciera una transacción con la propuesta del PSOE, porque estos costes no se sabe si son 3.600 millones de euros, sino que pueden ser más.

Por otra parte, también se insta a un cambio del sistema, de tal forma que no se continúe beneficiando a centrales que ya han sido amortizadas, que es el punto 3 de esta proposición y que también apoyamos.

Esta prescripción viene por un cúmulo de despropósitos, como ya se ha comentado el pago de los CTC se puso en marcha en 1997 y finalizó con el Real Decreto Ley de 2006. Ese mismo año, la Comisión Nacional de la Energía, que ahora se integra en la Comisión Nacional de Mercados y Competencias, se percató que, efectivamente, se había realizado una sobrecompensación por el valor de 3.400 millones de euros, sin embargo este real decreto no preveía ningún mecanismo de devolución.

Igualmente, en 2008, la Abogacía del Estado hizo un informe diciendo que sí que se procedía a exigir el reembolso de estos 3.400 millones de euros, pero la propuesta de orden ministerial nunca fue aprobada.

Así pues, hoy sólo nos queda la vía europea y se pretende que la Comisión Europea declare los CTC como ayuda de estado ilegal y que obligue a que se proceda a su devolución. Si la Dirección General de la Competencia de la Comisión Europea declara que se consideran ayudas los CTC, es entonces cuando el Gobierno de España ya puede instar a las eléctricas a exigirles el pago de esos millones de euros.

Por lo tanto, nosotros hemos propuesto una modificación del punto, no solamente estaríamos de acuerdo en quitar lo de 3.600 millones, sino dar relevancia a que los costes de transición de la competencia ya están en la Comisión Europea, ya ha sido tramitada la denuncia, se está estudiando y que cuando se obligue a que se proceda a su devolución es entonces cuando se inste al Gobierno de España.

Nada más, muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Ballester. Per a fixació de posicions dels grups que no han presentat esmenes, pel Grup Parlamentari Popular, la Sra. Fernández, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FERNÁNDEZ I HERRANZ:

Muchas gracias, presidente. Hoy estamos debatiendo aquí esta PNL que, como ha dicho el portavoz de Podemos, se debate un año después, así que totalmente de acuerdo con poder revisar cuál es el sistema, porque es verdad que a veces cosas que consideramos urgentes pues nos llevan a esta demora.

Dicho esto, la verdad es que estoy bastante sorprendida, porque la mayoría de las intervenciones que se han hecho han obviado parte de la realidad, y más sorprendida todavía con la intervención del Sr. Saura, que la verdad es que siempre, pues bueno, aunque nos critican mucho, pero creo que suele ser justo a la hora de repartir responsabilidades, pero esta vez creo que solamente ha querido repartir responsabilidades hacia unos y obviar completamente las de otros.

Pero empezaremos por el punto número 1, que habla del bono social. Sobre el bono social ya hemos debatido en este parlament, de hecho se ha aprobado una propuesta de todo el Parlament para instar al Gobierno central a que se revisase el bono social, porque sí que es cierto que, después de su puesta en funcionamiento y tras la aprobación de la ley en el 2013, que establecía los criterios para considerar a un consumidor vulnerable, éstos no han sido lo eficaces que deberían haber sido, y desde luego no se ha conseguido lo que se pretendía.

Tampoco diría yo que los criterios que se establecen son absurdos, creo que el tener en cuenta que se pudiesen acoger los pensionistas o los mayores de sesenta años que percibiesen la cuantía mínima o las familias numerosas o las unidades familiares con todos sus miembros en situación de desempleo no es algo absurdo, pero sí que es cierto que no tener en cuenta el criterio de renta pues ha podido o, como se ha comprobado, el que no ha llegado el bono social a todas las personas que debería haber llegado y que sí que lo necesitan.

En ese sentido creo que la postura de este parlament es firme, y además, como muy bien ha dicho la portavoz de Ciudadanos, la semana pasada se aprobó una propuesta en el Congreso, también en este sentido, que el Partido Popular no solamente dio apoyo, sino que también transaccionó y mucho en la medida de poder revisar este bono social y que realmente sea una herramienta eficaz y eficiente, y también se aprobó, a raíz de las transacciones el que se crease un fondo específico también a través de la participación del Estado, la participación de las comunidades autónomas y también la participación de las entidades locales.

Ustedes hoy presentan aquí una propuesta, que ha venido enmendada por los grupos del PSOE, MÉS per Mallorca y MÉS per Menorca, que nosotros, en ese sentido, creemos que mejora la redacción a través de las enmiendas y le daremos apoyo, porque, además, aparte de pedir que se puedan consensuar los criterios con las entidades sociales también se introducen otra serie de cuestiones a tener en cuenta, como puede ser la dependencia, la discapacidad o la enfermedad crónica. Así que, como parece que se ha dicho que se van a aceptar estas enmiendas, nosotros votaríamos a favor.

El punto número 2 es el que más nos llama la atención, si bien es cierto, y se lo agradecemos, que la portavoz de MÉS per Menorca es la única que ha hecho un marco histórico de cómo se aprobaron estos costes de transición a la competencia, nos ha llamado mucho la atención que haya sido la única que lo haya hecho, y tampoco con las matizaciones que nosotros creemos que son las reales ¿no? Es cierto que en 1997 se aprueba la Ley del sector eléctrico, aquella que liberalizaba el sector; que se hace para transponer una directiva europea que así lo marcaba; a partir de aquí se establecen los costes de transición a la competencia, precisamente para compensar aquellas compañías que habían hecho una serie de inversiones en el marco de la normativa anterior y, evidentemente, pues para garantizar que estas empresas no quiebrasen y diesen una mayor seguridad jurídica, se establecen estos costes de la competencia, con una serie de limitaciones en cuanto a cuantía máxima y también a duración.

Sí que es cierto que se estableció un precio que no fue el que posteriormente, pues a lo largo de los años fue el que se estableció, y es cierto también que, a raíz de un decreto, el Gobierno del Sr. Zapatero deroga estos costes de transición a la competencia al considerar que distorsionaban el sistema y que habían quedado obsoletos.

Y a partir de aquí es cuando me gustaría hacer las matizaciones que se han dicho por algunos portavoces, muy sutilmente, pero que es bastante necesario recordar. Es la Comisión Nacional de Energía, en el año 2007, cuando calcula que hay 3.588 millones de euros de este sobre coste que se ha producido a raíz de la aplicación de los costes de transición a la competencia. Este sobrepago se debería haber reclamado por el Gobierno del Sr. Zapatero, el Gobierno socialista, antes de que prescribiese el plazo en junio de 2010; y así lo decía un dictamen de la Abogacía del Estado, en marzo de 2008. Es decir, tenemos un dictamen de la Abogacía, de marzo de 2008, que le está diciendo al Gobierno que tiene que reclamarlo antes de junio de 2010, porque si no prescribirá el poder reclamar este pago. Y el Gobierno del Sr. Zapatero no reclama este pago. Esa es la voluntad que tenía el Gobierno socialista, algo que ustedes, señores de Podemos, no han criticado; sin embargo, decirles que sus compañeros de En Comú Podem, que han presentado una PNL en el Congreso, sí que criticaban y tildaban de escandaloso que el Gobierno del Sr. Zapatero no hubiese reclamado estos casi 3.600 millones que estimó la Comisión Nacional de Energía.

Dicho esto, informe de la Abogacía, dictamen que dice que la prescripción es un junio de 2010. Cambio de gobierno y, a petición del secretario de Estado de Energía, el Sr. Alberto Nadal, se solicita a Abogacía un nuevo dictamen para que estudie si es real la prescripción y si es imposible el poder reclamar esta cuantía. La Abogacía del Estado hace un informe en el año 2012, que señala la imposibilidad de poder reclamar esta cuantía en base al derecho nacional, por haber prescrito, como ya informó anteriormente en junio del año 2010. Pero abre la posibilidad de acudir a Bruselas, de acudir a la Unión Europea, a través del derecho comunitario, que no establece esta prescripción, ya que podría considerarse ayudas ilegales de Estado.

El propio secretario de Estado reconoce que a partir de aquí se inician conversaciones con la Comisión Europea, que se hace una petición por parte del Gobierno para que se pueda estudiar la reclamación de los costes de transición a la competencia y que se ha trasladado toda la información necesaria para que lo pueda estudiar. Al margen de eso, sí que es cierto que la Plataforma por un nuevo modelo energético ha presentado una denuncia formal ante la Dirección General de Competencia de la Comisión Europea por el caso de los costes de transición a la competencia y la comisión está pendiente, evidentemente, de valorarlo y abrir esta vía para que el Gobierno central pueda reclamarlos. Pero que no digan que ningún gobierno lo ha reclamado, uno lo podía reclamar y no lo hizo, y el otro tenía una imposibilidad jurídica de reclamarlo y está buscando soluciones para poder hacerlo.

Y para reforzar además cuál es la voluntad del Gobierno estatal y del Gobierno del Partido Popular, les voy a leer el acuerdo de investidura, firmado por el Partido Popular y por Ciudadanos, recientemente, que esperemos que se pueda llevar a cabo, que en el punto número 20, dice: “Se llevará a cabo una auditoría y liquidación definitiva de los costes de transición a la competencia, así como de todos los costes del sistema.” Un acuerdo que es un compromiso del Partido Popular y, en este caso, de Ciudadanos, que no aparecía en el acuerdo de investidura del Partido Socialista y de Ciudadanos. ¿Esa era la voluntad del Partido Socialista? Pues, no lo sabemos, pero desde luego las cosas se demuestran con hechos y el Partido Popular, desde luego, tiene toda la voluntad de hacerlo y así lo recoge en sus propios acuerdos.

Y esto me enlaza con el punto número 3, ya que precisamente en este acuerdo de investidura, que habla también de hacer una auditoría de todos los costes del sistema, también estamos a favor del punto número 3 que ha presentado el Grupo Podemos, también, de poder reclamar, y que ha sido enmendado también, creo que por el Partido Socialista, por MÉS per Menorca y por MÉS per Mallorca, que habla -si lo encuentro-, en el primer caso, en el de Podemos, de reformar las reglas del mercado eléctrico, para garantizar que no haya centrales ya amortizadas que cobren un precio muy superior a sus costes de operación y de mantenimiento, que esto se ha dado por la problemática anteriormente dicha y que, de hecho, la Comisión Europea ya ha advertido que esto sí que se está produciendo.

Pero también nos parece más adecuada la enmienda que se ha presentado de poder hacer una auditoría de realmente que es lo que estamos hablando y cuando conozcamos realmente si estos costes, estos sobre costes han existido, evidentemente poder reformar las reglas del mercado para poder hacer efectivo este desembolso, si se tendría que hacer, y después, evidentemente, para intentar corregir que esto no vuelva a suceder.

También decirles que aprobaremos la enmiendas que han presentado al respecto tanto el Partido Socialista, respecto a los convenios para firmar con diferentes empresas, con Endesa, actualizarlos, actualizar los convenios con Endesa, si se pueden mejorar evidentemente nosotros estaremos a favor. Pero, bueno, decirles que estos convenios se tenían que impulsar, además se tenían convenios con otras empresas y no se ha

hecho nada, a pesar de que hay una moción aprobada en este Pleno y, sin embargo, desde la conselleria, desde diciembre de 2015, la semana pasada ya dijeron que no se había hecho nada en este sentido. Así que esperamos que, a lo mejor, ya que lo han pedido ustedes, pues sí que puedan cumplir y puedan hacer esto.

Pero ya que hablábamos de esto, creo que ha sido el Sr. Abril que ha hablado de desahucios hoy, yo no sé si hoy es un buen día para hablar de desahucios al Govern viendo las portadas, pero si, ya que hablábamos de energía, solamente les pediría que, al menos los convenios que hay firmados que se cumplan, y al Partido Socialista que inste a su alcalde, el Sr. Hila, alcalde socialista, que cumpla el convenio que sí que tiene firmado Endesa con el Ayuntamiento de Palma, que a día de hoy no se está cumpliendo, y que no corte el agua, que EMAYA no corte el agua a aquellas familias vulnerables, como sí que está sucediendo, y que, al menos, en esto haga caso al Partido Popular, porque desde luego, teniendo en cuenta la trayectoria del Sr. Hila, es que creo que hasta el Partido Popular se va a alegrar de que el Sr. Noguera sea alcalde próximamente.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Intervenció del Grup Parlamentari proposant per fixar la posició i assenyalar les esmenes acceptades. Té la paraula el Sr. Saura.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, diputats i diputades. Volia agrair, primer de tot, al Partit Socialista, a MÉS per Mallorca, MÉS per Menorca i Ciutadans per la seva esmena.

No acceptarem l'esmena d'El Pi, que parla de crear una comissió específica. Volem demanar una auditoria, pensam que les competències són estatals i que poden crear les instàncies pertinents per fer aquest estudi de quants doblers ens deuen les elèctriques a tota la ciutadania.

I, en tot cas, també volia dir que ens agradaria molt que en el Ple del Congrés s'aprovàs la primera llei 25, d'emergència social, que varem presentar a l'onzena legislatura i que va ser admesa a tràmit en aquell moment, perquè pensam que és ben hora ja de posar ordre en aquest desgavell on empreses elèctriques fan beneficis sobre la pobresa energètica del nostre país.

En tot cas, demanàriem que hi hagi una transacció entre l'esmena que es fa al punt número 2, de Ciutadans, i l'esmena del Partit Socialista i MÉS per Menorca i MÉS per Mallorca, la qual quedaria d'aquesta manera: "S'insta el Govern d'Espanya a reclamar a les companyies elèctriques la quantitat econòmica que van rebre com a excés de compensació pels costos de transició a la competència, entenent que la Comissió Europea obligarà el fet que es procedeixi a la seva devolució." Després, tot queda igual, d'acord? Ara t'ho passaré.

I contestant un poc als diferents grups parlamentaris, ja he dit que ens sembla suficient amb demanar una auditoria, que després es pot constituir en comissió, i això serà una decisió estatal.

Com bé ha dit la portaveu d'El Pi, es produeixen morts per pobresa energètica, és un problema molt greu que pateix moltíssima gent i sí que pensam que és necessari fer aquesta auditoria també per saber els preus del transport, per saber quines centrals estan amortitzades ja.

El que no puc acceptar és que ens acusi de populistes, perquè el Sr. Jaume Font ja sap que jo li he dit moltes vegades que utilitza també un poc el populisme en el seu discurs.

Crec que hi som per fer política i que demanant una auditoria podem afrontar aquest problema, però també som aquí per donar altaveu als problemes de la gent i cada partit ho fa de la manera que pensa millor. No només venim aquí a discutir i a instar el Govern d'Espanya, venim aquí a mostrar una problemàtica social i una problemàtica que du molt temps ja passant al nostre país i que esperam que s'acabi ja amb aquesta.

I per això les esmenes del punt 4 i punt 5, pensam que és necessari ampliar, per una banda, el conveni que té la FELIB amb Endesa, a altres companyies elèctriques. Nosaltres, com a posició ètica pensam que són les companyies elèctriques les que han d'assumir els costos, però entenem que en una situació d'extrema urgència el Govern pot actuar i pot fer-ho amb aquests convenis.

Després, continuar amb aquesta política que no es talli l'electricitat a qualsevol família que pateixi la pobresa energètica. Acceptarem, per tant, la 3 bis.

Sobre el punt número 3, l'auditoria de tots els costos, també acceptam, lògicament, les esmenes pactades amb PSIB i MÉS.

I ja he especificat el que farem amb el punt 2, que ara passaré per escrit en un moment.

I ja, per acabar, doncs posar de manifest que es contempli aquest factor de renda en la consideració de llar vulnerable.

I per la meua part, res més. Agrair a tots els grups proposants d'esmenes.

Moltes gràcies a tothom.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Passam a votar, segons ha entès la presidència, el primer punt, el qual queda esmenat amb l'esmena RGE núm. 14410/16. Passam a votar.

Resultat de la votació: 50 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Passam a votar ara l'esmena que duia el número 1 bis, que correspon al RGE núm. 14411/16. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Ara correspon votar el punt número 2, que ha quedat transaccionat entre l'esmena RGE núm. 14412/16 i l'esmena RGE núm. 14418/16, tal com ha transcrit el Sr. Saura. Votam.

50 vots a favor; 3 abstencions i cap vot en contra.

Passam a votar ara el punt número 3, que queda recollit amb l'esmena RGE núm. 14413/16. Votam.

50 vots a favor; cap en contra i 3 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena que duia com a número 3 bis, que correspon al RGE núm. 14414/16. Votam.

53 vots a favor; cap en contra i cap abstenció.

I ara, finalment, votam l'esmena que duia el número 3 ter, que correspon al RGE núm. 14415/16. Votam.

53 vots a favor; cap vot en contra i cap abstenció.

(Alguns aplaudiments)

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS